

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
TREĆA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Peti dan rada
6. novembar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Treće sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 81 narodni poslanik.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 97 narodnih poslanika.

Da li neko želi da zatraži obaveštenje i objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Prvo se javila narodni poslanik Sanda Rašković Ivić.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Moje prvo pitanje ide na adresu kabineta predsednika Republike, gospodina Aleksandra Vučića. Zanima me – odakle je potekla netačna informacija da će predsednik Vučić dobiti visoko odlikovanje od ruskog predsednika Vladimira Putina? Naime, ta vest vrtela se u medijima koji su vrlo bliski samom Aleksandru Vučiću i režimu i na kraju je ispalo loše i po predsednika Vučića i po Srbiju. I zanima me – da li će zbog ove, ipak lažne i krivotvorene, vesti neko biti odgovoran?

Moje drugo pitanje ide ka Višem javnom tužilaštvu i glasi – zašto Više javno tužilaštvo nije reagovalo i pokrenulo istragu, kako na osnovu podataka lista „Danas“, tako i na osnovu traženja u maju Saveza za Srbiju u Skupštini grada Beograda, tako i u septembru od strane Transparentnosti „Srbija“? Naime,

činjenica stoji da je 208,5 miliona dinara jednokratne socijalne pomoći Beogradski centar za socijalni rad raspodelio korisnicima. Međutim, raspodeljeno je po 15.000 na 13.900 osoba iz opština Obrenovac, Barajevo, Vračar, Grocka, Sopot i Lazarevac, a da oni pritom nisu korisnici usluga Centra za socijalni rad. Bez obzira na postojanje ili nepostojanje krivične prijave, Tužilaštvo je dužno da reaguje po službenoj dužnosti upravo zbog zloupotrebe službenog položaja, a pošto se mi približavamo EU, otvoreno je Poglavlje 23, onda bi to bilo jako važno.

Treće pitanje ide ministru odbrane, gospodinu Aleksandru Vulinu, a vezano je za uvođenje konjice. Da li je gospodin Vulin uvodeći konjicu u Vojsku Srbije, da li se on uopšte savetovao i konsultovao sa nadležnom upravom u Generalštabu i u Ministarstvu odbrane? Zanima me – kolika sredstva i koja sredstva treba izdvojiti i koja je svrha uvođenja konjice u 21. veku? Ovo pitam i zbog toga što postavljam i sledeće pitanje – da li je istina da su prošle nedelje sve operacije ceo jedan dan na VMA bile otkazane zato što nije bilo anesthetika? Zašto ima za arapske konje, a nema za spasavanje građana Srbije? Hvala na pažnji.

PREDSEDNIK: Reč ima Vojislav Šešelj.

Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, postavljam pitanje ministru unutrašnjih poslova Nebojši Stefanoviću.

Interesuje me – kakvi su odnosi ministra Stefanovića sa direktorom Policije, generalom Vladimirom Rebićem?

Bio sam na službenom putu kada je vršeno ovo prestrujavanje organizacione strukture Policije. Ja sam pristalica one stare podele na resore, kad je ministar imao mogućnost direktnog nadzora u sve organizacione jedinice Policije direktno, a sada je došao u situaciju da sve može da radi preko direktora Policije i od toga kakvi su njihovi odnosi zavisi da li će ministar biti dobro obavešten šta se dešava u njegovom resoru.

Po nastupu ministra policije na ovoj sednici ja bih zaključio da on uopšte nema kontakt sa generalom Rebićem, da uopšte ne razgovaraju. Jer cela policija, na svim nivoima rukovođenja i komandovanja, zna za kriminalne radnje Rasima Ljajića. To je došlo do direktora Policije, generala Vladimira Rebića, i tu je stalo. Zbog čega? Valjda zbog njegovih loših odnosa sa ministrom Stefanovićem.

Pošto ministar Stefanović o tome nije obavešten, on nije mogao da obavesti premijera Anu Brnabić, premijer Brnabić nije mogla da obavesti predsednika Republike Aleksandra Vučića. Samo tako mogu da objasnim njihovo neznanje nekih stvari koje se već godinama dešavaju, a o kojima je pre svega novopazarska javnost i te kako dobro obaveštena. Videli smo sada, iako ja nisam imao nameru i nisam se ni mešao u izbore za Bošnjačko nacionalno

vijeće – jednostavno, to me ne interesuje; kao i svaki građanin ove zemlje, možda sam za nekoga malo navijao a za drugog nisam, a možda sam i bio ravnodušan – ali u svakom slučaju je jedna stvar ovde simptomatična sa političkog aspekta.

Rasim Ljajić je potpredsednik Vlade i kao potpredsednik Vlade on je sklopio predizbornu koaliciju sa Sulejmanom Ugljaninom oko formiranja rukovodećih organa Bošnjačkog nacionalnog vijeća. Ovde Rasim Ljajić ima Socijaldemokratsku partiju koja služi za održavanje skupštinske većine i za pomalo mužu iz budžeta, a tamo ima Sandžačku demokratsku partiju. Znači, dve političke partije, koje su često u raskoraku. Vidimo iz ponašanja ove njegove beogradske partije da oni imaju sasvim drugačiju poziciju u odnosu na Sulejmana Ugljanina, a vidimo iz ponašanja njegove Sandžačke demokratske partije da stvari u pogledu Rasima Ljajića stoje potpuno drugačije.

I još jedno pitanje, premijeru Ani Brnabić – kako je moguće da Vlada donese ovakvu skandaloznu uredbu kojom će ozakoniti nezakonito stanje u pogledu korišćenja predsedničke rezidencije od strane bivšeg predsednika Tomislava Nikolića? Znate, to me je podsetilo na slučaj Čedomira Jovanovića kad je uhvaćen kako prelazi na nedozvoljenom mestu preko ulice i kad su ga novinari saletali, on je odmah sutradan nacrtao zebru i postavio svetlosnu signalizaciju, odnosno semafore. To je sitnica u odnosu na ovo što se desilo sa Tomislavom Nikolićem. Vlada uhvaćena u korupciji, Tomislavu Nikoliću dato nešto prećutno, nešto na šta nije imao pravo, a onda umesto da se Tomislav Nikolić iseli – očigledno ga nije moguće iseliti osim na silu – oni mu ozakone to stanje.

Ali to nije u pravom smislu reči ozakonjenje. Ovo je jedna uredba koja je u svojoj suštini protivustavna. Ovde se jednom čoveku na protivustavan način obezbeđuju neverovatne privilegije. On će do kraja života valjda ostati da živi u toj predsedničkoj vili. Kako sam saznao, ja nikada nisam bio u toj vili, ali to je najlepša vila na Dedinju. Morala bi Ana Brnabić po tome pod hitno da se izjasni, a mislim da po ovom pitanju da i nema nikakvih drugih problema oko pojedinih ministarstava, trebalo bi da padne Vlada.

PREDSEDNIK: Vreme. Zahvaljujem.

Fatmir Hasani ima reč.

FATMIR HASANI: Uvažena predsednice Parlamenta, dame i gospodo narodni poslanici, pitanje postavljam Ministarstvu pravde i Narodnoj skupštini u vezi sa izborom kandidata koji se po prvi put biraju na sudijsku funkciju u Osnovnom sudu u Bujanovcu.

Po oglasu Visokog saveta sudstva objavljenom u Službenom glasniku RS br. 14/18 iz 2018. godine, prijavljeni kandidati su bila četiri diplomirana pravnika albanske nacionalne pripadnosti iz Preševa i Bujanovca, koji su ispunjavali sve uslove za izbor sudija. Visoki savet sudstva kao nadležni organ

predložio je Narodnoj skupštini kandidata iz redova srpske nacionalnosti iz Vranja, i tako što je oštetio albansku manjinu, zato što opština Preševo i Bujanovac imaju preko 80% Albanaca, a u Osnovnom sudu od 12 sudija samo su tri sudije albanske nacionalnosti. Tako da Visoki savet sudstva nije vodio računa o zajamčenim pravima nacionalnih manjina predviđenih Ustavom i zakonima Srbije.

Smatramo da je ovim predlogom direktno došlo do nepoštovanja odredaba Ustava, kao što su članovi 14, 75, 76. i 77, koji garantuju zaštitu nacionalnih manjina oko zastupljenosti na javnim funkcijama, i člana 46. Zakona o sudijama i člana 4. Pravilnika o kriterijumima i merilima za ocenu stručnosti. Ovim postupkom nije predviđen nacionalni sastav stanovništva i pravne terminologije na jeziku nacionalne manjine.

Savet Evrope Rezolucijom 2015. godine o primeni Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina u Srbiji, usvojenom od strane Komiteta ministara 1. jula 2015. godine, preporučio je državi da preduzme energične mere da se razmotri nedovoljna zastupljenost nacionalnih manjina u državnoj upravi. Ovakav centralizam diskriminiše albansku zajednicu i onemogućuje pristup pravdi.

Dakle, na osnovu navedenih činjenica zahtevamo da Narodna skupština kao najviši organ Republike odbaci predlog Visokog saveta sudstva za Osnovni sud u Bujanovcu i omogući izbor sudije iz redova albanske nacionalnosti. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Olena Papuga.

OLENA PAPUGA: Hvala, predsednice.

Svoje prvo pitanje postavljam ministru Branku Ružiću, zato što su u nedelju prošli izbori za nacionalne savete pa me interesuje zašto do dana današnjeg, a već je utorak, RIK se nije oglasio nijednom rečju kako su protekli izbori, a po zakonu oni treba da daju preliminarne rezultate do ponedeljka. Danas je već utorak. Zašto RIK do dana današnjeg nije dao ni preliminarne rezultate izbora za nacionalne savete?

Drugo što hoću da pitam ministra Ružića je to da sam 22. oktobra ove godine uputila zahtev, pozvala sam se na Zakon o lokalnoj samoupravi, na Zakon o nacionalnim savetima, podnela sam zahtev koji mi ti svi zakoni omogućavaju da mi dopusti uvid u posebni birački spisak rusinske nacionalne zajednice. To je bilo još 22. oktobra. Taj isti dopis sam uputila i RIK-u, ali do dana današnjeg ministar Ružić mi nije odgovorio zašto ne mogu ili kada da pogledam taj poseban birački spisak rusinske nacionalne zajednice. Ne bih volela da mi odgovori da to nije video ili da mu je možda sekretarica sakrila ili mu nije dala taj dopis.

Sada je već sve prošlo, jer ja sam to htela da vidim do izbora za nacionalne savete, dala sam to 22. oktobra, na vreme. Dala sam zato što Zakon o nacionalnim savetima u članu 82. i predviđa – ministarstvo i organi jedinica lokalnih samouprava dužni su da ovlašćenim predstavnicima podnosilaca potvrđenih izbornih lista omoguće uvid u poseban birački spisak. Ne bih volela da se tu neko sada izvlači da ja na to nisam imala pravo ili da to nije po zakonu. Zato molim ministra da mi kaže – zašto mi nije omogućio uvid u poseban birački spisak?

Takođe pitam Ministarstvo za lokalnu samoupravu – zašto posle četiri godine, znači od 2014. godine do dana današnjeg, do ovih izbora, nije ažuriralo posebne biračke spiskove? Imali smo u nedelju jako puno problema oko upisanih preminulih lica, ljudi koji su preminuli davno dobili su pozive. Onda su ljudi dobili pozive, videli su i na sajtu da su upisani u posebne biračke spiskove, otišli su na svoja biračka mesta, ali ih u biračkim spiskovima nije bilo. Ja imam za to i dokaze.

Ja sam u te četiri godine stvarno upućivala i preko Odbora za ljudska i manjinska prava i raznoraznim pitanjima Vladi da se ažuriraju ti posebni birački spiskovi, čak je Ministarstvo stalno govorilo da su uveli neko novo ažuriranje, novi sistem, ali taj novi sistem nije doveo ni do čega. Kažem da je mnogim ljudima bilo onemogućeno da glasaju na izborima za nacionalne savete zato što opet jedinstveni birački spisak nije pratio posebni i obratno. Znači, nisu se u tome promenile ni adrese, ni preminula lica. Ko će za to odgovarati što je nekim ljudima bilo onemogućeno da glasaju na izborima za nacionalne savete?

Takođe pitam odakle se finansirala kampanja, pošto država znamo da finansijski nije učestvovala u izborima za nacionalne savete, čak listama nije omogućila ni prošireni sastav. Znači, svi oni koji su predali liste mogli su da imaju člana u proširenom sastavu koga sami plaćaju. Jednostavno, pitam – zašto je država prepustila sve to nacionalnim zajednicama, koje nemaju novac, podnosioci lista ili kandidati sa lista, da bi finansirali posmatranje na biračkim mestima? U biračkim odborima su bili samo pripadnici SNS-a, zato što su lokalne uprave određivale ko će biti na biračkim mestima, tako da je svima nama koji ne pripadamo toj stranci, koji smo bili podnosioci lista, jednostavno bilo onemogućeno da pratimo ove izbore.

Sada se država i Ministarstvo hvale, a i ministar Ružić se hvali kako su ovi izbori za nacionalne savete bili demokratski i da dosada te demokratski nije bilo, što jednostavno nije tako. Mi tu demokratski jednostavno ne možemo da dokažemo, a ne može ni on. Jednostavno, posmatranje je bilo onemogućeno. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem, predsednice Skupštine.

Postavio bih nekoliko pitanja konkretno Ministarstvu ekologije, pošto dolazim iz kraja gde je životna sredina veoma lepa, gde ima stvarno velike šanse za razvoj i turizma i svega ostalog.

Moje pitanje se tiče konkretno grada Niša, pošto znamo da u prethodnom periodu, 2010. godine tadašnje ministarstvo ekologije je opredelilo 20 miliona dinara za rešavanje problema otpada, ostataka u kompleksu Elektronske industrije u Nišu.

Inače, Elektronska industrija u Nišu je formirana 1948. godine. Znači, 70 godina ima dosada. Do 2000. godine Elektronska ima blizu 25.000 radnika, ali posle 2000. godine dešavale su se loše stvari, gde je počelo da se gubi, da nestaju radnici, da nema posla, ali u kompleksu Elektronske industrije u Nišu ostale su loše, otrovne hemijske supstance, u bilo kom agregatnom stanju, da li je tečno, da li je vazduh, da li je čvrsto agregatno stanje, to sve nije dislocirano. Godine 2010. opredeljeno je 20 miliona dinara da se to dislocira i do današnjeg dana to nije urađeno.

Mislim da to stvarno nije dobro, jer za sve građane koji žive u tom delu te hemijske supstance mogu praviti štetu i biti loše i za životnu sredinu i za sve one koji tamo žive i mislim da bi trebalo što pre to rešiti. Mene stvarno interesuje – zašto to tada nije urađeno, gde su ta sredstva koja su opredeljena?

Inače, načelnica Okruga Draga Spirovska je na inicijativu određenih građana ponovo potencirala da se taj problem reši, jer smo svedoci, privatizacija je urađena kako je urađena, tamo je to ostalo nezaštićeno, ta hemijska supstanca i taj otrovni materijal, i bilo bi dobro, ukoliko postoji mogućnost, da zajedno sa načelnicom Okruga, sa Dragom Spirovski, koja se stvarno trudi da na svaki način obezbedi što bolje uslove za život svih građana na teritoriji Nišavskog okruga, a i samog Niša, da se obezbede sredstva u budžetu za 2019. godinu i da konačno se dislociraju te otrovne supstance, koje štete životnoj sredini a i svim ljudima mogu štetiti koji tamo žive. To je jedno pitanje. Voleo bih da mi se odgovori – šta je sa tim novcem koji je dobijen 2010. godine, da li je upotrebljen, gde je upotrebljen i zašto to nije urađeno?

Pošto ovih dana u mom kraju odakle ja dolazim ima velikih požara, veliki je problem. Moje pitanje je Lovačkom savezu Srbije. Pošto imamo dosta naših lovaca koji su aktivni u zaštiti životne sredine, a konačno sada je urađen izbor u Lovačkom savezu Srbije, čestitao bih novom rukovodstvu, Bratislavu Ćirkoviću kao predsedniku Lovačkog saveza Srbije i pozvao bih ga da zajedno sa svojim Lovačkim savezom učestvuje sa svima nama u gašenju požara, u zaštiti životne sredine, jer je svima nama bitno koji živimo tamo na jugoistoku Srbije, Bratislav Ćirković je iz Niša i sada je predsednik Lovačkog saveza Srbije, da sa prethodnim predsednikom zajedno rade na tome da se učestvuje u gašenju požara, da se pomogne našim ekipama koje su na terenu i da zajedno sa šumarima, sa ljudima koji rade u šumi, da radimo svi zajedno da se spasimo, što

se kaže, jer je stvarno veliki problem kada je požar, a sada je kod nas to velika vatra. Još jedno pitanje i podrška Lovačkom savezu Srbije da se uključi u svim ovim stvarima, da štitimo našu životnu sredinu i da se zaštitimo od požara i neželjenih dejstava vatre i svega ostalog. Hvala još jednom.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Reč ima narodni poslanik Muamer Bačevac.

MUAMER BAČEVAC: Uvažena predsedavajuća, uvažene kolege narodni poslanici, uvaženi građani i građanke Republike Srbije, vi znate da je prošlu nedelju obeležila kampanja, prošlu nedelju kompletnu, za nacionalne savete nacionalnih manjina i za Bošnjačko nacionalno vijeće, u kojoj smo videli da je jedna stranka koja se predstavlja kao nacionalistička i čisto srpska vršila kampanju za, prije svega gospodin Šešelj, njegovog brata blizanca u Sandžaku, gospodina Zukorlića i videli smo kako je to i prošlo.

Nažalost, gospodin Šešelj je doprineo glavnoj radikalizaciji ponovo u Sandžaku. Doprineo je da ponovo ojačaju nacionalističke stranke i on je glavni krivac, kao što je uvek i bio, za ne samo duhovni pad Srbije već i za jednu fašizaciju društva iza koje jednim golim nacionalizmom ostaje spržena zemlja, najviše nauštrb srpskog naroda, a bogami i drugih manjinskih naroda.

(Narodni poslanik Vojislav Šešelj dobacuje.)

Saslušaj nešto pametno.

Ja, pre svega, hoću ministra policije, koji je ovde pominjan nekoliko puta, da zamolim da se ispituju indicije i izveštaji brojnih elektronskih medija da je gospodin Šešelj uzeo 50.000 evra, pa je dobio i 50.000 evra puta odgovor od ministra za lobiranje za jednu političku opciju, za favorizovanje gospodina Zukorlića. Što kaže moj narod, kao da ih je ista majka rodila.

(Vojislav Šešelj: Kad smo braća Srbi.)

Jako je bitno da se ispita, jer to nije prvi put da se nešto čuje za gospodina Šešelja. On ovde neosnovano, sa mnogo laži, uvreda, nastupa prema raznim drugim personama, pa i prema drugim ministrima Vlade, prevashodno i prema ministru zdravlja, o kojem ja imam izuzetno visoko mišljenje. Sve je to motivisano uzimanjem novca i, praktično, žao mi je što se delovanje jedne stranke svelo na to da njen lider uzima ogromne svote para i predstavlja jednu političku starletu i politički naplaćuje lično, a meni je zaista žao jer sam poznao mnogo, puno radikala i nadam se da i danas postoje u toj stranci časní radikali, koji ne podržavaju ovo u šta se Radikalna stranka pretvara, u ličnu prćiju jednog čoveka. To je jedna obična lična prćija gospodina Šešelja, koji je koristi u zadnjim otkucanjima ove stranke za njegovo lično bogaćenje. I on je svestan da nema nikakvu političku budućnost.

Međutim, ono što je najvažnije i treba da čuje gospodin Šešelj, a vama se odnosi pitanje, gospođice Majo Gojković, a to je da od vas tražim eksplicitno da u što kraćem roku sazovete Administrativni odbor, jer znate dobro da, po

članu 88. Zakona o izboru narodnih poslanika, u stavu 3. se jasno i decidno kaže da osoba koja je osuđivana, a u ovom slučaju je reč o ratnom zločincu, na kaznu dužu od šest meseci, apsolutno i treba oduzeti mandat i konstatovati.

Ja vam dajem određen vremenski rok od nekoliko dana da sazovete ovo, a onda ćemo svim svojim snagama, parlamentarnom demokratijom, ličnim vezama, pismima, a verujte mi da i većina manjinskih partija u ovoj državi će nam dati podršku, pisati svim relevantnim institucijama i izvršiti apsolutan pritisak da jedna osoba koja je osuđena za zločin protiv čovečnosti i dužu kaznu od deset godina ne sedi u ovom parlamentu. To je porazno, to je poruka manjinama da nisu sigurne i izuzetno je sigurno to što je ...

(Vojislav Šešelj: Jesi ti shvatio to?)

Njegovi nastupi su doveli do fašizacije i rasta nacionalizma u ovoj državi. Ne postoji parlament u Evropi u kojoj sedi osoba osuđena za ratne zločine. To je jedino Srbija.

Što se tiče SDP-a i SDPS-a, mi imamo iste politike. Apsolutno osuđujemo izlive nacionalizma bilo od koga da dolaze, napade na državu i njenog predsednika i imamo iste stavove i ovde i u Sandžaku. Mi smo barijera i Šešelju i svima onima koji baštine nacionalizam i koji žele da ovu zemlju ponovo uvedu u nestabilnost. Stoga moram da ponovim da mi u Sandžaku u nekoliko gradova smo u koaliciji sa Strankom demokratske akcije, kao što smo bili na korist građanima i želimo da umirimo situaciju i tamo, a bili smo i bićemo i sa svim drugima, kao što smo bili i sa radikalima i u Novom Pazaru i u Prijepolju. Mi smo čak imali korektne odnose, koje mogu pohvaliti...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. Vreme.

(Muamer Bačevac: Još jednom ponavljam, SDPS uvek ima istu politiku – antišešeljevsku, antizukorličevsku, prodržavnu...)

(Vjerica Radeta: Antidržavnu.)

Poslanici, ja bih vas molila da nastavimo sa postavljanjem pitanja, s tim što sam dužna...

Dobro, sačekaću ovo ugodno ćaskanje da prođe, a izgovorene su mnoge optužbe...

(Vojislav Šešelj: Ne sekiraj se, Majo.)

Ne sekiram se ja, nego samo da vam kažem.

Uvaženi poslanice, što se mene tiče, ultimatum ne primam. Ultimatum ćete nekom drugom ispostavljati, ali predsedniku Narodne skupštine Republike Srbije nećete, to da znate. To nije demokratski manir, a i mi smo na istoj listi bili, poslaničkoj. Ultimatum postavljajte nekome drugome. Pored živog predsednika...

Pa ne morate da slušate, valjda ste recitaciju svoju izgovorili pa vam je sad lakše, ali bih vas zamolila da slušate ako nekog vređate. Mene ste uvredili i uvredili ste poslanike i dobar deo Srbije, jer ste rekli...

(Muamer Bačevac: Da li se meni obraćate?)

Da, samo vama. Nikom više.

... Da smo mi društvo koje zahvatila fašizacija. Strašne stvari ste izgovorili, poslaniče.

(Muamer Bačevac: Niste me dobro razumeli.)

Ne, dobro sam ja čula, iako nikom niste postavili pitanje, sem što ste pretili meni i čitavoj skupštini, pa i Srbiji.

(Muamer Bačevac: Pogrešno ste me razumeli.)

Znam. Eto, vidite. Kad se brzopleto nešto izgovori, dođe do nerazumevanja.

Znači, pored živog predsednika Administrativnog odbora ja neću zakazivati nikakve sednice, pogotovo ne pod ultimatumom, a na vama je da upotrebite sve vaše veze koje ste rekli, kao partija, da ucenite Narodnu skupštinu Republike Srbije i samu državu.

(Muamer Bačevac: Pogrešno ste me razumeli. Nemate potrebe da branite Šešelja.)

Ali sam očekivala da se, kada govorite o fašizaciji, jasno ogradite od jučerašnjih izjava vašeg koalicionog partnera Sulejmana Ugljanina. Jasno da se ogradite i da raskinete koaliciju s njim na lokalnom nivou.

(Muamer Bačevac: Nema šta da utvrđujemo, to je zakon ove države.)

I, ako vi dajete meni ultimatum, evo, dajem i ja vama ultimatum.

(Muamer Bačevac: Ja vama?)

Jer ne dam da neko vređa Narodnu skupštinu Republike Srbije, a to sve u skladu sa članom 107, jer nijedan poslanik, bez obzira da li pripada vladajućoj većini...

(Muamer Bačevac: Držite se zakona. Nemojte da menjate temu, držite se zakona.)

Otići ću ja, ali ću časno da izgovorim ovo, jer tako rade pravi pripadnici naroda kome ja pripadam. Časno brane ovu državu.

(Muamer Bačevac: I manjine, kojima ja pripadam, časno brane ovu državu.)

Odlično, čuli smo od Sulejmana Ugljanina juče, i niste osudili ono što je on izrekao.

(Muamer Bačevac: Mi smo osudili reči Sulejmana Ugljanina.)

Da, da, da, vidim da ga branite.

(Muamer Bačevac: Nije „da, da, da“, mi smo to osudili. Ali niste to čuli od mene...)

Vidim da ga branite. Vidim da ga branite. I dali ste mu ultimatum, kao što ste dali Narodnoj skupštini Republike Srbije i državi.

Puno vam se zahvaljujem. Puno vam se zahvaljujem. Kako je onaj fudbaler odbio da nosi cvet usred Velike Britanije, fudbaler Matić, tako ja odbijam da me neko ucenjuje, odmah da vam kažem.

Reč ima poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Žao mi je što mojim pitanjima se prekida ova idila u vlasti, prošloj i budućoj, ali eto desilo se i to. Nekoliko pitanja.

Prvo pitanje postavljam predsednici Vlade i ministarki za saobraćaj, jednoj i drugoj, tiče se niškog aerodroma „Konstantin Veliki“. Pre nekoliko meseci taj aerodrom je otežan od grada Niša intervencijom raznih struktura aktuelne vlasti i pri tom otimanju je obećano da će biti velikih investicija u tom...

Da li možete da smirite, Majo, nekoga? Je l' ovo Skupština ili je i dalje krčma, u odnosu na ono kako se ponašaju vaši poslanici? (Isključen mikrofon.)

(Vojislav Šešelj: Opet si pijan došao?)

(Zoran Živković: Ja sam slušao vašu raspravu...)

PREDSEDNIK: Moje nije rasprava, ja štitim dostojanstvo ovog parlamenta. I dosta mi je...

(Zoran Živković: Ja?)

Ne, ne, ja štitim dostojanstvo ovog parlamenta.

Dosta mi je da čitam naslovne stranice novina gde neko orkestrirano napada ovaj parlament. I to se desilo i juče, o tome ću posle da govorim. Ali ne dam ni da ovde poslanici, unutra, pogotovo sami urušavaju našu Skupštinu, koja je očigledno pod napadom negde spolja, dirigovano, da smo mi ovakvi i onakvi. Al' krčma nismo. Nismo bili, nećemo ni biti.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Dakle, pri otimanju niškog aerodroma otimači su obećali, naravno lažno, da će to biti na korist aerodroma, da će doći do investicije koja će da poveća tehničku opremljenost aerodroma, da će to da dovede do toga da se veći broj operatera, odnosno avio-kompanija prijavi da leti sa tog aerodroma i na taj aerodrom i da će to, naravno, da poveća broj putnika, a samim tim će biti povećan i prihod, odnosno profit na tom aerodromu.

U poslednjih nekoliko meseci, otkad je otimačina potpisana formalno, došlo je do toga da je nekoliko kompanija ili odustalo od letova sa niškog aerodroma ili je smanjilo broj letova za niški i sa niškog aerodroma, i „Rajan er“ i „Viz er“ i mnogi drugi, da su neke najave otvaranja novih linija i novih letova otkazane i očigledno je, a to se vidi i golim okom u Nišu, da je aerodrom osuđen na propast i da se dramatično smanjuje broj letova i broj putnika, a

samim tim i profit, što je dovelo do toga da, zamislite, tamo nema uslova za postojanje ni jedinog bifea, kafane, kafića, šta li je to već na tom aerodromu, pa je i to zatvoreno zato što nema dovoljno putnika.

Moje pitanje je – koliko je uloženo u niški aerodrom od dana kad je formalno potpisano otimanje tog aerodroma, a to je bilo obećanje ministarke saobraćaja? Govorilo se o nekih 180 miliona. Ne znam u kojim parama, da li je to u dinarima, ili je to u dolarima ili je to u evrima, jer ova vlast ima običaj da, kad želi da nešto prikaže mnogo većim nego što ono realno jeste, onda govori u dinarima, pa je to 180 miliona dinara, a kad želi da prikrije nešto što je kao gubitak, onda to nije 180 miliona dinara, nego je to milion i po evra. Nadam se da je investicija u nekoj normalnoj valuti.

Pitanje je, isto – šta je sa beogradskim aerodromom, odnosno ugovorom o koncesiji sa jednom francuskom firmom? Bile su velike najave od iste ministarke, a i celog hora iz vlasti, da će ugovor biti poznat javnosti do kraja oktobra meseca, od toga nema ništa, da će investicija biti plaćena, odnosno cena koncesije biti plaćena do kraja oktobra meseca, pa to nije plaćeno, ako se dobro sećam, tu je cifra bila 400 miliona, ovog puta evra. Šta se sa tim dešava?

Ako imamo i činjenicu o tome da je ista francuska firma koncesionar i prištinskog aerodroma, da li su onda – to je pitanje i za ministra inostranih poslova i za ministra unutrašnjih poslova – da li je to deo neke zavere koja je upućena protiv nacionalnih i državnih interesa Srbije i njenih građana? Neki crni trougao niškog, beogradskog i prištinskog aerodroma, gde se otimaju neki, neki se prodaju za velike pare, ali te pare nikad nisu plaćene i vrši se, očigledno, prelivanje putnika sa jednog aerodroma na drugi.

Drugo pitanje je vezano za „Telekom Srbije“. Svedoci smo vesti u medijima da je „Telekom“ uzeo kredit ovih dana u nameri da kupi neke kablovske operatere i neke medije, pa je izveštaj i vest da je kupljen niški operater „Kopernikus“, kablovska televizija, kažu drugi po veličini u Srbiji, koji je, da srpska javnost to zna, u vlasništvu predsednika regionalnog ili tako nekakvog okružnog odbora, zamislite koje partije – pa SNS-a, naravno, za taj kraj. To teško može da bude slučajno.

Moje pitanje je opet ministarski saobraćaja, ali i ministru kulture i informisanja – zašto postoji potreba da jedno par ekselans državno preduzeće, javno preduzeće, „Telekom Srbija“ postane monopolista u delu informisanja, bilo da su u pitanju kablovski kanali, bilo da su u pitanju neki mediji? Govori se o kupovini nekih novina, nekih televizija i još nekih subjekata medija. Zašto je za to moralo da se uzme kredit, i u kom iznosu, i da li to ima veze sa zloupotrebom položaja i mešanjem politike u jednu sferu gde to ne bi smelo da se desi, a to je da se baš kupi po neviđeno velikim parama kablovski operater koji je u vlasništvu čoveka koji je u vrhu vladajuće partije, SNS?

I konačno...

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. Evo, dala sam vam tih 10 sekundi koje sam vam uzela...

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ne, bilo je više. Još jedno, samo kratko...

PREDSEDNIK: Nije. Hvala lepo. Sve mi se dopada danas, ne brinite ništa.

Reč ima Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Prvo, i molim vas da mi odgovorite pismeno, da ne zloupotrebljavate ovaj institut, kao što to obično radite. Kažete da ne reagujete na ultimatum. Interesuje me – da li reagujete na ono što piše u zakonu? To je jedino pitanje koje imam za vas.

Sada bih prešla na drugo pitanje, koje je upućeno ministru prosvete, gospodinu Šarčeviću. Pitanje je – da li on ima nameru da iskoristi pravo koje ima u skladu sa članom 21. stav 1. tačka 3) i članom 22. stav 1. tačka 2) Zakona o visokom obrazovanju i da naloži sprovođenje postupka spoljašnje provere kvaliteta u Visokoj medicinskoj školi strukovnih studija u Čupriji budući da je u ovoj Visokoj medicinskoj školi strukovnih studija u Čupriji došlo do promene nastavnog kadra u odnosu na momenat kada je izvršena akreditacija ove škole?

Naime, u momentu kada je ova škola dobila akreditaciju u njoj je bilo zaposleno četiri nastavnika iz oblasti fizikalne medicine i rehabilitacije. U međuvremenu jedan od njih je, nažalost, preminuo, tri žene koje su obavljale ovaj posao su ostale bez posla i moje pitanje za ministra Šarčevića je – da li ima nameru da naloži da se sprovede spoljašnje vrednovanje provere kvaliteta ove škole i da se utvrdi da li ova škola u ovom momentu ispunjava uslove da dobije akreditaciju za obavljanje ovog posla?

Ovo je važno iz nekoliko razloga. Najpre, važno je zbog toga što moramo razmišljati o tome kakav je kvalitet nastave koju dobijaju studenti u školi gde imamo loš nastavni kadar, gde imamo lošu organizaciju posla i gde, očito, imamo četiri profesora manje, čija su imena, između ostalog, bila zaslužna za to što je ta škola uopšte i dobila akreditaciju.

Drugi razlog zbog kog je ovo važno je poznat kolegama, makar trojici kolega koji ovde sede, to su kolege Orlić, Martinović i kolega Darko Laketić, koji su prema zapisniku prosvetne inspekcije, to je zapisnik o redovnom inspeksijskom nadzoru Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja, broj 614-02-840/218/12 sprovedenom 31.8.2018. godine, svi redom angažovani u ovoj visokoškolskoj ustanovi, suprotno zakonu.

To ne kažemo mi iz Demokratske stranke, to ne kaže nikakav portal, to kaže Republička prosvetna inspekcija Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja u svom zapisniku, sačinjenom 31.8.2018. godine, a sprovele su ga inspektorke Katarina Žugić Jovanović i Ljubinka Tomić Tornjanski.

Devet žena koje su bile zaposlene u ovoj školi su ostale bez posla, u isto vreme kada su se u ovoj školi zaposlili, protivzakonito, narodni poslanici Aleksandar Martinović, Vladimir Orlić, Darko Laketić, koji je, inače, kum direktora škole, i još devet funkcionera Srpske napredne stranke.

Ako ovo nije jasna poruka svakome ko u ovoj zemlji pokušava pošteno i odgovorno da radi svoj posao da za njega u Srbiji nema mesta, ja ne znam šta jače šalje ovu poruku.

Kako je Agencija za borbu protiv korupcije evidentirala, kolege Martinović i Orlić su prijavili 11 plata zajedno. Devet žena je ostalo bez plata da bi njih dvojica dobili još koju platu. Među tim ženama su samohrane majke, žene koje su se upravo vratile sa porodijskog, žene koje su već napustile ovu zemlju, doktori medicinskih nauka, da bi se vaši poslanici i vaši funkcioneri zaposlili umesto njih.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na prvo pitanje ću vam odgovoriti pismeno, iako ćemo odseći jedno drvo da bismo napravili parče hartije na kome ću napisati – da. Ali odgovorićemo pismeno.

Reč ima Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, pomaže Bog svima.

Ja bih na početku, pre svega, pozeleo našem kolegi i potpredsedniku Narodne skupštine Republike Srbije Đorđu Milićeviću brz oporavak ovde, na Kliničkom centru u Beogradu, i da se što pre vrati na sportski i politički teren, kome je posvetio ceo svoj dosadašnji život.

Takođe bih želeo da ovde javno istaknem svoje veliko poštovanje prema proslavljenom srpskom fudbaleru Nemanji Matiću, koji je odbio da na svoj dres stavi znak koji ima veze sa NATO-om i time je, naravno, pokazao šta znači prava srpska čast i dostojanstvo.

Moje prvo pitanje ide prema ministru policije i ministru za zaštitu životne sredine i tiče se jučerašnjih incidenata koji su se desili u selu Rakita u opštini Babušnica prilikom još jednog pokušaja nasilne izgradnje mini-hidrocentrala u ovoj opštini, gde su meštani došli u sukob sa privatnim obezbeđenjem investitora, a dobro se svi sećamo da je ministar Trivan ovde rekao da su mini-hidrocentrale u Srbiji horor. Dakle, dokada će Vlada Republike Srbije da dozvoljava dalje širenje ovog horora i kada će ozbiljno shvatiti ljude iz udruženja „Odbranimo reke Stare planine“ koji se zaista bore da zaštite životnu sredinu i da ne dozvole ovim investitorima da uništavaju vodotokove, poljoprivredna gazdinstva i uopšte sela Stare planine, a evo, vidimo, i širih opština – Pirota, Babušnice i Knjaževca?

Drugo pitanje ide prema predsedniku Srbije Aleksandru Vučiću – da li je država Srbija ona koja je predložila tzv. lažnu, veštačku i izmišljenu državu

Kosovo da se nađe 11. novembra na svečanosti u Parizu i da li bi bez dozvole Republike Srbije zastava Kosova mogla da se nađe na Notr Damu?

Ja duboko verujem da iza ovoga svega stoji zapravo tajni susret koji se sprema između Aleksandra Vučića i Hašima Tačija 11. novembra u Parizu i ovo što je ministar spoljnih poslova Srbije Ivica Dačić odbio da uloži protest protiv stavljanja zastave Kosova na Notr Dam mislim da je zapravo samo dokaz da je sve dogovoreno i da se sprema veliki susret između Aleksandra Vučića i Hašima Tačija upravo u Parizu i da je država Srbija ona koja je progurala tzv. Kosovo da se nađe 11. novembra u Parizu.

Molim predsednika Srbije da mi jasno odgovori i da odgovori – zašto se nije pobunio protiv ovakvog pojavljivanje tzv. države Kosovo u Parizu, izuzev ako to nije deo njegovog dogovora sa Hašimom Tačijem?

Treće pitanje za predsednika Narodne skupštine Republike Srbije – da mi se dostave apsolutno svi potrebni podaci o veštački, protivzakonito raspisanim izborima u opštinama Kula, Kladovo i Doljevac. Kada su predsednici opština podneli ostavke? Da li su ostavke verifikovane na sednicama lokalnih parlamenata? Da li je istekao rok od mesec dana da se izabere drugi predsednik opštine? Kada ste uveli privremeni organ Vlade Republike Srbije, a kada raspisali nove izbore i da li ste prekršili zakon i praktično skratili mandat odbornicima, koji imaju pravo na četiri godine mandata odborničke dužnosti? Dakle, da li ste ovim ukinuli lokalne samouprave u Srbiji i mislite li da raspisujete izbore kako hoćete i kako vama odgovara?

Naravno da je pravi razlog za raspisivanje ovih izbora – to je moje sledeće pitanje predsedniku Srbije Aleksandru Vučiću – skretanje pažnje javnosti sa izbora u opštini Lučani, gde SNS ne stoji baš ponajbolje, gde ste morali ponovo da stavite predsednika Srbije za nosioca liste na lokalnim izborima. Dakle, ponovo je Aleksandar Vučić kandidat za predsednika opštine Lučani. Takođe ste u nazivu liste stavili „Zato što volimo Lučane i Dragačevo“, kao da Lučani nisu u Dragačevu, kao da je to neka druga opština i ponovo ste delili opštinu na donje i gornje Dragačevo.

Ono što je najzanimljivije, to je moje pitanje – kako to da nijedan poverenik SNS-a, niti Slobodan Jolović, aktuelni načelnik Moravičkog okruga, niti Aleksandar Pajović, aktuelni direktor Doma zdravlja u Čačku, nije na listi SNS-a? Zar se vi to stidite vaših glavnih ljudi u Dragačevu, koji očitó nemaju apsolutno nikakvu podršku naroda pa ste morali da ih sklonite sa izborne liste? Zato ste u prvih 20 kandidata na ovoj listi ostavili 15 Jolovićevih ljudi, što izaziva najstrašnije zgražavanje meštana u Dragačevu, koji neće više da vide ni čuju Slobodana Jolovića niti uništavanje ove opštine.

Da li je moguće da od 20 miliona dinara, koji su izdvojeni za poljoprivredu, ni dva miliona nisu utrošena i da malinari i drugi poljoprivrednici Dragačeva ne mogu da prežive niti zaseju novu poljoprivrednu sezonu? I, da li

je još važeća krivična prijava protiv Slobodana Jolovića, podneta još 2012. godine?

PREDSEDNIK: Hvala.

Da li još neko želi da postavi pitanje?

Reč ima Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Dame i gospodo narodni poslanici, moje pitanje je upućeno MUP povodom događaja u Vranju pre dva dana, kada su, kako mediji navode, funkcioneri Jeremićeve Narodne stranke fizički i verbalno napali predsednika i članove biračkog odbora na izborima za nacionalne savete nacionalnih manjina.

Naime, predsednik odbora Jeremićeve Narodne stranke u Vranju, izvesni Đorđe Ristić, i njihov odbornik, izvesni Dragan Pavlović, u dvorištu Narodnog univerziteta, gde je bilo sedište biračkog mesta, bez ikakvog povoda su vređali i provocirali predsednika i članove biračkog odbora nazvavši ih Ciganima i Bugarima uz povike „počistićemo vas kao što je Đilas počistio Cigane u Belvilu“, kao da je sramota biti pripadnik nacionalne manjine, kao da je sramota, kao da je nešto loše u Srbiji biti Rom ili Bugarin ili pripadnik bilo koje druge nacionalne manjine. Zatim su fizički napali i pretukli predsednika biračkog odbora Popović Božidara, kome su tom prilikom povredili ruku, nos, a po licu od siline udaraca ima podlive.

To je saopštila Gradska uprava Vranja, potpisao načelnik Gradske uprave Vranja, a prenelo je više medija, te ja pitam MUP – da li su sprovedli odgovarajuće postupke za rasvetljavanje ovog događaja i da li je podneta krivična prijava protiv ovih siledžija?

Posebno treba razmotriti zašto su uopšte bili tamo za vreme izbora. Zašto su bili na biračkom mestu? Kakvu su ulogu imali Jeremićevi funkcioneri na izborima za nacionalne savete nacionalnih manjina? Kakve veze Vuk Jeremić ima sa ovim izborima? Šta je tražio tamo?

Ako uzmemo u obzir da ovo nije prvi put da od pripadnika tog njihovog Saveza za Srbiju doživljavamo razne fizičke napade, onda je jasno da su nasilje, divljanje i iživljavanje jedina politiku koju Savez za Srbiju nudi.

Setite se napada na novinarke TV „Pink“ Gordanu Uzelac i Maru Dragović od strane pripadnika tog lažnog patriotskog pokreta Dveri, kada su organizovali onaj protest. Setite se divljanja Boška Obradovića u RIK-u, u izbornoj noći, kada je takođe povređena jedna žena, članica RIK-a. Setite se kad su poslanici Dveri divljački upali u kancelariju kod predsednika Skupštine Maje Gojković. Setite se napada na Aleksandra Martinovića na sednici Administrativnog odbora Narodne skupštine. Setite se kada su Šutanovac i Balša Božović fizički nasrtali i napali građane na Đeram pijaci samo zato što su imali drugačije političko mišljenje.

Pre nekoliko nedelja je onaj Borislav Novaković, što je poverenik Jeremićeve stranke za Vojvodinu, fizički napao policajce u Vrbasu prilikom redovnog izvršenja njihovog posla. Ljudi obavljali svoj posao i napao ih Borislav Novaković. Setite se kada je Đilas izvređao i fizički nasrnuo na jednog građanina u Ralji samo zato što se taj građanin drznuo da postavi pitanje oko malverzacija prilikom tendera za vodovod i kanalizaciju. Dakle, čovek postavio pitanje i umalo nije fizički prebijen od Dragana Đilasa. Nije to tako davno bilo, bilo je 2011. godine.

Ima još mnogo primera i svi oni govore da lideri Saveza za Srbiju poznaju jedino jezik nasilja. Ne smem da zamislim kako bi to izgledalo kada bi, ne daj bože, bili u prilici da vrše vlast, kakve bi razmere to sve poprimilo. Verovatno bi nas vešali kao ovi njihovi što pozivaju na vešanje.

Moje drugo pitanje je upućeno Ministarstvu državne uprave i lokalne samouprave i tiče se gradonačelnika Šapca, koji se danas nalazi u Strazburu, gde će drvlje i kamenje da baca na svoju državu i građane. Želim odgovor na pitanje – ko plaća njegov put u Strazbur, smeštaj, ishranu i sve ostalo, dakle njegov boravak u Strazburu? Da li troškove tog njegovog puta plaćaju građani Šapca, odnosno da li je plaćeno iz budžeta tog grada?

Ako se ispostavi da jeste, mora se tražiti njegova politička i krivična odgovornost, jer budžet grada nije njegovo privatno vlasništvo. Nije to njemu njegov otac ostavio u nasleđstvo ili Dušan Petrović, pa da putuje po belom svetu i da se žali na svoju državu. Zahvaljujem.

PREDSEDNİK: Hvala. Hvala, poslaniče.

Pre nego što nastavimo sa radom – očekujem da ministri dođu sa svojim saradnicima – želim samo – tako sam obaveštena, da dolaze – da u ime Narodne skupštine Republike Srbije reagujem na jučerašnji ponovni napad na dostojanstvo Narodne skupštine Republike Srbije, koji se nastavlja u jednom od dnevnih listova, jer sada više nije u pitanju lažna nabavka hrane, nego sada se prešlo na uvrede na račun poslanika, jer su nas sve zajedno nazvali da smo mi šljokare i da naručujemo alkohol u ne znam ni ja kojim količinama i nekakva luksuzna pića.

To sam htela radi javnosti i vas koji znate da su to apsolutno neistiniti navodi. Neko vodi uporno hajku protiv svih nas. Ne znam šta je uopšte cilj osim nekog dnevnog zadovoljstva što je neko nešto ružno napisao na račun Parlamenta i na račun poslanika.

Još 4. januara 2012. godine tadašnji generalni sekretar je doneo ne odluku, nego naredbu kojom se zabranjuje posluživanje alkoholnog pića u restoranima i bifeima Narodne skupštine i zabranjuje unošenje i držanje alkoholnog pića u ovoj zgradi. Od tada sigurno niko nije uneo alkohol u ovu zgradu.

Sramota je šta se radi i kako se sistematski srozava ugled na taj način svih poslanika i Narodne skupštine Republike Srbije. Ja ću reagovati, ako treba svaki dan, da zaštitim dostojanstvo i našeg posla, jer mi predstavljamo građane Srbije, i Narodne skupštine Republike Srbije kao važne demokratske institucije naše države i našeg društva. U tome očekujem podršku svih vas i ubeđena sam da je imam.

Ujedno da vam prenesem pozdrave od našeg potpredsednika Narodne skupštine Republike Srbije. Jutros sam ga posetila u bolnici i on se polako oporavlja.

(Aplauz.)

Hvala vam puno.

Jednom političar, uvek političar. Prvo šta me je pitao kad je skinuo masku s kiseonikom je bilo – šta ima novo u Skupštini?

Želimo mu svi zajedno uspešan oporavak.

Očekujem da ministri dođu. Određujem pauzu od pet minuta da vidim šta se dešava i da nastavimo rad po amandmanima.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Dobrodošlica ministru i njegovom timu.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O SMANJENJU RIZIKA OD KATASTROFA I UPRAVLJANJU VANREDNIM SITUACIJAMA (nastavak pretresa u pojedinostima).

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Jovica Jevtić.

JOVICA JEVTIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, na član 1. Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama, koji je predložila Vlada Republike Srbije, podnosim amandman u smislu dodavanja stava 3, koji preciznije definiše povezanost predloženog zakonskog rešenja i razvoja Republike Srbije.

Osnovni ciljevi kojima teže rešenja u Predlogu zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama jesu prvenstveno u sveobuhvatnom normiranju preventivnih mera i aktivnosti radi smanjenja rizika

od katastrofa, brzom i efikasnom reagovanju u slučaju nastupanja katastrofa, kao i što efikasnijem otklanjanju njihovih posledica kako bi se što pre obezbedili oporavak i normalizacija uslova za život i rad na pogođenom području.

Kada se radi o rešenjima kojima se uređuje sistem reagovanja u vanrednim situacijama, ona su uglavnom oslonjena na postojeća rešenja, s tim što je iz njih otklonjeno ono što se u praksi pokazalo lošim, nefunkcionalnim i nedovoljno efikasnim.

Iskustva stečena u prethodnom periodu, pre svega prilikom katastrofalnih poplava 2014. godine, ali i drugih nepogoda manjeg intenziteta koje su usledile u narednim godinama, ukazuju na to da trenutni normativni okvir u Republici Srbiji još uvek pokazuje određena ograničenja, da implementacija ostaje spora. Predložena rešenja imaju za cilj da omoguće subjektima sistema da prevaziđu prepreke u postojećim kapacitetima i razviju mere za smanjenje rizika od katastrofa.

Važno je ponovo napomenuti da se predloženim rešenjima vrši nadogradnja postojećih sistema budući da su ona uglavnom oslonjena na postojeća rešenja, s tim što je iz njih otklonjeno ono što se u praksi pokazalo nefunkcionalnim i nedovoljno efikasnim, odnosno da su postojeća rešenja pojednostavljena, inovirana, kako bi bila jasnija i primenljivija.

Sistem smanjenja rizika od katastrofa i upravljanja vanrednim situacijama nužno podrazumeva angažovanje velikog broja subjekata i prevazilazi svaki od utvrđenih resora pojedinačnih institucija.

Pozitivni efekti Predloga zakona prožimaju se kroz sve sfere društva. Postizanjem ciljeva ovog nacrtu zakona otpornost društva biće unapređena, a viši nivo spremnosti zajednice da se suoči i odgovori na ove rizike višestruko će ublažiti moguće katastrofalne posledice. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Duško Tarbuk.

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre Stefanoviću sa saradnicima, uvaženi građani Srbije, rizik od katastrofa postoji u svakom društvu, jer katastrofe usporavaju održivi razvoj društva u celini. Njihova pojava u jednom regionu može da prouzrokuje štete u nekom drugom regionu, i obrnuto. U proteklom periodu državu Srbiju nije ništa mimoišlo, od katastrofa, poplava, preko šumskih požara, zemljotresa, kao i svih ostalih rizika kojima je, nažalost, država Srbija podložna.

U periodu primene Zakona o vanrednim situacijama, koji je donet u decembru 2009. godine, a potom su usledile izmene i dopune 2011, 2012. godine, na bazi iskustava u dosadašnjim vanrednim situacijama, pogotovo pred ogromnim izazovima tokom katastrofalnih majskih poplava 2014. godine, gde

je 1,6 miliona ljudi u 38 opština zapadne i centralne Srbije bilo ugroženo a ukupna šteta u poplavama iznosila 1,7 milijardi evra, ukazala se potreba da se donese novi zakon kojim bi se preciznije definisale pojedine odredbe koje će učiniti jasniju, a samim tim i njihovu efikasniju i precizniju primenu.

Ovo je, po meni, odličan zakon, te svoje kolege poslanike molim da u danu za glasanje podrže ovaj zakon. Naravno, ako budu imali snage i vremena, i moj amandman. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Tarbuk.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, predlogom ovog zakona stavljaju se u prvi plan principi koji treba da doprinesu što uspešnijoj prevenciji od katastrofa.

Jednu od novina predstavlja naglasak na međunarodnoj saradnji, kako u domenu prevencije tako i u domenu humanitarne pomoći, pružanja, odnosno primanja humanitarne pomoći radi zajedničkog odgovora na posledice elementarnih nepogoda.

Posebno su mi privukle pažnju novine u zakonu koje se odnose na nepreduzimanje aktivnosti, izostanak pravovremenog reagovanja i mogućnost raspuštanja lokalnog štaba.

Upravo se sve ovo dogodilo 2014. godine u Šapcu kada je neodgovorna gradska vlast, na čelu sa Dušanom Petrovićem, ostavila građane Šapca na milost i nemilost poplavnom talasu koji se približavao gradu, iako su bili na vreme obavešteni. Potpuno nepripremljeni, bez ijednog džaka, lopate, peska i svega onog što je bilo neophodno za odbranu, sedeli su u udobnim foteljama u Gradskoj upravi i ignorisali i podsmevali se okupljenim ljudima, a bilo ih je tu noć nekoliko hiljada koji su došli da kao dobrovoljci brane svoj grad.

Uvidevši kakva je situacija u Šapcu, zahvaljujući Vladi Republike Srbije i tadašnjem premijeru Aleksandru Vučiću, sve što je bilo neophodno za odbranu Šapca stiglo je bukvalno u nekoliko narednih sati. Svi znamo epilog – Šabac je odbranjen zahvaljujući Vladi Republike Srbije, Vojsci Srbije, Ministarstvu unutrašnjih poslova i hiljadama građana dobrovoljaca iz cele Srbije koji su došli da brane naš grad.

Nakon toga, na scenu stupa najveći mogući ljudski cinizam, isti onaj koji smo imali prilike juče da slušamo ovde iako su prošle četiri godine od toga. Ljudi se ne menjaju. Dakle, Dušan Petrović, sa svojim sledbenicima pronosi vest kroz Šabac kako opasnosti od poplava nije ni bilo, kako je sve to izmišljena farsa, kako je Aleksandar Vučić predimenzionirao tu oblast. Sa neskrivenim cinizmom, pokušava da prikrije svoju nesposobnost. Pritom, ugrozio je živote građana Šapca.

Izgleda da jedino što su Dušan Petrović i Nebojša Zelenović znali i znaju, to je da kupuju glasove na izborima i nastavljaju da uništavaju grad Šabac, da obilazeći Srbiju zajedno sa Đilasom i Jeremićem pozivaju na nasilno rušenje vlasti, nered, progone, vešanja i silovanja. Valjda je to program ovih iz Saveza za Srbiju, i to da se baš danas Nebojša Zelenović, po uputstvima svojih mentora, sprema da po ko zna koji put napada, omalovažava i blati svoju zemlju u Strazburu. I to je valjda program ovih iz Saveza za Srbiju. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kneževiću.

Na član 1. amandman je podnela narodi poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Na član 1. podnela sam amandman i predložila nešto zaista vrlo korisno i mislim, ministre, da bi trebalo, i u sklopu ovih novih okolnosti, da ovaj amandman prihvatite.

Naime, predložila sam da Vlada Republike Srbije, da to bude u zakonu napisano, danom stupanja na snagu ovog zakona dodeli diplomatski status za sve članove Srpsko-ruskog humanitarnog centra u Nišu.

Ovo što su službenici u Vladi dali kao odgovor narodnim poslanicima je prilično uvredljivo. Vi tu objašnjavate, odnosno oni nam objašnjavaju da je to stvar međunarodnog sporazuma itd. Znamo mi dobro koje su nadležnosti Vlade i znamo da to Vlada može, pogotovo ako je obavežemo zakonom. A s druge strane imate diplomatski status za NATO vojnike, koji krstare Srbijom kako god ima padne na pamet.

Što se tiče ovog Srpsko-ruskog humanitarnog centra, ja sam govorila i na sednici kada je ovde bila Zorana Mihajlović da je ovaj Zakon o planiranju i izgradnji zapravo zakon koji će ugroziti postojanje tog centra u Nišu, jer na osnovu tog zakona i Zakona o ozakonjenju planira se rušenje objekata oko Niškog aerodroma i, zapravo, potpuno onemogućavanje funkcionisanja Niškog aerodroma. Evo, videli ste, krenulo se sa zatvaranjem tog restorana, ali to je benigno u odnosu na ono što se priprema.

Dakle, vi imate u Vladi ljude koji vode antisrpsku politiku, to je činjenica. Mi moramo imati silu zaštitnicu. Nema koja sila to da bude nego Rusija. Moramo zaista da pokažemo da želimo zaštitu Ruske Federacije, i ne možemo da se igramo malo ovako, malo onako.

Videli ste, zapravo niste videli, niste bili ovde, ministre, kako je malo trebalo jednom narodnom poslaniku da svuče jagnjeću kožu i pokaže se u pravom svetlu. Zapretio je Maji Gojković nekim ultimatumom u vrlo kratkom roku ako ne ispuni njegov zahtev da će on pokrenuti svoje prijateljske veze van Srbije. To je vrlo ozbiljna pretnja. Nije to samo uvreda Maje Gojković i Narodne skupštine, već ozbiljna pretnja.

Nismo zadovoljni, ministre, vašim odgovorom kada je u pitanju akcija „Geto“, koja je 2001. godine bila u Novom Pazaru. Nismo mi ni očekivali da će neko od tih aktera da prizna, da kaže – jeste, zvao sam ja Rasima Ljajića da me

izvuče iz ovoga što sam uhvaćen sa drogom u Pazaru. Naravno, trebalo je, i sad imate još uvek vremena, da zatražite informacije od vašeg kolege Bate Gašića. Verovatno tamo u službama postoje neke informacije koje vi u Ministarstvu nemate. Možda ćete tamo naći i ovaj izveštaj Centralne komisije o rezultatima glasanja sa referenduma iz 1991. godine.

(Predsedavajući: I to ima veze s vašim amandmanom?)

Da, da, ima veze sa našim zahtevom da Srpsko-ruski humanitarni centar dobije diplomatski status i objašnjavam kako će nam oni sve pomoći ako mi to uradimo. Vrlo ima veze. Hoću ministra da ubedim, baš mi je stalo da ga ubedim.

Znači, te 1991. godine, izveštaj o rezultatima glasanja na referendumu za potpunu političku i teritorijalnu autonomiju Sandžaka, sa namerom da se Sandžak, kako piše, priključi jednoj od suverenih republika. Komisija je bila petočlana, prvi je potpisao ovaj izveštaj dr Rasim Ljajić. Tako ovde piše, evo njegovog potpisa. Dakle, moramo malo da začačkamo, dosta je uglađenosti i finoće, moramo da budemo potpuno otvoreni jer mi smo ovde da čuvamo državu Srbiju. Verovatno ćete, gospodine Stefanoviću, kod gospodina Gašića naći i kopiju one čitulje iz 2003. godine kada je Rasim Ljajić Aliji Izetbegoviću napisao u „Politici“ – Dragom predsedniku, poslednji pozdrav. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Tu će humanitarni centar da pomogne, sigurno.

Izvolite, dr Muamer Bačevac, po amandmanu.

MUAMER BAČEVAC: Po amandmanu, ja sam ovlašćeni.

Naravno, mislim da ne treba apsolutno prihvatiti ovaj amandman jer je notorna glupost. Mi imamo svoju državu i ne trebaju nam ničije vojske na njenoj teritoriji; zalažemo se za neutralnost u ovom trenutku i za jačanje njenih kako policijskih i vojnih struktura, tako i drugih struktura koje treba da pomažu samim građanima.

Jasno je da je ovo jedna obična zloupotreba. Prethodna govornica apsolutno nije pričala, povezivala je neke nepovezive stvari, naravno, uglavnom neistine. Malopre sam pitao, ministru sam uputio pitanje da treba ispitati zbog čega ovi ljudi ovo pričaju, jer smo sigurni da su, kao i za većinu drugih ministara, dobili novčanu nadoknadu. Brojni mediji su objavili da su uzeli 50.000 eura za ovaj napad, a verujem da i iza napada na gospodina Lončara, ministarku Mihajlović i mnoge druge ljude stoje određene svote novca.

U svakom slučaju, mi smo prodržavna stranka, osuđujemo svaki nacionalizam, osudili smo izjave koje ste čuli nedavno u Novom Pazaru, gde su pojedinci napali državu zaista nepristojno, neprimereno i nepotrebno. Tako ćemo osuđivati izlive nacionalizma koji dolaze i od strane pojedinih Šešeljevih poslanika, koji bi trebalo da povedu računa i da se jave, pošto imamo informacije da se Vjerica Radeta ne javlja na telefonske pozive banaka kojima duguje ozbiljne svote novca, pa bi trebalo malo da povede računa o svom integritetu. A ona je, vi dobro znate, poznata kao neko ko širi mržnju, tako da...

I, jedan neprikladan govor. Mi ćemo se svojim političkim delovanjima zaista suprotstavljati ovim stavovima, ovim neistinama koje su na štetu Republike Srbije u ovom trenutku, mislim odsudnom trenutku, kada država treba da pokaže snagu, integritet i naročito snagu svoje policije i svih drugih struktura. Stoga ovaj amandman treba odbiti, apsolutno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Bačevac.

Reč ima Vjerica Radeta, po Poslovniku.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Po članu 107.

Naravno, neću se obazirati na ove laži koje je malopre Bačevac izneo. Ne dozvoljavam mu, odnosno vi ne bi trebalo da dozvolite da amandmane poslanika naziva glupošću, jer to smo, čini mi se, postigli kao neki dogovor kada su ovi odavde nazivali amandmane skupštinske većine glupošću, da je to svaki put prekidano, da se to nije dozvolilo.

Amandman je apsolutno legitimna stvar. Kaže Bačevac da je nisam govorila o amandmanu, a on je dva puta izgovorio reč „amandman“, toliko je govorio o onome što je sadržina amandmana. I to je njegovo pravo, nemamo ništa protiv, naravno.

Ali morao bi, kada govori u Narodnoj skupštini, da govori ispravno. Ja nisam „govornica“, ovo je govornica; ja sam narodni poslanik, ili govornik, ako hoće tako da kaže. I ne kaže se 50.000 eura, nego – evra. Tih 50.000 koje je on izmislio, to je njegova stvar.

Suštinsko pitanje nije ni ko je koliko evra uzeo, jer je to laž, nije niko. Niko, odnosno ja ne dugujem banci ništa. Čuj, ja se krijem, kao da je moguće sakriti se od banke! Da, ja imam kredite, ja živim samo od poslaničke plate i imam kredite – a on verovatno ne zna šta to znači – ali nemam nikakvih dugovanja. Ali ni to nije važno. Važno i suštinsko pitanje jeste da li će Rasim Ljajić da bude u koaliciji u nacionalnom veću sa ovom grupom „Vakat je“, koja je u koaliciji sa Sulejmanom Ugljaninom. Ako to uradi, onda on apsolutno podržava Sulejmana Ugljanina u onome što je on nazvao državu Srbiju fašističkom itd. To je suštinsko pitanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Znaite i sami da uvek pozovem narodne poslanike i apelujem da se pristojno jedni prema drugima ophode.

Nisam razumeo vaše pitanje. Rasim Ljajić, za vašu informaciju, nije učestvovao ni na kakvim izborima, sem na lokalnim i parlamentarnim, kada redovno pobeđujemo na tim izborima u proteklih deset godina.

Dr Muamer Bačevac ima povredu Poslovnika.

Izvolite.

MUAMER BAČEVAC: Stav 106.

(Vjerica Radeta: Koji član?)

Član 106.

Gospodo, ja sam interventni kardiolog, nisam baš izverziran za pravo, ali sam izverziran za istinu, pa ću vam reći neke stvari koje su ovde malopre zloupotrebene.

Socijaldemokratska partija, stranka Rasima Ljajića, nije učestvovala sa svojom listom na izborima za nacionalna vijeća, jer da smo učestvovali, mi bismo pobedili, gospodo. Mi smo u poslednje dve nedelje podržali jednu listu koja se bavila onim što mi zastupamo i što sam branio dok sam branio sam Zakon o nacionalnim manjinama, a to je da postoje određene ingerencije i da profesionalci treba da preuzmu to vijeće, da se bave jezikom, kulturom, tradicijom, informisanjem. Mi smo praktično podržali zakon da bismo depolitizovali samo Nacionalno vijeće. U tom smislu smo podržali jednu listu, listu „Vakat je“, i to u poslednje dve nedelje, koja je osvojila osam mandata, i apsolutno nemamo ingerenciju nad njom.

Mi smo, i naš predsednik je osudio izjave gospodina Ugljanina. Mislimo da su neprimerene, neprihvatljive i da je saradnja sa Republikom Srbijom odnosno njenim organima presudna za razvoj Sandžaka, jer želimo naprednu Srbiju i napredni Sandžak.

Ne znam što to vama smeta pa mi stavljate u usta neke neistine. Gospodo, stalno se trudite da iznosite laži i neistine. To nije korektno i nije fer. Apsolutno, mi se zalažemo za napredak ove države.

Ja sam jasno pitao i postoje insinuacije da je vaš lider uzeo ogromne svote novca. Ne samo ovaj put, nego se na to svelo funkcionisanje Srpske radikalne stranke, koja je nažalost nekada bila respektabilna stranka, sa uvaženim pojedincima, koje sam ja poštovao. I danas ima pojedinaca. Moram da naglasim da smo mi u nekim gradovima u Sandžaku jako dobro sarađivali, i u Prijepolju, bili u vlasti sa Srpskom radikalnom strankom.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, doktore.

Smatram da nisam povredio Poslovnik i molim narodne poslanike da ne nastavljamo ovde, izbori za nacionalne savete nacionalnih manjina su završeni. Mislim da treba da damo priliku ministru i njegovom timu i da raspravljamo o ovim veoma važnim predlozima zakona. I, da završimo tu raspravu o nacionalnim savetima, možemo neki okrugli sto da napravimo, nije ništa sporno apsolutno.

Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Član 27. stav 1. Pa, ako hoćete, evo završićemo sad.

Dakle, da li je istina da je stranka Rasima Ljajića napravila predizbornu koaliciju s ovom strankom ili grupom „Vakat je“, sa Sulejmanom Ugljaninom? Istina. Da li je istina da je Rasim Ljajić rekao – ako ova koalicija ne pobeđi, goreće Novi Pazar? Šta je to značilo? Ako neko ne zna šta znači „vakat je“, to

znači – vreme je. Pa, evo, pitamo za šta je to vreme? Za neku novu revoluciju? Za neko novo gorenje Novog Pazara? Za neki ustanak? Za šta je vreme kad on preti goreće Novi Pazar ako ne pobedi ta njegova koalicija?

I nemojte da mi se poslanik više obraća, vodite računa o Poslovniku, ja se njemu ne obraćam, on ... Čujem, a ne čujem. I ne govorim ja da bih njemu odgovarala, nego zato što je krajnje vreme da građani Srbije shvate da je dosta ulickanosti, da moramo da govorimo istinu i o tom Rasimu Ljajiću, koji je osamnaest godina tetošen u Republici Srbiji u svim vladama i u svim vlastima. Dakle, neka odgovori na pitanje – da li će ta koalicija „Vakat je“ (odnosno, vreme je) sa Suljom Ugljaninom, i šta znači, za šta je to vreme Sulji Ugljaninu i Rasimu Ljajiću u državi Srbiji? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nisam povredio Poslovnik.

Vi ste opet u maniru, iako sam ja apelovao na vas i na kolegu Bačevca, krenuli i nastavili dalje sa nekim koalicijama u Sandžaku i Novom Pazaru iako to danas nije tema dnevnog reda. Ja ću morati sa tim stvarno da prekinem. Jedino što je čudno jeste da ste vi toliko zainteresovani za izbore za Bošnjačko nacionalno veće. Meni je drago da imate veliko interesovanje, da imate stav, ali me čudi da nemate interesovanja za Slovačko nacionalno veće, rusinsko, rumunsko, hrvatsko, to preporučujem, znači, jedan širi pristup problematici nacionalnih manjina.

Doktor Bačevac, povreda Poslovnika? Odustali ste.

Idemo dalje. Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić. Izvolite.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Osnovna zamerka koju mi poslanici Srpske radikalne stranke imamo na Predlog zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama jeste činjenica da ovaj predlog zakona ne predviđa dodeljivanje diplomatskog statusa osoblju Srpsko-ruskog humanitarnog centra u Nišu.

Kao što znate, srpsko-rusko prijateljstvo je neraskidivo i datira još od davnina. Upravo su u Nišu još u toku Prvog svetskog rata ruski lekari i milosrdne sestre iz njihove sanitetske misije zbrinjavali srpske ranjenike. Rusi su se kao borci i kao humanitarci angažovali i tokom poslednjeg rata na prostoru bivše SFRJ, a neizmerna je bila njihova pomoć u spasavanju i zbrinjavanju lica pogođenih poplavama 2014. godine.

Čak i oni koji nisu proruski orijentisani ne mogu da ospore značaj rada i delovanja ovog centra, s obzirom na to da dosad nije bilo primedbe na njihovo funkcionisanje a da Centar poseduje značajna materijalna i tehnička sredstva za postizanje značajnih rezultata. Uprkos svemu ovome, diplomatski status je izostao. Postavlja se pitanje da li je to zbog činjenice da je američki ambasador

u više navrata iznosio apsurdne, neutemeljene optužbe da se radi o špijunskom centru, te svoj lični stav da diplomatski status ne treba biti dodeljen. Da li to naša država donosi odluke na osnovu mišljenja jednog Skota ili na osnovu interesa sopstvenih građana? Sigurna sam da naši građani ne bi bili na gubitku ukoliko biste osoblju Srpsko-ruskog humanitarnog centra u Nišu dodelili diplomatski status, već bi takva odluka samo mogla da donese boljitak.

Oni narodni poslanici koji nisu u stanju da razlikuju humanitarce od vojnika, koji pričaju da treba jačati naše vojne strukture, isti su oni koji su učestvovali u slabljenju naših vojnih struktura sa svim prethodnim režimima, tako da bih volela da čujem vaš odgovor – koji je razlog zbog kojeg ste odustali od dodele diplomatskog statusa? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima potpredsednik Vlade, ministar unutrašnjih poslova dr Nebojša Stefanović.

Izvolite, ministre.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Meni je važno da građani znaju da je ova vlada odvojila sredstva i kupila zgradu; dakle, mi smo bili ti koji su kupili zgradu Rusko-srpskog humanitarnog centra. Pre nas taj status nije bio rešen, ta zgrada nije bila u vlasništvu države. Od pre dve godine ta zgrada je u vlasništvu Republike Srbije i ovo ministarstvo i Vlada Srbije su odvojili novac i rešili to statusno pitanje.

Od kada je SNS na vlasti, mislim da ne može da se kaže da je naša saradnja sa Ruskom Federacijom bilo kakva osim odlična. O tome svedoči, naravno, ne samo broj susreta predsednika Vučića i predsednika Putina, i u vreme dok je Aleksandar Vučić bio premijer, već i konkretni sporazumi i realizacija konkretnih sporazuma o vojnotehničkoj saradnji ali i u oblasti vanrednih situacija, kakvi su apsolutno bili nemogući u nekim prethodnim vremenima.

Svakako da je ovo pitanje jedno od pitanja koja su dva predsednika razmatrala. Oni će doneti odluku, jer su se tako njih dvojica dogovorili, oni će doneti odluku o tom pitanju. Kada oni budu doneli tu odluku, tada će i sve ostalo biti rešeno u tom smislu.

Svakako da se ovim zakonom to ne može uspostaviti kao pravna norma jer to je nešto što reguliše međunarodno javno pravo i zna se da to mora biti odluka Vlade Republike Srbije, tako da zakon ovakve vrste nije... Ne samo da nije u diplomatskoj praksi da se zakonom definiše da se nekakav status dodeljuje, jer ne može biti uslovljena Vlada takvom vrstom norme. Formalnopravno može, formalnopravno u zakonu vi možete da stavite bilo šta, ali ovo je stvar koja se rešava, da kažem, na nivou dve države. Kada te dve države budu napravile konačan dogovor, svi ostali će biti obavešteni.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Vjerica Radeta, po amandmanu.

VJERICA RADETA: Što se tiče odnosa Srbije sa Ruskom Federacijom, Srpska radikalna stranka je i dosad podržavala i ubuduće će podržati svaki vid saradnje, mi se zalažemo za što je moguće bližu saradnju. Vi znate, a i cela Srbija zna da smo mi protiv ulaska Srbije u EU, ali smo za saradnju sa Ruskom Federacijom, Kinom i ostalim prijateljskim državama koje nam ne traže delove teritorije, koje ne priznaju lažnu državu Kosovo. Mi želimo da se ova saradnja što je moguće više produbi, pre svega, ministre Stefanoviću, zbog činjenice da vi u Vladi imate neke ljude koji šuraju sa Skotom i rade neke poslove koji štete odnosima Srbije i Rusije. Može ovo da se uredi zakonom i može Narodna skupština Vladu da obaveže da zakonom propiše i ovakvu normu, naravno.

Što se tiče nas iz SRS, rekoh, i ubuduće ćete imati našu podršku za svaki vid saradnje, ali imajte razumevanja, ovo je neophodno da uradite. Verujte da vam neki u Vladi rade protiv ovog humanitarnog Srpsko-ruskog centra. Mi zato želimo da to bude ovako učvršćeno.

Što se tiče pitanja predsedavajućeg Skupštine zašto se mi ne interesujemo za izbore drugih nacionalnih saveta, pa, zato što je samo Sulejman Ugljanin, koji je u koaliciji sa Rasimom Ljajićem, reko da je država Srbija fašistička i da će je oni uništiti. Eto, samo zato.

PREDSEDAVAJUĆI: Dobro, hvala. Znači, demantujete koaliciju vašu sa Zukorlićem, predizbornu. Hvala vam na tome.

(Vjerica Radeta: Ti opet misliš da si to pametan?)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovde imamo ministra koji na sve odgovara, samo ne odgovara na suštinska pitanja.

Ministre, vi u ovom predlogu zakona predlažete da postoji plan odbrane. Ti planovi odbrane mogu da se prave na lokalnom, pokrajinskom i republičkom nivou. Te planove mogu da prave samo ovlašćena lica, lica koja su licencirana. U tabeli koju ste priložili u predlogu ovog zakona vidi se da većina, apsolutna većina opština nije dostavila plan, niti imaju taj plan. Kako možemo za veoma kratak rok da obezbedimo toliko licenciranih lica koja će moći da naprave plan za lokalne, pokrajinske, hajde da ne računamo republičke? Kako? Hoće li to biti hiperprodukcija takvih lica? Hiperprodukcija donosi nešto što je negativno.

Drugo, vi ovde predviđate da postoje tzv. koordinatori, između redova se to može videti, kada je u pitanju upravljanje odbranom. Hoćete li, po novostečenim manirima, i ovim koordinatorima da obezbeđujete vile na Dedinju kao što ste Tomislavu Nikoliću, koordinatoru, obezbedili od 800 kvadrata? Pa valjda su i ovi ljudi zaslužili najmanje 400-500 kvadrata? Kad ste već krenuli, pa šta vas boli briga. Počeli ste da donosite uredbe, donesite uredbu

da koordinator za upravljanje vanrednim situacijama, recimo, na pokrajinskom nivou ima vilu na Dedinju, najmanje što može neka bude kvadratura 500.

To je stvarno sramota šta se radi u ovoj državi – daje se čoveku koji je otišao sa funkcije predsednika, zbog njegovog inata, zbog prohteva njegove porodice, ostavlja mu se vila od 800 kvadrata! A ovde ćemo imati ljude koji će upravljati vanrednim situacijama. Pitanje je kako će biti plaćeni.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč?

Ružice, izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, član 1. Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama uređuje predmet zakona, čiji je glavni cilj smanjenje rizika od katastrofa, prevencija, jačanje otpornosti i spremnosti za reagovanje na posledice katastrofa, spasavanje i zaštita ljudi itd.

Da bi se sve to postiglo i da bi zaštita od elementarnih nepogoda bila na visokom nivou i upravljanje vanrednim situacijama, koje je od posebnog interesa za Republiku Srbiju a predstavlja deo sistema bezbednosti, mi smo predložili da se u članu 1. Predloga zakona doda stav 3, koji glasi da će Vlada Republike Srbije da dodeli, u roku od šest dana od stupanja na snagu ovog zakona, diplomatski status za sve članove Srpsko-ruskog humanitarnog centra u Nišu.

Mi smo više puta ukazivali na značaj dodeljivanja diplomatskog statusa članovima ovog centra, jer Centar predstavlja značajnu pomoć za Republiku Srbiju, koja se suočava sa velikim humanitarnim i ekološkim problemima već devetnaest godina, u stvari, od NATO bombardovanja. Podsetila bih vas na još jednu od aktivnosti ovog centra, a to je čišćenje zemlje od NATO bombi i da je čišćenje naših teritorija od neeksplozivnih ubojitih sredstava finansirala Ruska Federacija. Ovo je samo jedna u nizu aktivnosti ovog centra, koja je veoma važna za Republiku Srbiju. Zato vas pozivam, ministre, da još jednom razmislite i da prihvatite ovaj naš amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Nikolić.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Izvolite, kolega Stojanoviću.

FILIP STOJANOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama.

U svom prvom amandmanu već sam govorio o tome da su najrazvijenije industrijske zemlje EU direktno ili indirektno najodgovornije kada su u pitanju katastrofe. Srbija je mala zemlja i na globalnom planu nemamo nikakvog uticaja u ovom pogledu. Međutim, tamo gde možemo uticati da se katastrofe smanje, mi to ne činimo. Već pet-šest godina u Nišu postoji Ruski humanitarni centar, koji se dokazao i pokazao u prevenciji i sprečavanju katastrofa. Međutim, taj Ruski humanitarni centar još uvek ne dobija diplomatski status za svoje osoblje, što u velikoj meri otežava njegovo funkcionisanje.

Ovo je prosto neshvatljivo, da se država Srbija ponaša tako prema nečemu od čega samo ima koristi i što dolazi od iskrenog prijatelja i saveznika. Znamo mi i razlog zbog čega je to tako. U pitanju je strah od EU i SAD. Konačno je došlo vreme da se oslobodimo tog straha i okrenemo sebi i svojim interesima, pa valjda ste napokon svesni da Srbija nikada neće ući u Evropsku uniju.

Na kraju bih pitao ministra Stefanovića – kada će Ruski humanitarni centar da dobije diplomatski status? Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Stojanoviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja bih želeo da iskoristim priliku da ministra policije pitam – kada će konačno biti obavljena ta hapšenja koja se najavljuju godinama?

Mene je na to podstakao jutrošnji tekst u „Blicu“ gde opet predsednik Republike, rekao bih ne u skladu sa svojim zakonskim i ustavnim ovlašćenjem, najavljuje krupna hapšenja u Srbiji. To jeste uvek nešto što se objavljuje na naslovnim stranama, međutim, problem je što se to dešava periodično. Ako pogledate novinske naslove od 2012, 2013, 2014, 2016, 2017. godine, svakih nekoliko meseci se najavljuje žestok obračun sa kriminalcima, nekada u sopstvenim redovima, dakle u redovima SNS-a, pa se kaže – biće pohapšeni korumpirani predsednici opština, biće pohapšeni korumpirani direktori javnih preduzeća, biće pohapšeni korumpirani ministri...

Znate, to se gromoglasno najavljuje, ali se to, nažalost, nikada ne dešava. Mi smo imali i pojedinačni slučaj kada je najavljeno čak hapšenje ubice, rečeno je da će to biti učinjeno u roku od 48 sati, međutim, ni tada, u skladu s tim najavama, nije došlo do toga.

E sada, mene zanima da li postoji bilo kakva koordinacija između Ministarstva policije i predsednika Republike, ili prvog potpredsednika Vlade ili predsednika Vlade u to vreme, jer u svim tim periodima imamo slične najave a, u skladu sa relevantnim zakonima i zakonima o policiji, tim operativnim saznanjima ne može raspolagati čak ni ministar. Znate, operativci MUP-a ne pitaju čak ni ministra da li će nekoga hapsiti, pa čak ni ministar ne bi smeo najavljivati bilo čije hapšenje. Jer kako bi on znao? On, u skladu s Ustavom i relevantnim zakonima, za to nije zadužen. A posebno ne može za tako nešto biti nadležan predsednik Republike, jer dolazimo u situaciju da neko kaže da institucije sistema ne funkcionišu nego se hapšenja najavljuju, i hapšenja se dešavaju kada neko za to da zeleno svetlo.

U državi gde funkcionišu institucije valjda ne mogu nikada takve najave da se dešavaju, nego policija u skladu sa svojim operativnim radom, u skladu sa zakonom, nekoga uhapsi, pa to saopšti medijima. Ukoliko je potrebno, može se naknadno na nekoj konferenciji pojaviti neki viši funkcioner MUP-a, pa i sam ministar, ili se na kraju godine pohvaliti rezultatima rada Ministarstva, ali najava operativnih radnji u medijima od bilo kog državnog funkcionera je, mislim, potpuno skandalozna. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima potpredsednik Vlade dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Baš je tako. Evo, u poslednje četiri godine niste znali unapred ni za jedno hapšenje. Niko nije znao. Niste mogli da pogodite nijedno ime. Evo, da vas pitam danas – da li znate da je neko najavljen, ime i prezime nekog ko će biti uhapšen, da li znate ijedno ime? Ja vam kažem da ne znate, zato što tim istragama rukovodi tužilaštvo. Kada tužilaštvo proceni da postoji dovoljno dokaza koje je policija prikupila, da su to dovoljno kvalitetni dokazi da se na osnovu njih podigne optužnica, tada se neko hapsi; odnosno, ako sudija za prethodni postupak naloži da se odredi pritvor toj osobi, tada se toj osobi uspostavlja pritvor.

Dakle, vi ste pravnik, znate kako to formalnopravno funkcioniše, i zaista tako funkcioniše već duže vreme.

Svakako, u ove četiri godine koliko sam ministar unutrašnjih poslova niste mogli da čujete od MUP-a, niti od mene da kažem – sutra će, u narednom periodu, uskoro... To što novine pišu, novine su promašivale toliko da je meni nekad bilo smešno da čitam. Evo, pre par nedelja neke novine su rekle – uskoro,

u narednim nedeljama hapšenje... I, evo, niko nije uhapšen. Dakle, potpuno su promašili.

A da li je posao policije i tužilaštva da sprovode borbu protiv korupcije i kriminala? Apsolutno jeste i to će policija i tužilaštvo raditi stalno, svakoga dana, kada ima dokaza. Da li će to biti za nedelju dana, dve? Ne, svakoga dana će biti neko uhapšen ako za to postoje zakonski uslovi. Mi smo u mnogo akcija ove godine uhapsili mnogo lica: i za korupciju, i za drogu, i za oružje i za kriminal različite vrste. I nastavićemo to da radimo. To je posao policije i tužilaštva.

Što se tiče predsednika, predsednik je govorio o okvirima. On je govorio o tome da će se u državi boriti protiv korupcije i kriminala. Kao što smo se borili od trenutka kada smo došli na vlast, i to borbom protiv onih čija imena uglavnom niko nije smeo da pomene. Mi smo se borili protiv tih ljudi na ozbiljan, odgovoran, zakonit način, i to ćemo nastaviti da radimo.

Dakle, predsednik je rekao da daje podršku svim državnim organima u borbi protiv korupcije i kriminala i da svako ko se ogrešio o zakon mora za to da odgovara. Da li ćemo za nekog pronaći dokaze, da li će tužilaštvo procenjivati da je dovoljno dokaza, da li će sudovi određivati pritvor i da li će ta lica na kraju biti osuđena i na koliko, stvar je krivičnog postupka i svih subjekata pravosuđa koji na tome rade.

Dakle, niti je neko mogao da čuje najavu, niti zna ijedno ime, niti je mogao da zna unazad ijedno ime, niti može danas da kaže da će neko u narednom periodu biti uhapšen i kako se taj zove. Ne postoji taj čovek koji to može da uradi. Može, ima taj čovek, zove se tužilac. On procenjuje.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Kolega Šaroviću, po kom osnovu želite reč?

(Šarović: Replika.)

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Pre svega, gospodine Marinkoviću, dva minuta i pedeset tri sekunde je govorio ministar. U skladu sa Poslovníkom, da se ne bih javljao ponovo, može govoriti najduže dva minuta. Dakle, nemojte da dozvoljavate te vrste zloupotrebe. To je već ušlo u praksu, ali onda promenite ovaj nakaradni poslovnik, neka bude još gori pa dodajte i to da može ministar koliko hoće i kad hoće.

Što se tiče konkretnog pitanja, ministar je delom svoje diskusije potvrdio ono što sam ja rekao, a onda rekao da to nije tačno. Mora da se odluči.

Mi smo slušali od Aleksandra Vučića... Evo, jedanput kaže, na sednici Glavnog odbora SNS najavio – oštrom sabljom i metlom počistićemo sve itd. Nije problem kada novine pišu bez osnova, ali je problem kada to najavljuju najviši državni funkcioneri.

Ministar je potvrdio ono što stoji u zakonu, a to je da niko ne može znati ko će biti uhapšen. Ali kako to onda zna Aleksandar Vučić? Da li je tačno da je Aleksandar Vučić najavio da će u roku od 48 časova biti uhapšen ubica Jelene Krsmanović? To je činjenica. I to u vreme predizborne tišine. Zašto Ministarstvo nije reagovalo i reklo – predsednik Republike ili predsednik Vlade priča bez ikakvog osnova? Ne znam šta je tačno bio u tom periodu, ili je bio prvi potpredsednik, nije ni bitno. Vaše je, ministre, da zaštitite instituciju od svih, pa i od predsednika Republike, predsednika Skupštine, bilo koga ko narušava ugled institucije time što u javnosti govori ono na šta nema pravo ili za šta nema osnova, a vi ste upravo maločas rekli da nema osnova.

Mi smo slušali o tome da niko u državi, pa ni vi kao ministar policije, ne sme da pomene ime Kosmajca. Ja mu ne znam, prezime je Kosmajac, označen je kao jedan od najvećih dilera droge na Balkanu...

(Predsedavajući: Vreme, hvala.)

Evo, do dva i pedeset tri, samo da završim.

PREDSEDAVAJUĆI: Nikako, molim vas da poštujemo Poslovnik. Ja sam ministru dao samo da završi, ali je on hteo da vam elaborira, da vam da jedno objašnjenje, i dao je. Mislim da sam bio potpuno u pravu.

Reč ima dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

(Nemanja Šarović: Po kom osnovu?)

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ono što hoću da kažem, veoma je važno da predsednik Vučić nikada nije rekao da će neko lice biti uhapšeno. Kada je govorio o načelima, o borbi protiv korupcije i kriminala i kada je rekao da će obračun biti i s onima iz redova SNS-a koji su se ogrešili, pa šta ima prirodnije od toga? Šta ima prirodnije nego da predsednik u redovima stranke koju vodi želi da ta stranka bude potpuno čista, da svi oni kojima je narod dao poverenje budu oni koji će biti oslobođeni svakog tereta kriminala i korupcije, da ne postoje u našim redovima oni koji tim kriminalnim radnjama mogu da se bave?

Da li će neko biti osumnjičen i da li će biti pritvoren, već sam govorio, o tome odlučuju tužilaštvo i sudovi. Na policiji je da prikupi dokaze ako tih dokaza ima. Što se tiče svega ostalog, predsednik je više puta izražavao uverenja da će policija i tužilaštvo umeti da se suoče i izbore s nekim izazovima koji postoje u našem društvu i da će u najkraćem mogućem roku rešavati te slučajeve.

Nekada smo bili na visini zadatka, nekada nismo. Nekada nismo uspevali da rešimo nešto u najkraćem mogućem roku. Ja da vam kažem da je sve uvek bilo idealno, nije. Neka krivična dela nismo rešili ni danas, i to jeste teret koji stoji i tužilaštvu i policiji. Posao je da završe taj posao do kraja i onim profesionalcima u tužilaštvu koji od oktobra 2013. godine vode istrage, i to jeste njihov zadatak, i onim ljudima u policiji koji su dužni da obezbede dokaze,

odnosno da pomognu tužilaštvu kao organu istrage da te procese dovede do kraja.

Predsednik podržava rad organa koji se bore protiv korupcije. Ja sam mu na tome zahvalan, i ta velika podrška dok je bio šef Biroa za koordinaciju službi bezbednosti, dok je bio premijer i sada kada je predsednik Republike znači profesionalcima da svoj posao rade u skladu sa zakonom.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Povreda Poslovnika, gospodin Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Marinkoviću, prekršili ste član 104, prekršili ste član 27, koji vas obavezuje da vodite sednicu u skladu sa Poslovnikom. Član 104. govori o pravu na repliku. Pre svega, pravo na repliku sam dobio ja na izlaganje ministra, koje je trajalo dva minuta i pedeset tri sekunde.

(Nebojša Stefanović: Samo ti polako.)

Ako možete da budete mirni i vi i ministar dok izlažem. Ne smete da pričate...

(Predsedavajući: Savršeno smo mirni, samo nastavite.)

... I da ometate govornika.

A ministru, kada dobacuje narodnom poslaniku, treba da „koknete“ opomenu. Tako piše u Poslovniku.

(Nebojša Stefanović: Košulju obuci sledeći put.)

Dakle, kada ministar bude poslanik, onda će moći sa poslanicima da diskutuje na ravnopravnoj osnovi. Do tog trenutka, dužan je da se sa poštovanjem i uvažavanjem svima nama obraća.

Ne postoji pravo ministra da dobije repliku na repliku. Replika na repliku ne postoji, to je ono što vi često ističete, ali postoje delovi sednice u kojima Poslovnik ne važi; očigledno je da kad god ministar poželi da dobije reč suprotno Poslovniku, onda strada Poslovnik. To je kod vas postalo pravilo.

Što se tiče najava hapšenja, ja sam govorio o konkretnim činjenicama. Najavljeno je hapšenje ubica Jelene Krsmanović i rečeno je – biće u roku od 24 sata. To je urađeno u predizbornoj tišini. Dakle, u konkretnim slučajevima je najavljivano hapšenje. Kao što je za Kosmajca rečeno da čak ni ministar policije ne sme da pominje njegovo ime u javnosti, da je najveći kriminalac i narko-diler na Balkanu, a kasnije je optužen samo zbog toga što je podsticao geometra na zloupotrebu službenog položaja. E sad, da li je bio u pravu predsednik Republike kada je govorio o najvećem narko-dileru i da li je to što nije optužen za dilovanje droge posledica straha koji postoji u MUP-u i svih ostalih koji ne smeju čak ni ime da mu pomenu...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Takođe, znam da ste dobar pravnik i da dobro poznajete Poslovnik i da znate da član 104. ne govori o tome i ne brani poslanicima da imaju replike među sobom. I, naravno, član 116, tu bih želeo da vas samo podsetim, u kojem piše da se odredbe ovog poslovnika odnose, dakle primenjuju, na sve druge učesnike na sednici. Je li tako?

(Nemanja Šarović: Tako je.)

Svi imaju ista prava, tako da vas molim da ne diskriminišemo ministra niti bilo koga po tom pitanju.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)
Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.
Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, u poslednjih nekoliko godina, zbog postojanja Rusko-srpskog humanitarnog centra u Nišu, ta situacija i to što niste dodelili diplomatski status ruskim humanitarcima i specijalcima doveli su do toga da je Niš postao poprište geopolitičkog, kako to diplomate kažu, obaranja ruku Istoka i Zapada. Samim tim, Srbija je ponovo u unakrsnoj vatri između, s jedne strane, prijateljske i bratske Ruske Federacije i, s druge strane, zlikovaca iz NATO-a, koji svuda i na svakom mestu spočitavaju Srbiji svaku aktivnosti i svaku saradnju, u bilo kom obliku, sa Ruskom Federacijom.

Sada se postavlja pitanje zbog čega Srbija odbija bratsku i prijateljsku ruku Rusije. Naravno, ne u pravom smislu reči, jer taj centar postoji. Koliko nas Rusija ceni, i predsednik Putin, dovoljan je signal taj što je prošle godine na čelo tog centra došao proslavljeni specijalac iz Rusije Viktor Guljevič, koji je bio na Bajkalu i poznat je svuda u svetu kao čovek koji iz nemogućih uslova, to zna gospodin Marić, spasava ljude u operacijama koje samo Rusi umeju na takav način da izvedu.

Gospodine ministre, ovde se zaista situacija komplikuje. Vi morate, kao ministar, da objasnite svim narodnim poslanicima da nije svrha Centra... I, danas se u čitavom svetu takve operacije ne rade samo u svrhu poplava, požara, već i mogućih terorističkih pretnji, pretnji koje mogu da izazovu nemire u našem društvu.

A šta ćete veću pretnju od izjave Rasima Ljajića da će da gori Novi Pazar ako ne pobedi njegova i Suljina koalicija i Ugljaninove izjave, koji je u koaliciji s vama, gospodine Marinkoviću? Pratim vas, i juče i danas, pokušavate da se operete od Sulje – nemamo s njim ništa. Kako nemate? Potpisali ste koalicioni sporazum. Ovaj Bačevac, koji je do malopre ovde pričao kojekakve gluposti, lično je u ime liste „Za evropsku Srbiju“, jer ste ga vi, gospodo iz SNS-a uveli na tu listu, izjavio da je to normalno i da će doprineti pomirenju.

Da li je pomirenje to, gospodine ministre, što Sulejman Ugljanin proziva sve Srbe u Raškoj oblasti i kaže da su oni, ja moram to da citiram, to je zastrašujuće, „fašistički pioni“, svi Srbi koji rade u institucijama države Srbije u Raškoj oblasti? Znači, to su i Predrag Terzić, gradonačelnik Kraljeva, i Ignjat Rakitić, predsednik Opštine Raška, i Nebojša Simović, načelnik Raškog upravnog okruga, i Gradimir Nedeljković, član Veća u Novom Pazaru i Tihomir Ratković iz SNS-a, koji je takođe član Veća u Novom Pazaru, koji su, kaže Ugljanin, vaš koalicioni partner, vaš i Rasima Ljajića, spremni sve da urade na mig Rusije i da su oni u osnovi četnici.

To što su u osnovi četnici – ako jesu, svaka im čast. A vi treba konačno, gospodine ministre, da kao ministar policije – pa, razgovarajte sa Rebićem, vašim direktorom – preduzmete sve što se tiče vaših operativnih saznanja sa terena za sve ono što iznosimo danima i za ulogu Rasima Ljajića, na čelu ozbiljnih ljudi, sa ozbiljnim kapitalom.

Javiće se sad ovaj Mijatović, Pera, Mika, ne znam ko sve iz te njihove poslaničke grupe i reći – kakve to ima veze, pa on nije nijednu kokošku nigde uzeo? Znači, mi nismo deca i nismo naivni. Sada je gospođa Obradović predsednik tog odbora, ja sam zamenik jednog člana, tj. Momčila Mandića, i skupštinski odbor dobija veoma poverljive podatke. O akciji „Geto“ smo pričali.

Vi kažete, gospodine ministre, svi ti ljudi koji su procesuirani, niko nije pomenuo njegovo ime... Pa u čijim je rukama i dalje, nažalost, najvećim delom – koliko, gospođo Radeta, 80% – tužilaštvo i pravosuđe? U rukama „žutih“, koji su ih dovodili i koji čuvaju i drže njega kao vodu na dlanu toliko godina.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

(Nataša Sp. Jovanović: Vi ste u koaliciji.)

Mislim da nije korektno da se tako odnosite prema meni. Znači da ne mogu da vam odgovorim i koristite priliku što nema mog kolege Veroljuba Arsića, koji ne može da me zameni, a nemam mogućnost.

(Vjerica Radeta: Imate mene.)

Nemojte da koristite, to nije u redu, niti je parlamentarno. Kad budem seo dole u klupu, slobodno me prozovite po imenu i prezimenu pa ćete dobiti adekvatan odgovor. Hvala.

Povreda Poslovnika, dr Milorad Mijatović.

Izvolite.

MILORAD MIJATOVIĆ: Znači, teško je raspravljati sa nekima čija je jedina istina laž. Samo laži, afere i samo tako ta stranka radi i čini. Ono što je sigurno, zbog toga su oni gubitnici, gubiće sve izbore, kao što je bilo u Beogradu, kao što je bilo i 2014. godine, samo zato što svoju politiku baziraju na lažima, a neće da uzimaju argumente.

Zahvaljujem gospodinu ministru, koji je bio nedvosmislen, koji je sve rekao što treba.

I, odmah da vam kažem, ne možete i nećete nas dekoncentrisati. Borićemo se, dokazati da niste u pravu, da činite loše za Srbiju i upravo zato ste skrajnuti iz političkog života. Ono što mi činimo i što ćemo učiniti i zašto podržavamo koaliciju i zašto smo u koaliciji sa Srpskom naprednom strankom – zbog istine, zbog Srbije, moderne, evropske Srbije, u koju ćemo sigurno ući, a vi nas nećete ometati u tome jer nemate tu snagu. Mi zbog rezultata koje ova koalicija postiže... Što vama veoma smeta, želeli biste da uđete, ali vas više niko neće jer vi nemate kvalitete da biste bili u jednoj takvoj koaliciji, koja se bori istinom, koja se bori za Srbiju.

To želim da vam kažem. Ne mislim vam puno odgovarati jer sam svestan činjenice da se vaš patriotizam meri dubinom džepova koje imate. Zato, kupujte kuće, rešavajte sve svoje lične probleme i ostavite Srbiju da ide u modernu evropsku državu, u državu gde će se poštovati red i zakoni. To je ono što želim da vam poručim. Nećemo na svake vaše stvari odgovarati, jer jedina istina koju imate jeste laž i sve bazirate na laži, aferama i tako i postojite. To je ono što morate da znate i to ćemo vam uvek reći i nećemo odustati.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Mijatoviću.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Član 27. stav 1. Mora malo, kada se predsedava, da se vodi računa o Poslovniku i primeni Poslovnika.

Konkretno, vi se žalite malopre da ne možete odatle da odgovarate zato što, kažete, nema gospodina Arsića da vas zameni. Ja sam jedan od potpredsednika, evo, ja mogu da vas zamenim, a vi slobodno dođite ovde i branite ovu koaliciju Ugljanin–Ljajić. Ja mogu gore da sedim, jer svi ovi iza mene, kolege, mogu da govore isto ovo što govorim ja, tako da nemamo taj problem.

Što se tiče komentara da smo mi skrajnuti, ne znam gde smo skrajnuti. Evo nas usred sale, čujemo se više nego svi ostali skupa, govorimo, objašnjavamo, otvaramo afere, nego šta. Otvaramo afere zato što nećemo da bilo koja afera ostane pod tepihom. Samo zapamtite, svaka afera koju smo otvorili doživela je svoj konačan ishod i konačno rešena. Biće tako i s ovom, ništa ne brinite.

Znate, ako mislite za neku političku stranku da je skrajnuta, šta vas briga onda šta misli neka skrajnuta politička stranka koju niko neće, koju niko ne sluša, koja može eto tako da priča, a niko to ne uzima ozbiljno? Bojim se da je sve suprotno od toga. Zapravo, ja sam sigurna. A gospodin koji je malopre govorio je toga svestan pa onda pokušava da nam objasni kako mi, je li, zbog nekog slabog rejtinga nećemo više biti u Skupštini, ili šta su nam već govorili.

Mi se nikada nećemo prodati zarad vlasti. Mi smo stranka moralnih ljudi, patriota, nacionalista, ljudi čistog obraza i ljudi s obrazom.

Mi, evo, bacamo rukavicu, izađite sami na izbore, a mi ćemo sami, kao i uvek što smo izašli, pa da vidimo gde ste. Vi, koje vuku na listama vladajuće koalicije, vladajuće stranke... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Vreme.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje o mojoj povredi Poslovnika? (Ne.) Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Izvolite, kolega Despotoviću.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre sa saradnicima, u načetnoj raspravi smo čuli skoro o svim predloženim zakonima koji su sažeti u jednu tačku dnevnog reda. Najmanje se čulo u raspravi o prvom predloženom zakonu, a to je Predlog zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama.

Vidimo da se ovim predlogom zakona opterećuju kako pokrajine tako i lokalne samouprave, koje nabavljaju, postavljaju i održavaju sirene i ostalu opremu za sistem za uzbunjivanje. Zatim, ne vidim da se u ovom zakonu u pokrajinama, gradovima i lokalnim samoupravama kroz donošenje njihovih budžeta planira stavka koja izričito naglašava sredstva za ovu namenu. Dosad se dešavalo da se iz budžetske rezerve uglavnom finansira otklanjanje posledica neke nastale štete usled vanredne situacije. Najčešće su to poplave, gde se čak u takvim situacijama sredstva zloupotrebe ili nenamenski utroše.

Ovim predlogom zakona, kao što sam na početku rekao, opštine i gradovi će se finansijski opteretiti, a posebno, kao što uvek naglašavam, male opštine sa skromnim budžetom. Možda i nabave formalno neodgovarajuću opremu, koja će sigurno manje koštati, mislim na opremu za uzbunjivanje, a neće moći da postignu željeni efekat.

Srpska radikalna stranka smatra da Republika Srbija treba da izgradi jedinstven sistem za obaveštavanje i uzbunjivanje stanovništva, kao jedinstvenu celinu, koja će biti povezana i pokriti celu teritoriju, kao što to rade uređene države. Ovakvim rešenjem pojeftinila bi nabavka i izgradnja sistema jer bi se koristila tipizirana oprema za ceo sistem. Sistem bi se lakše održavao i lakše bi se obučavao stručni kadar za upravljanje sistemom. Prema postojećem predlogu, svaka opština bi po svom nahodanju nabavljala opremu, koja bi bila različita i teško bi se koristila kao jedinstvena celina. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Despotoviću.

Reč ima potpredsednik Vlade dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Samo, vezano za ovaj deo oko uzbunjivanja. Dakle, još je od 2010. godine, ja sam to mogao da vidim i 2014. godine i u drugim godinama, kroz Zakon o vanrednim situacijama obaveza lokalnih

samouprava da obezbede i održavaju sistem za uzbunjivanje. Logično je bilo da se takva odluka donese zato što u nekim opštinama imamo jednu, dve ili tri sirene i lakše je jednoj opštini valjda da održava jednu sirenu i da se stara – na kraju krajeva, sedište opštine se tu nalazi, ti ljudi se tu nalaze – nego da dolazi neko iz Republike da proverava u svakoj opštini centralizovano da li svaka sirena funkcioniše. Na kraju krajeva, u čijem je najvećem interesu da ta sirena bude funkcionalna? U interesu građana te opštine.

Mi smo doneli ovaj zakon sad, odnosno koji je predložen da ga Narodna skupština donese... Vi u tom zakonu sada imate, kada govorimo o licencama, predlog da se licence faktički izdaju pravnom licu. Upravo zato – planove odbrane su dosad donosili pojedinci – mi smo čak omogućili, kroz prelazne i završne odredbe ovog zakona, da naredne dve godine važe licence i za ta fizička lica. Ali hteli smo da pravna lica budu ta koja će donositi planove jer se radi o složenoj i kompleksnoj materiji i često ta fizička lica, ti pojedinci nisu mogli dovoljno kvalitetno to da urade. Zato smo želeli da ovaj sistem bude stvar koja će biti uređena na ovakav način.

Mi imamo neku vrstu upravnog nadzora kroz Sektor za vanredne situacije. Mi smo kontrolisali da li se te sirene završavaju. Ne ide to najvećom brzinom, ali ide. Imamo situaciju da u nekim gradovima i opštinama nije funkcionisalo po 30-40% sirena koje su bile predviđene. Trudićemo se da to uradimo na pravi način i, naravno, zbog građana Srbije.

Najveći deo transfernih sredstava opštine dobijaju iz republičkog budžeta. Nije nikada bio problem da se pomogne, zaista, ni u vanrednim situacijama, ni u svemu ostalom, ali uveren sam da kroz jednu dobru komunikaciju između Ministarstva i svake opštine možemo da rešimo ovaj problem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović. Izvolite, kolega Ljubenoviću.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala.

U ime Poslaničke grupe SRS podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama. Mi smo predložili ovim amandmanom da se u članu 1. Predloga zakona doda stav 3. koji će glasiti: „Vlada Republike Srbije dodeliće u roku od petnaest dana od dana stupanja na snagu ovog zakona diplomatski status za sve članove Srpsko-ruskog humanitarnog centra u Nišu, čime će doprineti smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama“.

Srpska radikalna stranka je mišljenja da je u tekstu zakona, u ovom prvom članu, neophodno precizno definisati ovo što mi predlažemo amandmanom, tj. naš politički stav pretočen u amandman, i smatramo da će i te kako doprineti usvajanju kvalitetnijeg zakona.

Kao što smo amandmanom na naslov ovog zakona insistirali da sve bude u nadležnosti i odgovornosti državnih organa, tako i ovim amandmanom insistiramo da Vlada stvori pravni okvir za dodeljivanje diplomatskog statusa svim članovima Srpsko-ruskog humanitarnog centra u Nišu tako što će Narodna skupština usvojiti tekst zakona kojim će obuhvatiti ovu materiju.

Kada govorimo o Srpsko-ruskom humanitarnom centru u Nišu, jasno je da ne treba posebno naglašavati njegov značaj jer svi građani Republike Srbije odlično znaju i svi mi ovde prisutni znamo da je Centar od neizmerne važnosti. Očekivali smo da ovaj naš amandman bude prihvaćen, ali neverovatno je da Vlada Republike Srbije nije imala razumevanja u ovom slučaju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč?

Kolega Bojiću, izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, što se tiče upravljanja vanrednim situacijama, moram da naglasim da mi mnogo toga ne radimo planski, uvek kaskamo za događajima umesto da im idemo u susret. Ilustrovaću to jednim primerom: kada je pre šest-sedam godina u Beogradu pao sneg u januaru – ponavljam, u januaru – tadašnji gradski oci su bili iznenađeni, izjavljivali su da ih je sneg zatekao. Ne znam samo kada su ga očekivali.

Nismo toliko siromašni da ne možemo da predupredimo neke stvari. Kada dođe do nesreće, mi odmah nađemo sredstva da otklonimo daleko veće štete. Pojedinačnik može da bude neodgovoran prema sebi i ako tako čini, to je stvar njegovog izbora, ali država je mnogo složeniji organizam, ima svoje organe, službe, instrumente, skoncentrisanu pamet i nema pravo na improvizacije i olaka rešenja.

Protiv stihije se borimo buldožerima, bagerima, bedemima, obalama, ali za vreme niskog vodostaja. Velika je naša ranjivost u ovoj oblasti. Smanjili smo vojsku, pa nema niko da nosi džakove sa peskom, civilna zaštita je negde zaturena kao relikv opštenarodne odbrane i društvene samozaštite, a vatrena i vodena stihija ne znaju te termine, one deluju po zakonima fizike ispoljavajući svoje čudi. Čovek i njegova država ostaju da se bore svojom silom, a to su organizacija, sredstva, instrumenti i svi mogući raspoloživi mehanizmi, u čemu se ispoljava snaga i ozbiljnost same države. Hvala.

PREDSEDAVNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Stefana Miladinović i Milisav Petronijević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Filip Stojanović i narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Marjana Maraš.

Koleginice Maraš, izvolite.

MARJANA MARAŠ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, definicija iz člana 2. odnosi se na izraze koji se koriste u zakonu, a čija značenja nisu kasnije u odredbama zakona posebno obrađena.

Ja sam podnela amandman: „U članu 2. stav 1. tačka 1) Predloga zakona menja se i glasi: 1) katastrofa predstavlja elementarnu nepogodu, tehničko-tehnoološku nesreću ili neočekivani događaj koji veličinom i intenzitetom izaziva posledice kojima se ugrožavaju bezbednost, život i zdravlje većeg broja ljudi, materijalna i kulturna dobra ili životna sredina u većem obimu, a čiji nastanak ili posledice nije moguće sprečiti ili otkloniti redovnim delovanjem nadležnih organa i službi.“

Amandman je od strane predlagача odbijen sa obrazloženjem da je predložena zakonska odredba precizna i predlagач smatra da nije celishodno da se menja.

Predložena rešenja u zakonu su nadogradnja postojećeg sistema. Iz postojećih rešenja otklanja se sve ono što se u praksi pokazalo nefunkcionalnim i neefikasnim, odnosno postojeća rešenja se pojednostavljaju kako bi bila jasnija i primenljivija. Postiže se veća pravna sigurnost i bolja efikasnost.

Predlog zakona ističe ulogu jedinica lokalne samouprave, njihovo učešće u prevenciji katastrofa i pravovremenom reagovanju u slučaju vanredne situacije. Procenu rizika od katastrofa i plan zaštite i spasavanja dosad je uradio mali broj lokalnih samouprava i sada se preciznije u zakonu definiše obaveza lokalnih samouprava kada su u pitanju vanredne situacije i katastrofe.

Predviđena je jasna i nedvosmislena obaveza postupanja građana po naredbi nadležnog štaba za evakuaciju ljudi, stoke i materijalnih dobara. To su sve posledice iskustva koje smo imali u prethodnom periodu.

Polazeći od nužnosti svakog odgovornog društva da, s obzirom na to da su iz dana u dan sve veće pretnje od elementarnih nepogoda i katastrofa, treba da povećava svoj stepen odgovornosti, uvaženi ministre, pozdravljam predložena zakonska rešenja. Poslanička grupa SPS će u danu za glasanje podržati predložena rešenja. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Kolega Nogo, izvolite.

SRĐAN NOGO: Elementarne nepogode, prirodne katastrofe i vanredne situacije. Evo, imamo baš jednu takvu aktuelnu, koja se dešava u ovom trenutku.

Gospodine ministre, ne znam da li ste upoznati sa dešavanjima na Staroj planini, odnosno u selu Rakita, gde očigledno neki ljudi u ovoj zemlji smatraju da sva prirodna bogatstva i prirodni resursi treba da pripadnu njima, pa se tako jedan investitor, izvesni Goran Belić, našao pametan da otima reku i od građana Srbije i od lokalnog stanovništva. Ali to nije najgore što se u ovom trenutku dešava. Već dva dana, odnosno već 24 časa, juče i danas, tamo je bukvalno opsadno stanje. Privatno obezbeđenje, a imamo i Zakon o privatnom obezbeđenju baš kao temu ovog dnevnog reda, pomenutog investitora uzurpiralo je i okupiralo privatni posed jednog meštana, ima i video-snimak, i preti fizički, da će polomiti glavu, naziva pogrdnim imenima lokalno stanovništvo. Uzurpirali su čoveku posed, otimaju reku od građana a, nažalost, policija ništa ne čini da to spreči.

Zašto policija ne postupa po zakonu? Ko u ovoj državi ima pravo da otima reke, koje pripadaju svima nama? Ko je taj Goran Belić? Nije valjda da iza njega stoji neko moćan poput Nikole Petrovića ili Nenada Kovača? Znači, Goran Belić je sebi uzeo za pravo da može da maltretira lokalno stanovništvo i da njegovo privatno obezbeđenje koje je uzeo može da uđe na tuđi posed, može da preti i primenjuje fizičku silu protiv ljudi koji se tu nalaze. Ja zaista ne znam kakva smo mi država. Ispratite, molim vas, šta radi nadležna policija u tom kraju i zašto taj komandir ne reaguje, zašto ne obezbede javni red i mir, zašto ne zaštite građane.

Da li sad svako u ovoj državi treba sam sebe da štiti? Šta treba da rade ti lokalni meštani, da oni sami uzmu, naoružaju se i završe posao sa tim obezbeđenjem? Zar smo došli na Divlji zapad i na hajdučiju? Zamislite da neko meni dođe na takav posed i preti mi da će da mi razbije glavu – pa ja imam svako pravo da izvadim oružje i pucam u njega. Nemojte da se to dešava i da se

to dozvoljava. Ako neće policija da nas štiti, mi ćemo morati sami da branimo i svoje porodice i svoje živote i prirodne resurse ove zemlje.

Mislim da je to izuzetno problematična situacija. Baš zbog ovog zakona, apelujem na vas da i vi lično odete dole, da se uverite i vidite kako stvari tamo stoje i sprečite samovolju nekih ljudi koji misle da zbog toga što imaju novac i eventualno neku političku kombinaciju mogu da rade u zaštićenom području ono što ne bi smelo da se radi i još da mogu fizički da maltretiraju ljude, da im to u Srbiji nije dozvoljeno.

Ovo je jedan veliki problem, akutni problem i nemojte da kažete da niste bili obavešteni.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Iako nije baš u skladu s dnevnim redom, želim da vam dam obaveštenje vezano za ovo.

Obavešten sam, naravno, o ovom slučaju, u smislu da je došlo do određene rasprave i sukoba između građana i privatnog obezbeđenja koje je angažovano, vezano za ovaj slučaj. Ono što mogu da vam kažem jeste da je policija postupala, da smo o svemu prikupili obaveštenja i obavestili nadležno tužilaštvo, koje je dalo nalog da se podnesu odgovarajuće prijave, u skladu s onim što je tužilaštvo procenilo da se tamo događalo, i protiv tih iz privatnog obezbeđenja i protiv onih s druge strane, iz reda ljudi koji su bili protiv njih i protestovali tamo. Ono što hoću da kažem jeste da ću svakako insistirati da sve mora da se uradi u skladu sa zakonom. Ko god da je u pitanju, mora da poštuje zakone i dozvole. Ako ih ima, može da radi; ako nema dozvola, neće moći da radi. To je jedna stvar.

Druga stvar, molim vas da vi vašim nastupima ne pozivate na bilo kakvu vrstu nasilja. Ovo je pravno uređena država, u kojoj će morati da se radi u skladu sa zakonom. Naravno, svako ko je nezadovoljan može da obavesti i tužilaštvo i policiju i da ide na sud, da traži zadovoljenje svog prava. Nije dobro da bilo ko od građana uzima pravdu u svoje ruke. To je uvek pogrešno, to je uvek loše, to vodi bilo kakvoj vrsti nasilja, a nasilje je nešto što nam ne treba.

Hoćemo da gradimo društvo na principu vladavine prava. Ovde ćete videti, u ovom konkretnom slučaju, ljudi će morati sve da urade u skladu sa zakonom. Nekada ljudi nisu zadovoljni određenim odlukama organa koji ih donose. Ni ja nekad nisam zadovoljan tim odlukama, ali moram da ih poštujem.

Dakle, u ovom konkretnom slučaju ne znam, ne mogu da kažem da znam celokupnu situaciju, prosto znam samo za incident jer je to u domenu delokruga rada Ministarstva, ali ću se potruditi da saznam i da građani znaju da će imati potpuno poštovanje prava.

(Srđan Nogo: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Možete po amandmanu, nemate pravo na repliku.

(Srđan Nogo: Samo trideset sekundi.)

Svejedno, po amandmanu. Nemate pravo na repliku.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Prvo da se zahvalim ministru na odgovoru.

U redu je ako je policija odradila sa svog stanovišta tako, ali, s druge strane, znam da to nije problem policije. Ovde su neke druge nadležne institucije zakazale, i druga ministarstva.

Takođe, veliki problem na koji sam ukazivao i na koji ukazujem otkako sam narodni poslanik jeste što u srpskim sudovima nema pravde. Znam da za to niste nadležni, ali kao neko ko je potpredsednik Vlade morate da budete svesni da, bez obzira na to što vi sa stanovišta policije odradite vaš deo, a policija postupa po nalogu tužilaštva, to nije sporno, neke druge institucije u državi ne funkcionišu. To je problem koji može na kraju da eskalira, da mi bukvalno izgubimo potpuno konce u ovoj državi, jer tolika nepravda neće moći da se istrpi. Samo sam na to hteo da ukažem. Hvala na odgovoru.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Kolega Bojiću, izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, nastaviću se na svoju prethodnu diskusiju o zakonu, tačnije, još uvek zakonskom predlogu. U osnovi, zakon se odnosi na katastrofe, elementarne nepogode, tehničko-tehnološke nesreće, vanredne situacije i udese. Sve ostalo su modaliteti ovih pojava.

Kako je ovaj predlog zakona koncipiran na smanjenju rizika i upravljanju vanrednim situacijama, moram da ukažem na veliku ulogu Srpsko-ruskog humanitarnog centra u Nišu i nastojanja Srpske radikalne stranke da se isti ovakav formira u našoj severnoj pokrajini, u Novom Sadu. Ali vama je izgleda važnije da vam jedan Skot uređuje stvari u državi, da uređuje ko će biti narodni poslanik, da drži predavanja u Vladi Srbije, do toga da prisustvuje nekim političkim tribinama nekakvih saveza, samo ne znam za šta.

Što se tiče vanrednih situacija, nema poboljšanja u ovoj oblasti ako se ne izgradi kultura bezbednosti, ako se pomno ne prate faktori svih rizika, ako se ne uveže i intenzivira saradnja nadležnih institucija na svim nivoima vlasti. Važniji je duh budnosti od planova ugroženosti u gvozdanim kasama kada nam planinska bujica odnese most na reci ili kada godinama plavi isto područje.

Moram da ukažem na još jedan fenomen – iskustvo nam govori da gde god se prepliću nadležnosti više organa, institucija ili ministarstava, tu uvek dolazi do otupljivanja svake akcije, a u zakonu na kome radimo vidimo da je brzina ključni faktor. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Vesović.

Da li neko želi reč?

Kolega Vesoviću, izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodine ministre, amandman na član 2. stav 1. tačke 3) i 4), nešto sam ja tu hteo da promenim. Naravno, to što sam ja hteo ostaće moja želja. Mislim da je to bilo bolje, ali da se nadovežem na priču gde kažemo – smanjenje rizika od katastrofa.

Juče sam vam pričao o katastrofama koje su zadesile grad Kraljevo, katastrofama zemljotresa i poplava, pa je onda uvažena koleginica iz Kraljeva, član SNS-a, pričala o jednoj katastrofi, i tu ćemo da podelimo ja i ona mišljenje, koja se desila posle zemljotresa u Kraljevu kada je izgorela kancelarija u kojoj je bio sav materijal koji je govorio o onome što je rađeno u periodu saniranja posledica zemljotresa. I, rekao sam i juče, pričao kako je vlast u Gradu Kraljevu funkcionisala posle zemljotresa, kada je hapšen gradonačelnik, kada je sve prebačeno što je bilo pogrešno – ili nije bilo pogrešno ali to ne možemo da znamo jer je kancelarija izgorela – na bivšu vlast obojenu žutom bojom.

Međutim, šta je sve u tome bilo interesantno? Kada se to desilo, a vi ste tada, ministre, bili na vlasti, tada je prilikom zemljotresa u Kraljevu ministar bio Milan Marković, tadašnji član Demokratske stranke. Vlast Srpske napredne stranke 2013. godine tog ministra, za koga kažemo da su postojali koruptivni elementi u saniranju posledica zemljotresa u Kraljevu, postavlja oktobra meseca za direktora Kancelarije za saradnju sa Haškim tribunalom. Onda mi se čini sve – da bi vlast počela, krene i iz nekog razloga, meni nejasnog, stane. Zašto je to tada tako urađeno? Sada je taj ministar predavač po pozivu na specijalističkim studijama na Fakultetu bezbednosti.

Dakle, da li je on bio kriv? Da li su tada bivši nešto uradili ili nisu? Mene to interesuje kao građanina grada Kraljeva. Mene interesuje šta je bilo u toj kancelariji koja je izgorela. Mene interesuje – da li je neko pomoć koju je, juče sam rekao, država Srbija dala iskoristio za svoje potrebe i bacio ljagu na moj grad?

Ja nemam odgovore na ta pitanja, a indikativno mi je da je tadašnji ministar koji je bio nadležan za to promenio, odrekao se prošlosti žute boje 2013. godine, za vreme vaše vlasti imenovan na poziciju na koju je imenovan. Da li je to njemu značilo neku aboliciju? Bila je i ona afera „Bela lađa“, 500.000 evra brod itd. Te stvari, ministre, bacaju ozbiljnu sumnju na svakog dobronamernog građanina grada Kraljeva, šta se radi, zašto se radi i zašto u nečemu ostajemo nedorečeni. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Država nije ostala nedorečena. Pokrenuta je krivična istraga protiv tadašnje gradske vlasti i gradonačelnika za kojeg su postojale, odnosno postoje osnove sumnje da je zloupotrebio pomoć koju je dobio od države. Jedan deo tih navoda je u kasnijem postupku odbačen, ali jedna grupa krivičnih navoda, jedna grupa indicija je pretočena u krivičnu prijavu i taj krivični postupak traje i danas. Meni je žao, naravno, što on ni dan-danas nije završen, posle svih ovih godina. Godine 2016. je bilo prvo ročište pred sudom. Ne mogu da utičem na sud, ne znam koliko će im trebati, ali se nadam da će i ovaj slučaj dobiti sudski epilog, bez prejudiciranja šta i kako. Ja imam svoje mišljenje o tome. Videćemo, naravno, šta će sud reći na osnovu prikupljenih dokaza.

Evidentno je da je koruptivnih radnji u Kraljevu bilo. To su građani i sami prijavili. Tada je, posle promene vlasti, bilo prikupljeno dosta dokaza. Jedan deo dokaza je uništen. Naravno, šta da radite, u tom nekom postupku nije bilo moguće to sprečiti 2010. ili 2011. godine. Ali uveren sam da će građani Kraljeva dobiti pravdu, da će dobiti sudski epilog za nekoga ko je zloupotrebljavao novac baš u momentu kada je to građanima Kraljeva bilo najpotrebnije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Nogo, imate po amandmanu još trideset sekundi.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Evo, da se uključim i ja u raspravu o gradu Kraljevu. Da li onda možemo da se složimo, ministre, na osnovu onoga što smo bukvalno u poslednja dva amandmana imali kao diskusiju, da je to ono što ja tvrdim otkako sam narodni poslanik, da je ključ problema u Srbiji pravosuđe? Pravosuđe ne radi svoj posao, ne radi ga na zakonit način, ne radi ga na kvalitetan način. To je ključ.

Šta je sa bivšim ministrom, niste odgovorili, koji nije bio obuhvaćen tim krivičnim postupkom i koji se ne tiče pravosuđa?

Ali, da se vratim, pravosuđe je ključ svih problema, ono ne radi kako treba. Odgovorite, molim vas, na pitanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč?

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč?

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo, svi predlozi zakona koje usvaja Narodna skupština ili su po preporukama EU ili su usaglašavani sa zakonima Evropske unije.

Mislim da je kod predloženog zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama jako malo uticala struka. Zašto to naglašavam? Činjenica je da pojedini članovi imaju nedostatke i nisu baš jasno definisani. Znajući da je gospodin Marić, koji nažalost trenutno nije tu, profesionalac u svom poslu, dozvolio je da pojedini članovi predloženog zakona imaju te nedostatke.

O tim nedostacima najbolje može da primedbe da struka, kao na primer da akcijom spasavanja rukovodi ovlašćeni starešina nadležne službe, a to se smatra terminom koji nije definisan Zakonom o policiji, niti drugim pravnim aktom. U ovom predlogu zakona trebalo je da stoji da akcijom zaštite i spasavanja rukovodi rukovodilac nadležne službe ili lice koje on ovlasti, bilo pismeno ili usmeno, do dolaska rukovodioca na mesto događaja. Gde akcijom rukovodi vatrogasac-spasilac, najstariji po funkciji, ili, ako imaju istu funkciju, rukovodi onaj koji ima veći čin. Ako toga nema, ne zna se prema ovom predlogu zakona ko je ovlašćen, a i odgovoran, da donosi vrlo bitne odluke u akcijama zaštite i spasavanja.

Zatim, u jednom od članova predloženog zakona trebalo bi da stoji sledeće – kada se štab ne može sastati u potrebnom roku i u hitnim situacijama, npr. u slučaju zemljotresa, pucanja brana, eksplozija i slično, odluku o evakuaciji, pored gradonačelnika, predsednika opština, u hitnim situacijama može doneti i rukovodilac nadležne službe, a u posebno hitnim situacijama evakuaciju sprovodi policija.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Mi iz Srpske radikalne stranke želimo da poboljšamo ove zakonske odredbe i da na nekim primerima koji su se dešavali na prostoru Srbije ukažemo koliko je preko potrebno sprovesti potpunu kontrolu i biti pripremljen za eventualne katastrofe, tačnije rečeno, da upravljanje vanrednim situacijama mora biti jasno precizirano zakonom, bez obzira na to što ovde ima nekih tvrdnji da smo mi iz SRS marginalna, minorna stranka, čak neki tvrde i da smo fašistička. Ali šta da radite? Čovek je, bez obzira na to koliko se bavi politikom, uvek iznenađen. Nazvati deo Srbije fašistima i profašističkima, za to stvarno treba hrabrosti. Znanja tu ne treba, treba stvarno bezobrazluka. Iznenaduju čak i oni koji su 2004. godine stajali pred vratima Srpske radikalne stranke ne bi li ušli u SRS jer smo bili na nivou lokalne vlasti vladajuća partija, ali, dobro, uvek je to tako u životu.

Konkretno, kada je u pitanju međunarodna saradnja, predlog Srpske radikalne stranke odnosi se na to da se uspostavi što bolja saradnja sa Ruskom Federacijom. Ima to i onaj praktični deo, sećate se, pre nekoliko godina – doduše nije bio ministar unutrašnjih poslova Stefanović, nego Ilica Dačić –

kada su bili požari u okolini Kraljeva; tada su u Rusko-srpski humanitarni centar dopremljeni avioni za gašenje požara, tzv. kanaderi. Po nalogu američke administracije, vraćeni su kanaderi jer su Amerikanci smatrali da ti kanaderi mogu da služe i za transport, ne daj bože, žive sile, koja bi mogla da okupira prostore Kosova i Metohije.

Mi imamo na Pešteri aerodrom, vojni aerodrom, koji sad nije u funkciji. To je idealno da bude međunarodna saradnja na nivou Balkana; to je idealno mesto ne samo za Srbiju nego i za šire područje, za region, da sa tog mesta može brzo da se dejstvuje. A kada bi se uspostavio jedan centar sličan onom u Nišu, i te kako bi se rešili mnogi problemi koji uvek mogu da se pokažu i koji mogu, nažalost, uvek da budu prisutni ne samo u Srbiji nego i u našem okruženju.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Amandman na član 2. je zapravo naš principijelni odnos prema ovom članu koji se pojavljuje u svakom zakonu na osnovu te jedinstvene metodologije, ali mi mislimo da to zaista nije potrebno; značenje izraza jednostavno nije pravna norma. Pravnici primenjuju zakon i znaju valjda šta šta znači.

Mi svaki put na ovaj član, jer je to u svakom predlogu zakona član 2, uvek stavljamo iste amandmane. Ja sam konkretno predložila brisanje ove tačke 7) iz člana 2. stav 1. koja govori o vanrednim situacijama, odnosno objašnjava šta je vanredna situacija. Ali kad ste već išli u objašnjenje ovih izraza, onda bih rekla da ovaj izraz „vanredna situacija“ niste baš precizno i detaljno objasnili. Za ovo bi trebalo, bogami, pola stranice da se objasni šta je sve i u kojim se sve slučajevima dešava vanredna situacija.

Generalno, od proglašenja vanredne situacije nekako postoji možda i strah građana, šta god da se desi; ne vole ljudi da se proglašava vanredna situacija jer to uvek ukazuje na nešto veoma opasno. Zaista, nažalost, dešavale su se situacije kada smo u delu države morali proglašavati vanredne situacije, ali dešavali su se i neki događaji kada se u celoj državi proglasilo vanredno stanje. To beše još 2003. godine kada je ubijen Zoran Đinđić i kada je bilo zaista strašno živeti u državi Srbiji, kada su narodni poslanici prolazili u skupštinsku salu pored onih obučених policajaca, nekih specijalaca, oči su im se samo videle, kada su se sednice Skupštine držale van očiju javnosti, kada su hapšeni ljudi, eto, kako kome padne na pamet. Zaista, od toga je valjda ostao neki zazor od pojma uopšte vanredne situacije.

Dobro bi bilo i da se podsetimo, pominje se ovde često tih 12.000 ljudi koji su u toj akciji „Sablja“, u vreme vanrednog stanja 2003. godine pohapšeni.

Nikad nismo saznali, bilo bi dobro da nam nadležni organi kažu, pošto su desetine hiljada tih ljudi dobile sudsku odštetu zato što su bili hapšeni bez pravnog osnova, kasnije se ispostavilo, koliko je to koštalo državu Srbiju i ko je tu posebno odgovoran.

Često ovde slušamo i ovog Zorana Živkovića i ove razne... Ne znam sad kome ko pripada, ali su tada svi pripadali toj demokratskoj, „žutoj“ stranci. Često oni tako pričaju neke hvalospeve o vremenu kada su oni bili na vlasti, ali, bogami, trebalo bi ih podsetiti i na ove neke drugačije stvari.

Ministre, kada su u pitanju vanredne situacije, bilo bi dobro... Ponekad mi se čini da nemate dovoljnu komunikaciju s ostalim ministrima u Vladi. Ne može se nijedna vanredna situacija posmatrati usko ministarski, mislim usko resorski. Mi smo ovde imali ministra Gorana Trivana (mislim da je bio pre vas) i govorili smo o raznim ekološkim katastrofama koje se u Srbiji dešavaju, o raznim kriminalnim, bogami, radnjama u toj oblasti. To ide do te mere da bi u nekim mestima bilo dobro proglasiti i vanrednu situaciju, jer se ljudi truju a nadležno ministarstvo ne reaguje na pravi način. Evo, čisto da vidite i u Vladi da se malo... Naravno, svako se bavi svojim resorom, ali pretpostavljam da kao Vlada delujete i jedinstveno, da razgovarate o problemima koji se dešavaju u Srbiji. U kontekstu ove tačke 7) stava 1. člana 2, čisto da vam skrenem pažnju i na takve stvari. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela Nataša Sp. Jovanović.

Da li želite reč?

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, centar za vanredne situacije, Rusko-srpski humanitarni centar u Nišu zaista je mesto gde treba da fokusiramo sva pitanja vezana za ovu tačku i za temu ovog zakona. Zbog čega? Zbog činjenice da je usled klimatskih promena i svih izazova koje će u budućnosti imati čitava planeta pred sobom, mogućih terorističkih aktivnosti i svega onoga čime može da se ugrozi život i zdravlje ljudi na prostoru Srbije, pa i u našem okruženju, taj centar jedini osposobljen da na pravi način, visokoprofesionalno deluje u takvim situacijama.

Da je tako, pokazuje činjenica da ljudi koji su eksperti za ovu oblast, jer ovi neprijatelji iz NATO-a kojima je ovaj centar trn u oku imaju kao pandan Rusko-srpskom humanitarnom centru u Nišu nekakav Evroatlantski centar za odgovor za vanredne situacije... Pa, znate, oni su zaista u odnosu na Ruse i na nas smešni po tom pitanju. A da na svaki način pokušavaju da ucenjuju i vrše pritisak i na vas i na čitavu Vladu Srbije, to je jasno iz svih poruka koje stižu od ovog Skota, američkog ambasadora, koji je ovde omiljen među pojedinim kolegama, da pogledam sada na ovu Rasimovu stranu, koji jasno i nedvosmisleno kaže, kao i visoki predstavnik američke administracije koji je

bio u poseti Srbiji Brajan Hojt Ji, da nije normalno da se ruskim humanitarcima dodeli diplomatski status.

To nije sada pitanje... Vi kažete, rešiće Vučić i Putin između sebe. To je jedno pitanje za budućnost Srbije, geostrateško pitanje za Srbiju kao žilu kucavicu na Balkanu, pitanje opstanka Kosova i Metohije. Njihova je fobija, tih zlikovaca iz NATO-a, upravo taj Rusko-srpski humanitarni centar, jer, kako oni kažu – evo, jedan novinar „Politike“ je zvao pre godinu dana upravo ovog Skota da ga pita – pa, blizu je KiM, a oni tamo imaju ne znam koliko svojih NATO snaga i Amerikanci svojih vojnika, pa šta će dalje da se dešava. E, to im smeta, gospodine Stefanoviću.

I dok se mi ovde nekim formalnim tekstom zakona, uslovno rečeno, zamajavamo, oni, s druge strane, sprečavaju nas da uradimo jedinu pravu stvar. A pritiscima koje konstantno sprovode preko svog vazala, Evropske unije, učenjuju vas, Vladu Republike Srbije, predsednika Republike Srbije da ne smete da uradite ono što je jedino ispravno i čime bismo u budućnosti mnogo pomogli našem narodu, mnogo većom opremom, mnogo većim brojem pripadnika, vrhunskih specijalaca, a to je da se opredelite na koju ćete stranu. Treba da se opredelite, poslednji je čas, poslednji je trenutak, za saradnju u svakom smislu, vojnu, bezbednosnu, političku, sa Ruskom Federacijom.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predstavnici vlasti, poštovane kolege narodni poslanici, u analizi efekata predloženog zakona na jednom mestu kaže se sledeće: „Dosadašnja praksa je pokazala da u slučaju vanredne situacije, kada je ugrožen veći broj lica ili imovine, građani reaguju inertno u smislu da je to obaveza države i lokalnih organa vlasti, odnosno da ne prepoznaju svoju ulogu u sistemu“.

Nigde u ovom vašem obrazloženju predloženog zakona nisam video zašto građani ne prepoznaju svoju ulogu u sistemu. U kom sistemu? U sistemu kriminala, korupcije, pljačke, u sistemu u kome su opljačkane robne rezerve, opljačkana atomska skloništa, u sistemu u kome imate situaciju da građani ne mogu da skrpe kraj s krajem u ovoj poljoprivrednoj sezoni jer je preniska cena maline a previsoka cena goriva. Prosto, kako mislite da u takvom jednom sistemu građani imaju poverenja u vlast i u državu? I to u koju vlast? Da li u vlast Socijalističke partije Srbije, koja već trideset godina vlada? Da li u ministra vojnog, koji je nekada bio u JUL-u, a sada je u vašoj vlasti?

Dakle, u koji to sistem građani da imaju poverenja posle toliko predizbornih laži, posle toliko prevara, posle toliko promenjenih stranačkih lidera, ideologija? Od Srpske radikalne stranke do Srpske napredne stranke put je, gospodine Stefanoviću, poprilično dalek, ali ste ga vi prešli. Od nekoga ko je nekada bio protiv ulaska Srbije u EU do danas najvećeg evrofanatika, koji bi

išao u EU po svaku cenu, pa je čak spreman i da prizna nezavisno Kosovo da bi ga EU primila u svoje okrilje.

Šta je zapravo pravi rizik od katastrofa? Da li je katastrofa prodaja PKB-a? To je katastrofa. Da li je katastrofa prodaja RTB Bor? Da li je katastrofa prodaja Beogradskog i Niškog aerodroma? Da li je vanredna situacija dolazak SNS-a na vlast? To je najveća vanredna situacija u Srbiji u mnogo poslednjih decenija. Da li ovaj zakon razmatra rešavanje i upravljanje tom najvećom katastrofom, koja se zove dolazak SNS-a na vlast pre šest godina?

PREDSEDNIK: Potpredsednik Vlade, ministar Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ono što jeste zapanjujuće kada govorite o tome, ono što jesu bile vanredne situacije to je kada ste vi sa vašim koalicionim partnerima tukli te malinare, znate, kada ste ih tukli, prebijali, kada ste ljude maltretirali, prevrtali im vozila, sve sa ovim ljudima sa kojima delite sada ove vrednosti.

Vidim da ste fascinirani ovom rečju evrofanatizam, ali to ste nas pomešali sa vama. Vi ste evrofanatici. Vi ste danas najveći evrofanatik u Srbiji jer podržavate ljude koji su uspostavili granicu na Jarinju i Brnjaku, ljude koji su uspostavili granicu između Srba i Srba, ljude koji su dozvolili da Srbi dođu, da moraju da pale granice na Jarinju i Brnjaku 2011. godine, a onda ste ih tukli, maltretirali, progonili i hapsili, vi i vaši koalicioni partneri, Dragan Đilas, Vuk Jeremić, Borko Stefanović i svi ostali. Vi ste sa tim ljudima, sa kojima delite vrednosti prebijanja malinara, evrofanatizma, ispunjavanja svakog naloga Brisela, sa onima koji su uspostavljali granice između Srba i Srba i koji su odlučili da se o Kosovu i Metohiji više ne raspravlja u UN nego u EU.

Sa tim ljudima danas obilazite Srbiju, delite njihove vrednosti i vi ćete, u stvari, služiti kao mehanizam njihovog dolaska na vlast. Vi treba da budete ta lažna ponuda biračkom telu, koje treba da kaže – da, ovo su nekakvi ljudi iz desnice, oni nemaju veze sa EU, ne bi li i taj deo glasova uzeli i oni postali premijer i ministri. Pa nećete valjda vi biti premijer u toj koaliciji?! Zna se ko će da vodi i finansijske elemente, kao što su vodili u vreme kada su bili na vlasti. Tada su vedrili i oblačili i njihove firme imale promet po osamnaest milijardi dinara za vreme dok su bili vlast. To nije moralno, ako ništa drugo. A vi ste s tim ljudima sada najbliži partneri, najbliži, nema boljih. To su ljudi koji su zajedno s vama uveli „Velikog brata“ na državnu televiziju, a na račun dece u Pionirskom parku! Ima li šta moralnije od toga?

PREDSEDNIK: Reč ima Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Kada pričamo o Kosovu i Metohiji sa Boškom Obradovićem, koji tamo ne može tri glasa da dobije, to je potpuno besmisleno. Ja sam mislio da najmanje glasova dobija tamo gde ga najbolje znaju, u njegovom rođenom gradu, međutim, postoji mesto na kome dobija još manje a

to je Kosovo i Metohija. Našao je da priča o Aleksandru Vučiću, Srpskoj naprednoj stranci, dakle o ljudima koji na Kosovu i Metohiji imaju podršku od 80%. Šta o tome misli patrijarh srpski, čuo je. Ali nije to bitno, bitno je da Boško Obradović apsolutno ne zna šta priča kada pomene Kosovo i Metohiju.

A kada pominje Evropu, evo kako se on ne slaže s Evropom, evo kako on ima nešto protiv: ovo je gospodin Zelenović, sa kojim Boško Obradović sedi svako veče; svako veče sa njim i Đilasom, uz skute jedan drugom. Taj Zelenović, po dogovoru sa Boškom Obradovićem, koordinatorom Đilasovog saveza, po dogovoru sa Jeremićem, po dogovoru sa samim Đilasom, danas kada mi pričamo i Boško Obradović pominje Evropu... U Savet Evrope su poslali ovog Zelenovića da tamo priča najgore o Republici Srbiji. Tako se on gadi Evrope. Gadi se Evrope samo onda kada pred tu Evropu pošalje svog Zelenovića da najgore moguće stvari priča, da kleveće i blati Srbiju. Tako se on gadi nešto od Evrope, tako se ustručava i tako ima nešto protiv te i takve Evrope.

Šta ga je poslao da kaže? Evo, kaže sam Zelenović, čovek se time hvali, ide tamo, tvrdi sam Zelenović, da priča kako je Srbija zemlja poput Turske i poput Moldavije, gde se ubijaju politički protivnici. Najgore, najodvratnije laži da izgovori na račun sopstvene zemlje. Tamo ga je poslao Boško Obradović, koji hoće da priča o ideologiji, samo ne znam kojoj, da li o ideologiji DSS-a koji ga je finansirao iz „Kolubare“, da li ideologiji Demokratske stranke, koja ga je finansirala preko ministarstava. I DSS sam kaže – jesmo, finansirali smo Boška Obradovića, i mi i DS. Dragan Đilas ga je 2012. godine finansirao u Beogradu. Pa sve Boško Obradović priča – nije, nije, lažu. Evo, sada je seo pored Dragana Đilasa, da mu plati dobar auto, da ode po tim njihovim tribinama, da mu plati lepo odelo i da se tamo slika, da ne krije više da Dragan Đilas daje lep džeparac i njemu lično, i ovom Zelenoviću nesrećnom i ostalima iz te njihove tajkunske koalicije.

(Predsednik: Vreme.)

Poslednja rečenica. Ako o ideologiji priča, nek se vrati na Ljotića, ali neka zna – njegov je nivo jedan običan Marisav Petrović.

PREDSEDNIK: Reč ima Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Debata je dobra i ozbiljna i hvala ministru policije što učestvuje u dijalogu na jedan odgovarajući način i daje svoj doprinos. Dakle, ako se neko iz bivšeg režima bavio kriminalom, korupcijom, pljačkom i lopovlukom, zašto za šest godina nikoga niste uhapsili? Zašto nije završen nijedan sudski postupak za šest godina vaše vlasti? Zašto se danas u zatvorima Srbije ne nalazi niko ko je opljačkao Srbiju u prethodnih trideset godina? Pa zato što sedi s vama u Vladi, gospodine Stefanoviću. Siniša Mali, koji je učestvovao u svim pljačkaškim privatizacijama, ili možda Goran Vesić kao zamenik gradonačelnika ili pravi

gradonačelnik Beograda. Ne možete da hapsite one koji su sada u SNS-u, u Vladi ili vode Grad Beograd. To je prva stvar.

Druga stvar, rijaliti-šou. Ako nije dobar taj rijaliti-šou, zašto niste podržali ministra kulture Vladana Vukosavljevića kada je hteo da ga ograniči, oporezuje i uvede red u tu oblast, nego ste podržali Željka Mitrovića i TV Pink? Spremni ste tenkove da izvedete da biste branili TV Pink, kao srce vašeg propagandnog sistema, laži i propagande. Zašto niste podržali Vladana Vukosavljevića, nego ste stali u zaštitu Željka Mitrovića? Što ne ukinete rijaliti-programe? Što ih dodatno ne oporezujete? Što ih ne pošaljete posle 12 sati noću, da se gledaju? Što ih na bilo koji drugi način ne ograničite ako nisu dobri? Nemojte meni to zamerati, ja nikakve veze nemam s tim. Prvi broj časopisa u Srbiji koji je objavljen protiv rijaliti-šoua bio je časopis „Dveri srpske“, pre više od deset godina.

O čemu vi to meni pričate? O Kosovu i Metohiji? Hoćete da vam pročitam zaključak Vlade Republike Srbije od 6. decembra 2012. godine, u potpisu predsednik Vlade Ivica Dačić, a prvi potpredsednik Vlade Aleksandar Vučić? Kaže tačka 2 – Vlada će primeniti postignuti sporazum u vezi integrisanog upravljanja administrativnim prelazima na sledeći način: administrativni prelazi Jarinje i Merdare biće otvoreni 10. decembra, administrativni prelazi Brnjak i Končulj biće otvoreni do 31. decembra 2012. godine. Čija je to Vlada, gospodine, uvela?

PREDSEDNIK: Hvala.

Nebojša Stefanović, izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Vaša vlada je to uvela, vaša vlada Đilasa, Vuka Jeremića, vi ste to uveli. Šta su ljudi spaljivali 2011. godine? Šta su spaljivali ljudi 2011. godine? Spaljivali su ono što ste vi postavili.

Pa ne možete vi tako lako da se izvučete iz toga. Sedite sa Vukom Jeremićem, Đilasom, Borkom Stefanovićem, koji su politički oci toga i rijalitija koji se emitovao na državnoj televiziji o trošku svih građana, a bio je u prostoru Dečjeg centra „Pionirski grad“. To je ono što je bilo namenjeno za našu decu; nije to izgrađeno na privatnom, na našem. Ja živim u Beogradu, na našem je izgrađeno, tamo gde je trebalo da naša deca imaju prostor. Tu je izgrađen taj rijaliti, koji je trebalo da služi da Đilas zaradi novac. I zaradio ga je.

Oni su donosili zakone... Zašto niko nije uhapšen? Pa donosili su zakone u to vreme da mogu nekažnjeno da pljačkaju, da se bogate i da im niko ne može ništa. Promenjeni su ti zakoni, ali, šta ćete, u to vreme... Postoji neka pravna sigurnost, morate da poštujete zakone koji su bili na snazi.

Ja u stvari kažem, vi ste deo te koalicije. Vi ste danas isto sa svim zalaganjima koja imaju i Borko, i Đilas, i Jeremić, i zalaganja za NATO, i zalaganja vezana za rijaliti i zalaganja za ukidanje frekvencija onim televizijama koje vam se ne sviđaju i prebijanje novinara.

Vi ste deo toga. Vi ste deo te koalicije i jedan od njenih funkcionera. Nećete vi baš biti u najvišim vrhovima vlasti kada ta vlast dođe, ako ikada dođe; vi ćete biti u nekim drugim nivoima. Ali oni koji su sada tu, koji kao *puppet master* faktički upravljaju celim tim sistemom, oni će upravljati Srbijom i opet izvlačiti sve te pare, kao što su to radili. Oni imaju danas na računu milione, i Vuk Jeremić i Đilas, milione evra, ne dinara. To su pravi milioneri, koji su imali sve u svojim rukama sve vreme svoje vlasti, i opet pokušavaju da se dočepaju te fotelje.

PREDSEDNIK: Hvala.

Replika, Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, koordinator Dragana Đilasa za Narodnu skupštinu maločas je rekao kako ne postoje nikakve pravnosnažne presude protiv ljudi iz bivšeg režima. Međutim, njega je demantovao njegov lični tužibaba koji tuži i kuka protiv države Srbije danas u Strazburu, Nebojša Zelenović.

Kaže Nebojša Zelenović, postoje samo tri pravosnažne presude, sve ostalo je potpuno nejasno, nedovršeno, bez ikakvih rezultata. Dakle, kao što vidite, unutar same te koalicije postoje brojne nedorečenosti, brojni sukobi i nejasnoće. Koordinator kaže – ne postoji nijedna presuda, a ovaj koji danas tužaka državu Srbiju u Strazburu, njegov koalicioni partner, kaže – postoje samo tri.

E, jedna od te tri presude je presuda Borislavu Novakoviću za malverzacije i pljačku grada Novog Sada dok je bio direktor Zavoda za izgradnju grada Novog Sada. Inače, to je isti onaj Borislav Novaković koji je fizički nasrnuo na policajca u Vrbasu kada je policija radila svoj posao, zato što je Borislav Novaković umislio da on treba da se suprotstavi službenom licu u obavljanju službenih radnji.

Što se tiče... Da, to je onaj što je glasao iz Soluna.

Što se tiče časopisa „Dveri“, Boško Obradović jeste pokrenuo časopis „Dveri“, ali prvi list koji je objavio da su pokrenute „Dveri“ bio časopis je „Nova iskra“, to je broj 62, za period jul–septembar 2000. godine. Dakle, o „Dverima srpskim“ građane Srbije obaveštava Ljotićevska „Nova iskra“. Sad ja razumem koji je problem koordinatora. On kao zmija noge pokušava da sakrije.

Šta, vreme?

(Predsednik: Vreme.)

Vreme. Vidite, kad ne znaju šta će da kažu, vreme. Nastavićemo dalje.

PREDSEDNIK: Ne, meni je bilo toliko interesantno da sam zaboravila na vreme, ja sam kriva.

Hvala.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Pa, znate šta, taj bivši režim, protiv koga su Dveri bile naravno, i ostale, jeste interesantan i po tome što je stvorio Srpsku naprednu stranku, a ne sećam se da ste se bunili protiv toga.

Kad je Miki Rakić, kao šef kabineta Borisa Tadića, bio najbolji prijatelj Aleksandra Vučića, niko od vas se nije bunio protiv Mikija Rakića. I niko se nije bunio kada vam je tadašnja vlast davala termine na RTS-u, „Utisku nedelje“, kad vam je ostavljala poslanike ovde u Skupštini, kada vas je finansirala, kada vam je omogućavala da nastanete i postanete to što ste danas postali. Tada su ta Demokratska stranka, Boris Tadić i bivši režim bili dobri jer su stvorili Srpsku naprednu stranku.

Svi koji su iz tog bivšeg režima prešli u redove SNS-a, oni su dobri bez obzira na to što su bivši režim. Pa tako i SPS, koji je prešao u vaše redove, više nije bivši režim, sad je super SPS; samo da služi vama i SPS je odličan. Isto tako, taj Goran Vesić, Siniša Mali – čim su pretrčali na drugu stranu, odmah su dobri. A da su ostali u opoziciji i da nisu hteli s vama, onda bi bili lopovi, kriminalci, pljačkaši. A niko vam ne brani da krivično gonite te lopove, pljačkaše i kriminalce. Dakle, budite poštteni.

Budite poštteni. Kao što kaže ova fotografija na kojoj se vidi Darko Glišić, predsednik Izvršnog odbora SNS-a, zajedno sa kolegama iz Ugljaninove stranke, jer formirate zajedničku vladajuću koaliciju u Tutinu. Dakle, SNS, da, vi ste zajedno u vlasti sa Ugljaninom, koji u ovom trenutku ima određene separatističke ambicije u Raškoj oblasti. Da li ste vi izašli iz lokalne vlasti sa Ugljaninom? Ma, ne pada vam na pamet! Da li ste se vi ogradili od ovog vašeg zagrljaja sa Sulejmanom Ugljaninom, koji je u ovom trenutku vodeći separatista u Srbiji? Pa ne, sve za vlast! Dakle, naprednjaci su spremni da prodaju sve za vlast.

PREDSEDNIK: Ministar Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ne bih o gospodinu Rakiću, on je bio državni službenik i više nije s nama na ovom svetu, te zaista o njemu ne bih nijednu reč.

Što se tiče onoga o čemu ste vi govorili, pa vi ste upravo s onima koji su bili potpuna emanacija tog režima. Vi ste s onima koji su predstavljali režim, koji su bili šefovi tih stranaka, koji su doneli sve to u Srbiju; ne neki članovi stranaka, ne neki sitni funkcioneri. Vi ste bili s onima koji su odlučivali o sudbini, koji su bili ministri, gradonačelnici, predsednici tih stranaka. Vi ste bili sa ljudima. Pa, Borko Stefanović i Vuk Jeremić, to je bila samo tuča koji će od njih više da uradi za nezavisno Kosovo. To je bila samo razlika da vidimo koji će od njih dvojice tog dana da zablista oko toga.

Znači, vi ste sa tim ljudima u koaliciji. Niste vi u koaliciji sa nekim tamo članom neke od tih stranaka, vi ste sa njihovim šefovima. I sa Borisom Tadićem,

koji je bio tada i predsednik te stranke. Vi faktički imate kontinuitet svih predsednika Demokratske stranke, pokupili ste da budete u društvu svih koji su odlučivali, da slučajno nekoga ne propustite. Svi koji su odlučivali o Kosovu u UN, da izađe i da bude u EU, tamo gde ćemo valjda bolje da prođemo nego u UN... Vi ste s njima ušli u koaliciju.

I, ušli ste s onima koji su bili i ostali sinonim korupcije. Na kraju krajeva, o tome govori i Verica Barać, koja je tada govorila o korupciji, sistemskoj korupciji, o kontroli nad medijima, da ne postoji apsolutno nijedan slobodan medij u Srbiji. To je govorila o Draganu Đilas, o njegovoj kontroli nad sekundama, o njegovom bogaćenju, o potpuno čeličnom stisku na svim medijima.

A koliko je nama bilo ko davao... Pa ja nisam mogao za četiri godine da gostujem jednu sekundu na Studiju B, koji je tada imao veoma malu gledanost. Ni jednu jedinu sekundu. Toliko o tome koliko je ko nama bilo šta davao. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Evo, nastaviću tamo gde sam stao pošto gospodin koordinator, kad ne zna šta da kaže, onda kaže – vreme. Moje vreme od te dve minute je zaista bilo isteklo, ali nastaviću ono što sam imao da kažem, da izgovorim do kraja.

Dakle, Dveri srpske su reklamirane u ljotićevskom časopisu „Nova iskra“ za period jul–septembar 2000. godine, u broju 62. Sada, ja razumem gospodina koordinator, on krije svoje ljotićevske političke korene i svoja izvorna ideološka ubeđenja kao zmija noge, jer teško je objasniti tom delu biračkog tela da ste u koaliciji sa Draganom Đilasom, Vukom Jeremićem, Borkom Stefanovićem, Zoranom Lutovcem, Dušanom Petrovićem. Dakle, to je zaista teško objašnjivo.

Ja razumem koje sve tegobe ima gospodin koordinator. Dragan Đilas ga plaća da bude koordinator Saveza za Srbiju u Narodnoj skupštini i sad on mora da opravda te pare, ali teško mu to ide. Da li ste приметili, drage kolege i dragi građani Srbije, kada je gospodin koordinator u sali Narodne skupštine, nema nijednog poslanika Demokratske stranke, nema nijednog poslanika Vuka Jeremića? Sedi sam sa svojom trojkom i nema nikog živog. A onda preti Srpskoj naprednoj stranci – e, znate, mi smo druga politička snaga, mi smo jedini koji možemo da vas pobedimo, mi smo poštteni, mi smo ispravni itd., predvode nas najveći politički lideri poput Dragan Đilasa, Vuka Jeremića, mi smo ti koji ćemo da preporodimo Srbiju. A prazna sala, nema nigde žive duše. Nema nikoga.

Ja razumem, Dragan Đilas odmah će da ga nazove i da ga pita – čekaj, za šta ja tebe plaćam, plaćam te da koordiniraš tom moćnom političkom

organizacijom u Narodnoj skupštini koja se zove Savez za Srbiju, koja okuplja i DS i sve ostale poslaničke grupe. A sede njih četvorica.

PREDSEDNIK: Hvala, idemo dalje.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Izvolite.

TOMISLAV LJUBENović: Hvala.

Poslanička grupa SRS podnela je amandman na član 2. Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama. Predložili smo da se u članu 2. stav 1. tačka 10) izbriše.

Naime, član 2. Predloga zakona odnosi se na značenje izraza. Predlagač u obrazloženju, između ostalog, kaže: „Definicije iz člana 2. odnose se na izraze koji se koriste u zakonu, a čija značenja nisu kasnije u odredbama zakona posebno određena. Ukupno je obuhvaćeno 25 izraza, počev od osnovnog – pojma katastrofe, pa do velikog udesa. Kod utvrđivanja definicija, u najvećoj meri je korišćena prihvaćena međunarodna terminologija, uz odgovarajuća prilagođavanja pravnom sistemu Republike Srbije i pravilima i duhu srpskog jezika. Definisani su pojmovi i izrazi čije značenje nije na obavezujući način utvrđeno u nekom drugom propisu, a za potrebe pravilne primene i razumevanja rešenja sadržanih u ovom zakonu neophodna je njihova precizna definicija.“

Amandman koji smo podneli predstavlja pravnotehničku redakciju Predloga zakona. Poslanička grupa SRS je mišljenja da bi se prihvatanjem ovog amandmana dobio rasterećujući tekst zakona, jer zakone primenjuju pravnici pa im nije potrebna pomoć tumača. Time bi se dobilo dovoljno prostora da se u tekst zakona koji će biti usvojen unesu veoma važne odredbe, koje su od suštinskog značaja, a to su odredbe kojima bi svim članovima Srpsko-ruskog humanitarnog centra u Nišu Vlada Republike Srbije dodelila diplomatski status, onako kako je to predložila Poslanička grupa SRS. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Ivković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vesna Ivković.

VESNA IVKOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, u članu 2. stav 1. nakon tačke 11) dodaje se nova tačka 11a), koja glasi: „Uzbunjivanje je obaveštavanje stanovništva o nastupajućoj ili nastaloj opasnosti“.

Ovim amandmanom vrši se dopuna člana 2. Predloga zakona, kojim su definisani izrazi i pojmovi upotrebljeni u ovom zakonu. Naime, iako je članom 57. i članom 94. preciznije i šire definisan ovaj pojam, htela sam da se ovaj pojam nađe i u članu 2. gde je skup svih definisanih pojmova iz predloga ovog zakona.

Sam pojam „uzbunjivanje“ odnosi se na obaveštavanje stanovništva o nastupajućoj ili već nastaloj opasnosti radi hitnog postupanja u cilju zaštite života i zdravlja. Uzbunjivanje se vrši putem sistema za javno uzbunjivanje, koji se sastoji od odgovarajućih akustičnih izvora, odnosno sirena, uređaja za predaju i prijem signala za daljinsko upravljanje sirenama i specijalizovanih jedinica civilne zaštite za uzbunjivanje.

Građani imaju pravo da budu obavešteni o rizicima, katastrofama, merama i aktivnostima koje se preduzimaju, kao i o mogućim posledicama katastrofa, i drugim informacijama od značaja za zaštitu i spasavanje. Informacije i obaveštenja daju se u pristupačnom i lako razumljivom obliku i formatu, uključujući znakovni jezik i Brajevo pismo, čime se vodilo računa o naročito ranjivim grupama.

Predlogom ovog zakona dokazujemo koliko je ovo društvo, odnosno Vlada Republike Srbije odgovorna. Polazeći od toga da je nužnost svakog odgovornog društva da kontinuirano radi na unapređenju stepena svoje otpornosti prema pretnjama i opasnostima od katastrofa, koje su, svedoci smo, ne samo kod nas već na globalnom nivou sve češće, neophodno je unaprediti postojeći sistem zaštite i spasavanja u Republici Srbiji.

Imajući u vidu da smo u prethodnom periodu imali neka loša iskustva sa katastrofama, a posebno poplave 2014. godine, ukazala se potreba za dogradnjom pravnog i institucionalnog okvira za upravljanje rizikom od katastrofa, naročito u pogledu preventivnih aktivnosti u ovoj oblasti. Predlog ovog zakona baš to i čini, stavlja u prvi plan principe, planska dokumenta i mere i aktivnosti koje treba da što uspešnije doprinesu prevenciji katastrofa, kao i otpornosti pojedinca i zajednice na posledice katastrofe ako do nje dođe.

Ono o čemu se naročito vodilo računa jeste to što je akcenat stavljen na zaštitu ranjivih grupa, rodnu ravnopravnost kao i uspostavljanje partnerstva između javnog i privatnog sektora.

Novinu predstavlja i međunarodna saradnja, kako u domenu prevencije, razmene informacija, tako i u pružanju i primanju humanitarne pomoći.

Novina je što se po prvi put uvodi registar rizika kao interaktivna elektronsko-informaciona baza podataka o svim rizicima i opasnostima od elementarnih i drugih nepogoda i katastrofa.

Ovim zakonom uspostavlja se nacionalna platforma, koja će blagovremeno, u komunikacijama na različitim nivoima i razmenom

informacija, doprineti boljoj prevenciji i zaštiti od nepogoda, katastrofa i drugih opasnosti i boljem upravljanju rizikom i boljem monitoringu.

Ono što je na kraju najvažnije, a što je i cilj ovog predloga zakona, jeste da zaštiti ono što je najdragocenije, a to su ljudski život i zdravlje, životna sredina i materijalna dobra. Cilj je da se smanji rizik od katastrofa i upravlja vanrednim situacijama, kao deo jedinstvenog sistema nacionalne bezbednosti u Republici Srbiji.

Jednom rečju, donošenjem ovog zakona doprinosimo tome da se poveća stepen bezbednosti naših građana. Zato, u danu za glasanje, Poslanička grupa SPS glasaće za ovaj zakon. Hvala.

PREDSEDNİK: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Neđo Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Stević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Stević.

ZVONIMIR STEVIĆ: Poštovana predsedavajuća, uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, na Predlog zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama, podneo sam sledeći amandman – U članu 2. stav 1. nakon tačke 13) dodaje se nova tačka 13a), koja glasi: 13a) registar rizika od katastrofa je interaktivna, elektronska, geografsko-informaciona baza podataka na teritoriji Republike Srbije koju vodi Ministarstvo u saradnji sa nadležnim organima državne uprave, drugim državnim organima i imaocima javnih ovlašćenja“. Kao obrazloženje naveo sam: „Amandmanom se vrši dopuna člana 2. Predloga zakona kojim su definisani izrazi i pojmovi upotrebljeni u zakonu.“

Naime, osnovni ciljevi kojima teže rešenja u Predlogu zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama jesu prvenstveno u sveobuhvatnom normiranju preventivnih mera i aktivnosti radi smanjenja rizika od katastrofa, efikasnom reagovanju u slučaju nastupanja katastrofa, kao i što efikasnijem otklanjanju njihovih posledica kako bi se što pre obezbedili oporavak i normalizacija uslova za život i rad na pogođenom području.

Predlogom zakona stavljaju se u prvi plan principi, planski dokumenti, mere i aktivnosti koje treba da doprinesu što uspešnijoj prevenciji katastrofa, jačanju otpornosti pojedinaca i zajednice na posledice elementarnih i drugih

nepogoda i podizanju nivoa spremnosti za reagovanje u slučaju nastupanja elementarne i druge nepogode.

Kada se radi o rešenjima koja uređuju sistem reagovanja, ona su uglavnom oslonjena na postojeća rešenja, s tim što je iz njih otklonjeno ono što se u praksi pokazalo nefunkcionalnim i nedovoljno efikasnim. U celini, ta su rešenja pojednostavljena i inovirana kako bi bila jasnija i primenljivija, imajući u vidu da se ovaj sistem nalazi u procesu nadogradnje od donošenja Zakona o vanrednim situacijama i da su u tome postignuti određeni rezultati.

Takođe, u periodu primene Zakona o vanrednim situacijama i na bazi iskustava u dosadašnjim vanrednim situacijama ukazala se potreba za donošenjem novog zakona, sa željom da se preciznije definišu pojedine odredbe, koje će učiniti jasnijim a samim tim i njegovu efikasniju i precizniju primenu.

Situacija na terenu i sve ono što nam se događalo poslednjih godina, a posebno poplave iz 2014. godine, zahtevaju stalno unapređenje sistema smanjenja rizika od katastrofa i upravljanja vanrednim situacijama, naravno koristeći praksu i drugih država.

Kao što je rečeno, ovim zakonskim projektom vrši se nadogradnja postojećeg zakona u cilju postizanja veće efikasnosti. Takođe, neophodno je veće uključivanje lokalnih samouprava i blagovremena procena rizika od katastrofa kako bi se smanjio rizik, zaštitio život ljudi i materijalna šteta svela na minimum.

Jednu od ključnih uloga u sprovođenju ovog zakona, u cilju efikasnosti, imaju i sami građani, koji treba da preuzmu aktivnu ulogu a ne da se ponašaju pasivno, inertno, kao što je praksa pokazala u pojedinim situacijama.

Značajna izmena je što usvajanjem ovog zakona skupštine opština koje čine gradsku skupštinu preuzimaju obavezu i aktivnu ulogu u smanjenju rizika od katastrofa, tako da u pojedinim slučajevima zbog neefikasnosti i neblagovremene procene rizika pojedini štabovi mogu biti raspušteni, sa ciljem prevazilaženja katastrofalnog stanja koje može nastati ili kada se nije vodilo računa o životima ljudi.

Na kraju, ključna stvar u ovom zakonskom projektu jeste preventivno delovanje. Novac koji se investira u zaštitu ili preventivno delovanje može višestruko da pomogne u smanjenju rizika od katastrofa.

U danu za glasanje Socijalistička partija će glasati za predloženi set zakona. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, u okviru prethodnih diskusija mi smo već ukazivali na neke članove ovog predloga zakona, da ne predstavljaju prave zakonske obavezujuće regulative. Jedna od takvih je i tačka 14) člana 2. stav 1, čije brisanje se ovim amandmanom traži.

Naša osnovna primedba na ovaj predlog zakona, što smo već u načelnoj raspravi istakli, jeste da u okviru ovog predloga ima previše uopštenih stvari, što je za jedan ozbiljan zakon nedopustivo.

Takođe bismo istakli još jednu primedbu, za koju možemo da kažemo i da je osnovna, a to je da se ovaj predlog zakona isključivo bazira na strategiji koju donosi Vlada, a koja nije obavezujuća i donosi se na jedan određen period. Mi sumnjamo da će zbog toga ostati dosta stvari nezavršenih. Zato smatramo da je ovaj predlog zakona trebalo da bude precizniji i jasniji i predložili smo amandmane kojima smo ponudili bolja, preciznija i sveobuhvatnija rešenja kako bismo poboljšali ovaj predlog zakona.

Na kraju bih, ministre, pitala vas – da li imate neke nove informacije, odnosno neka nova saznanja u vezi s kriminalnim aktivnostima narko-bosa, Rasima Ljajića?

PREDSIEDNIK: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Danijela Stojadinović.

Izvolite.

DANIJELA STOJADINOVIĆ: Hvala, predsednice.

Gospodine ministre, gospodine Mariću sa saradnicima, ja sam podnela amandman na član 2. stav 1. gde se nakon tačke 14) dodaje nova tačka 14a koja glasi: „14a) evakuacija je plansko i organizovano pomeranje ljudi, životinja i materijalnih dobara sa ugroženih na neugroženo područje“.

Ovim amandmanom se vrši dopuna člana 2. Predloga zakona kojim su definisani izrazi i pojmovi upotrebljeni u zakonu. Amandman nije prošao, ali bih ja iskoristila priliku jer sam prošle nedelje u uvodnoj reči imala par pitanja, s obzirom na to da nam je na dnevnom redu i Predlog zakona o dobrovoljnim vatrogasnim društvima, što je jako pozitivno. Znači, jedna nova snaga od 150 registrovanih, 300 vatrogasnih društava, koja će, čuli smo, od vas dobiti vozila i biti spremna da pomognu ne samo pri nepogodama, požarima, poplavama nego i u evakuaciji.

Moje pitanje se odnosi na njihovo finansiranje s obzirom na to da će imati finansije od Republike, lokalnih samouprava, poklona, donacija, i onaj deo koji je njihov samostalni prihod. Pretpostavljam da da je to još u razradi i da će se novim propisima ovaj deo na taj način definisati, pa bih zamolila, ako možete, da to objasnite. Hvala.

PREDSIEDNIK: Izvolite, ministre.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: S obzirom na to da smo sada dali mogućnost da privredna društva vrše usluge obuke... Dakle, Republika Srbija će imati svoj

centar na koji mi hoćemo da se oslonimo, u Mladenovcu, koji će biti naš ključni centar za obuku svih kadrova koji se bave vatrogasno-spasilačkom službom u okvirima države. Između ostalog, jedan od ključnih centara će biti tu. Mi smo pružili mogućnost i privrednim društvima da vrše obuku i da to naplaćuju, naravno ko je dobio licencu za obavljanje tih delatnosti, tako da će se odnositi na ta sredstva. Ta sredstva će moći da budu korišćena i za njihovo finansiranje.

Ono što jeste važno... Jer, imali smo dosad primedbe, s pravom, Državne revizorske institucije kada lokalna samouprava izdvoji sredstva iz budžeta za određenu delatnost koja nije navedena kao delatnost lokalne samouprave – onda je uvek bilo pitanje da li su ta sredstva namenski potrošena ili ne. Sada smo omogućili da iz lokalne samouprave, autonomne pokrajine i Republike budu finansirane delatnosti tih društava. Naravno, biće važno da se vodi računa da to bude zaista namenski, da to bude u skladu sa standardom koji predviđaju i licence koje smo ovim zakonom definisali. U svakom slučaju, to je suština onog što smo predvideli kroz rešenja.

PREDSEDNİK: Na član 2. amandman je podnela Marina Ristić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo poslanik Nikola Savić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Evo prilike da nastavimo onu krajnje zanimljivu raspravu sa ministrom.

Gospodine ministre, s obzirom na to da ste rekli da ne postoji niko ko može da najavljuje hapšenje i da se to nikada nije ni dogodilo, ja ću vas podsetiti na jedan slučaj. Dvadeset i prvog juna 2014. godine Aleksandar Vučić je najavio hapšenje Dragoslava Kosmajca. Međutim, to nije sve. On je rekao da se radi o najvećem narko-dileru u Srbiji, kome niko ne sme ni ime da pomene. Još nešto, mnogo ozbiljnije: „U policiji postoje ljudi koji se viđaju sa tim Kosmajcem, koji je bog i batina. Svi se, bre, plaše i svi ćute o tome da ljudi iz policije i drugih službi imaju kontakte s njim. Tražio sam udare na Kosmajca, ali to do danas nije urađeno“.

Posle toga je bilo je nekih smena u vrhu policije i nekoliko meseci kasnije uhapšen je Dragoslav Kosmajac, kako vi kažete, najveći diler u Srbiji. Međutim, umesto optužbi za dilovanje droge koje su, priznaćete, neuporedivo ozbiljnije, on je optužen jedino za podsticanje geodete na zloupotrebu službenog položaja. Sada, kao građanin, kao narodni poslanik, ja mislim da ni vi ne možete biti nezabrinuti, a ne mogu ni ja, postavlja se pitanje zašto je to tako. Zašto nakon ovakvih optužbi? Da li su ovo bile optužbe bez ikakvog osnova? Kako je moguće da vi za jednu osobu tvrdite da je najveći narko-diler, a na kraju ne bude optužen? Kako mi, gospodine ministre, da vam verujemo danas kada predsednik

SRS iznese optužbe za nekoga da je jedan od najvećih narko-dilera u Srbiji, kako da vam verujemo kada vi kažete da nemate o tome nikakva saznanja? To je pitanje.

Razumete? Vidite kako se menjaju stvari: neko je narko-diler, pa sud dokaže da nije. Za nekoga postoje određena saznanja, iznose se u javnosti, a onda vi kao ministar to demantujete. Da li ste vi pod nečijim uticajem i pod čijim? Ko su ti ljudi iz vrha policije o kojima je govorio Aleksandar Vučić i vrha bezbednosnih službi koji se sastaju i koji su se sastajali sa Kosmajcem? Da li su ti ljudi procesuirani? Da li oni i dalje rade u MUP-u? Da li i dalje rade u bezbednosnim službama? To su sve izuzetno ozbiljna pitanja i molim vas da mi odgovorite.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Pre svega, to se dogodilo tridesetak dana nakon što sam postao ministar unutrašnjih poslova. Dakle, sve ono što se dešavalo u policiji pre toga, sve ono za šta su postojali dokazi, mi smo podnosili krivične prijave, predavali nadležnim tužilaštvima, pa nek sudovi odlučuju ko je kriv a ko nije kriv.

Ono što jeste situacija danas jeste da danas u vrhu policije nema ljudi koji sarađuju sa kriminalcima, nema onih koji štite bilo koga i nema onih koji će bilo koga zbog partijske, političke, finansijske, socijalne ili bilo koje druge pripadnosti zaštititi, već ćemo te ljude procesuirati, kao i one koji su prikupljali podatke da bi ih predavali nekim stranim službama, kao i one koji su prikupljali podatke da bi ih dali kriminalcima. Svako ko ima bilo kakav kontakt koji nije zakonit biće uhapšen, procesuiran, predat tužilaštvu i sudovima, u skladu sa zakonom. Što se tiče svih ostalih, ima ih mnogo, Sektor unutrašnje kontrole je podneo mnogo krivičnih prijava. Ja ne mogu sada da vam kažem šta je status tih prijava, odnosno dokle su sudski sporovi stigli, jer ne postoji jedinstvena baza koju MUP može da dobije; to radi Ministarstvo pravde.

Što se tiče svih ostalih slučajeva, mi ne možemo da se baziramo na izjavama, medijskim spekulacijama i svemu tome. Sve to može da se proveri, ali kada ste imali sudske postupke, koji su okončani, i svi ti sudski postupci su završeni na način da nije bilo bilo kakvih sumnji, dokaza ili bilo čega iznetog, šta može MUP nakon toga da uradi? Ništa. Sudski postupci okončani, niko u tim postupcima nije izneo bilo kakvu tvrdnju, čak ni insinuaciju; čak ni ti ljudi koji su navođeni u novinama (i samo u novinama navođeni), ni policajci koji su bili prisutni nikada nisu pitani direktno na ta pitanja, negirali da se to dogodilo, pitani ti ljudi, negirali da se to dogodilo, i to mnogo pre nego što sam ja postao ministar unutrašnjih poslova. Dakle, sve to završeno je u sudskom postupku, pravosnažno. Nakon toga, vi više nemate bilo kakav mehanizam da bilo šta

utvrđujete. Iznošenje tih teza hiljadu puta neće ih učiniti više istinitim, samo će učiniti da mi vodimo jednu raspravu unedogled.

PREDSEDNIK: Određujem redovnu pauzu u trajanju od šezdeset minuta. Nastavićemo sa radom i raspravom po amandmanima u 15 časova.

(Posle pauze – 15.00)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Palaliću, izvolite.

JOVAN PALALIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Gospodine ministre, prilikom rasprave o amandmanu na član 1. ukazao sam zaista na kvalitet i značaj ovog potpuno novog zakona, koji na sistematičan i sveobuhvatan način uređuje važnu oblast na osnovu svih negativnih iskustava koja smo imali u prethodnom periodu.

Član 2. tiče se definisanja izraza koji se koriste u ovom zakonu. Sama činjenica, kada pogledamo broj izraza koji su ovde primenjeni, kada pogledamo način kako su definisani, u stvari u potpunosti govori o sveobuhvatnosti regulisanja pitanja kojih se tiče ovaj zakon. Ja bih samo ukazao na nekoliko izraza koji su ključni po mom mišljenju. Ukoliko se pravilno pristupi realizaciji ovih pitanja, može se u potpunosti ostvariti svrha zakona, a to je smanjenje rizika od katastrofa i upravljanje vanrednim situacijama.

Ukazao bih na vezu sa tri pojma, tri izraza – rizik, procena rizika i prevencija. Jednostavno, vrlo je važno da Vlada u narednom periodu, da institucije koje se bave ovim pitanjem posebno posvete pažnju metodologiji procene rizika i izboru kadrova, koji imaju veliko i značajno iskustvo u oblasti analitike. I, naravno, važna je sistematičnost u pristupu rada svih institucija. Jer procena rizika i rizik tiču se niza društvenih oblasti i neophodno je da sve one budu uključene u pitanje procene rizika i prevenciju kada je u pitanju rizik, tj. ne samo zaštita životne sredine, ne samo vodosnabdevanje, ne samo zaštita i procena kada su u pitanju klimatske promene, nego sve druge institucije koje se dotiču pitanja koja reguliše ovaj zakon.

Posebno bih istakao potrebu ulaganja u obuku lica koja se bave procenom rizika. Od kvaliteta urađene analize zavisiće moguće sprečavanje i rano otkrivanje pojava koje mogu dovesti do katastrofa. Naravno, sve to podrazumeva određeno ulaganje. U tom smislu, zakon je vrlo kvalitetno uredio ovu oblast, definisao jasne nadležnosti pojedinih institucija.

Vrlo je važno što je jedan od osnovnih ciljeva zakona koje je on definisao ovde identifikacija i procena rizika. U tom smislu, verujem da će institucije Ministarstva unutrašnjih poslova na najkvalitetniji način obraditi povezanost pitanja rizika, procene rizika i prevencije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Mićin, izvolite.

ŽARKO MIĆIN: Zahvaljujem se.

Poštovani predsedavajući, gospodine ministre, predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, koliko je naša zemlja napredovala za vreme Srpske napredne stranke najbolje pokazuje nova prognoza Evropske banke za obnovu i razvoj, koja je povećala prognozu rasta BDP-a Srbije za 2018. godinu za 1,3 procentna poena i koja sada iznosi 4,2% rasta. Po izveštaju, Srbija je zemlja koja je najviše korigovala rast, u pozitivnom smislu, u odnosu na ostale zemlje, i to u odnosu na zemlje Centralne i Jugoistočne Evrope. Koliko smo napredovali, pokazuje činjenica da se za ceo region predviđa rast od 3,5%, a za nas 4,2%. U izveštaju se navodi i da je privreda u prvoj polovini 2018. godine zabeležila rast od čak 4,9% na međugodišnjem nivou.

Mislim da je važno da napravimo jedno poređenje: u vreme ovih što bi da siluju i vešaju, iz „saveza za silovanje i vešanje Srbije“, recimo, 2009. godine, taj isti rast BDP-a je bio u minusu od čak 3,10%, 2010. godine je bio 0,6% i 2012. godine smo završili u minusu od 1%. Znači, kada ovako govorimo ove brojke, u ovim procentima, interesantne su, ali mnogo je to bolje reći u iznosima: 2009. godine ukupan BDP Srbije je bio na kraju godine 31,5 milijardi evra; 2017. godine iznosio je 40 milijardi evra; dakle, više smo proizveli u Srbiji, za vreme SNS-a, za osam i po milijardi evra. Mislim da to dovoljno govori o tome kako radimo. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kada već govorimo o Predlogu zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama, ja sam želela da pomenem projekat prekogranične saradnje i saradnju Gradske opštine Niška Banja s jednom opštinom iz Bugarske, a to je opština Kostenec. Projekat se odnosi na zajedničko upravljanje rizicima u regionu. Ukupna vrednost projekta je 583.732 evra. Projekat se finansira iz IPA programa, a subvencije EU su u iznosu od preko 496.000 evra.

Nažalost, u ovoj godini je već dva puta uvedena vanredna situacija na teritoriji gradske opštine Niška Banja, i to zbog izlivanja reka i mutne vode, koja nije bila dozvoljena za piće. Imali smo i situacije u kojima je trebalo toliko hitno reagovati da čak kad bi iz Niša, koji je jako blizu, stigle ekipe, dragoceno vreme bi bilo izgubljeno.

Kroz ovaj projekat Gradska opština Niška Banja dobila je specijalizovanu opremu za reagovanje u kriznim situacijama, i to: terensko vozilo „amarok“, na kome je implementiran sistem za gašenje požara, ličnu opremu za pet osoba za reagovanje u kriznim situacijama, pumpe za mulj, čamce sa motorima i prikolice za njih, dron za osmatranje i kompletnu opremu za video-nadzor, koja podrazumeva osam kamera i opremu za nadgledanje, čak i iz prostorija same Gradske opštine. Pored ove opreme, ovaj projekat će učiniti da će Niška Banja zahvaljujući sredstvima iz EU dobiti i lokalni akcioni plan zaštite od požara, sa deset obučenih ljudi koji će biti spremni za reagovanje u kriznim situacijama.

Glavni cilj ovog projekta je da se na teritoriji gradske opštine Niška Banja oformi dobrovoljno vatrogasno društvo, koje će moći da reaguje u slučajevima poplava i požara na teritoriji te gradske opštine. Takođe, moći će i da priskoče u pomoć partnerskoj opštini Kostenec u Bugarskoj. Strategija Gradske opštine u borbi sa kriznim situacijama je svakako preventiva, ali i brzo i efikasno reagovanje. Osnovni cilj budućeg dobrovoljnog vatrogasnog društva biće da prvi izađu na teren, po potrebi sa specijalizovanim vozilom, da lokalizuju požar, spreče njegovo dalje širenje dok ne stigne vatrogasna služba, ili da u slučajevima poplava prvi stignu na lice mesta i preduzmu neophodne mere u cilju spasavanja ljudstva i materijalnih dobara.

Ove kamere postavljene su tako da svakodnevno prate kritična mesta – tok voda i šumu. Upravo zahvaljujući ovom projektu nadležne službe će pravovremeno reagovati i zaštititi živote ljudi, materijalna dobra ali i prirodna dobra na teritoriji gradske opštine Niška Banja.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Izvolite.

VESNA MARKOVIĆ: Hvala.

Gotovo da ne postoji zemlja koja se nije suočila s elementarnim nepogodama. Iako najrazvijenije zemlje imaju efikasan sistem prevencije i reagovanja u vanrednim situacijama, nemoguće je da se potpuno zaštite od pojedinih pojava. Ono što možemo da uradimo jeste da razvijemo sistem upravljanja vanrednim situacijama kojim sigurno možemo da minimiziramo materijalnu štetu i sačuvamo ljudske živote.

U toku ove rasprave dosta smo govorili o prevenciji. Govorili smo o pravovremenom informisanju građana, o formiranju posebnih službi za rano

upozoravanje i uzbunjivanje, ali ono što bih izdvojila kao novinu i važan segment ovog zakona jeste svakako međunarodna saradnja, kako u domenu prevencije tako i u domenu humanitarne pomoći i pružanja odnosno primanja međunarodne pomoći radi zajedničkog odgovora na posledice elementarnih i drugih nepogoda.

Vlada Republike Srbije je u aprilu 2015. godine potpisala Sporazum o učešću Republike Srbije u mehanizmu EU za civilnu zaštitu. Koliko je ovakva vrsta saradnje značajna, mogli smo da vidimo nakon poplava 2014. godine, koje su delom sanirane uz pomoć EU, uz pomoć UN i Svetske banke.

Republika Srbija je korisnik sredstava iz IPA fondova EU u oblasti prekogranične saradnje. Veliki broj tih projekata koje realizujemo zajedno sa Rumunijom, Bugarskom, Hrvatskom, BiH i Crnom Gorom odnosi se na upravljanje vanrednim situacijama.

Ovo su samo neki od primera koliko je važna međunarodna saradnja i pomoć koju smo dobili i koju dobijamo za unapređenje sistema vanrednih situacija, ali i to što postajemo, kad usvojimo ovaj zakon, deo jednog uređenog sistema. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković. Izvolite, kolega Markoviću.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, potpuno je jasno, iz svih onih razloga odnosno iz svih argumenata koje smo čuli kako od vas, ministre, tako i od ovlašćene predstavnice SNS-a, da ovim zakonom vršimo nadogradnju postojećeg sistema, koji je definisan Zakonom o vanrednim situacijama.

Takođe je jasno da će se ovim zakonom otkloniti sve ono što se u praksi pokazalo nedovoljno efikasnim. Ono što bih istakao, to je da se daje mogućnost, u slučaju neblagovremenog reagovanja lokalnih štabova, da Republički štab za vanredne situacije može da ih raspusti i uspostavi hitne, vanredne štabove.

Želim da skrenem pažnju na odnos lokalnih samouprava kada je reč o ovoj temi, jer svedoci smo da postoji određen broj lokalnih samouprava u Srbiji čije rukovodstvo se na krajnje neodgovoran način ponaša. Evo, možemo da uzmemo, na primer, gradonačelnika Šapca, tog Zelenovića, koji je danas, umesto da je na svom poslu, umesto da radi nešto za dobrobit građana Šapca, u Strazburu. Ako vas zanima zašto je u Strazburu, otišao je da se žali, otišao je da tuži svoju državu nekakvom komitetu i da sve najgore priča o svojim građanima i svojoj državi.

Jutros sam postavio poslaničko pitanje, koje mogu i da ponovim sada, dobra je prilika – dakle, od čijih para on putuje u Strazbur, ko snosi troškove njegovog puta u Strazbur, njegovog boravka tamo, smeštaja, ishrane i svega ostalog? Dakle, ako se ispostavi da građani Šapca snose troškove njegovog

putovanja po belom svetu i kukanja na račun države Srbije i svojih građana, mislim da je to za svaku moralnu osudu, mislim da je to za momentalnu ostavku. Ali mislim da postoji potreba da se povede i krivična odgovornost u tom smislu, jer građani Šapca ga ne plaćaju da se bavi putovanjem po belom svetu, da kuka i žali se na svoju državu, već da radi nešto dobro za građane Šapca. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Izvolite, kolegice.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Hvala, predsedavajući.

Uvažene kolege i kolegice, poštovani građani i građanke Srbije, tokom 2014. godine, kada je elementarnom nepogodom sa katastrofalnim posledicama bilo pogođeno veliko područje Republike Srbije koje je zahvatilo više od deset opština i gradova i kada je šteta bila 1,7 milijardi evra i kada je stradalo više od tridesetoro ljudi, procenu ugroženosti i plan zaštite nije imala nijedna opština u Republici Srbiji.

Vi ste, ministre Stefanoviću, 2017. godine doneli novu metodologiju za izradu procene ugroženosti i plana zaštite i spasavanja. Analizirajući tu metodologiju, vidimo jasno da se broj jedinica lokalne samouprave koje su donele svoje procene ugroženosti rizika povećava, a da će se trend nastaviti, uz daleko bolji kvalitet. Upravo će nova zakonska rešenja znatno podići taj kvalitet jer će procenu rizika i plan zaštite i spasavanja raditi pravna lica sa dobijenim ovlašćenjima, a dosad su to radili pojedinci sa licencom. Očigledno je da je za to potreban stručni tim.

To je još jedan od razloga zbog čega sam podnela amandman na ovaj član, jer je potrebno raditi na jačanju Sektora za vanredne situacije. Potrebno je da upravo Sektor za vanredne situacije radi nadzor nad implementacijom ove metodologije.

Verujem da će se u narednom periodu ovaj proces, koji je započet i pre predloga ovog zakona, donošenjem novog zakona zaokružiti na najbolji način. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovani potpredsedniče Vlade sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, u svom izlaganju u načelu istakla sam koliki je značaj Ministarstva unutrašnjih poslova i široke oblasti koje to ministarstvo obuhvata, jer to predstavlja temelj za celokupan napredak i prosperitet zemlje, jer bez mira, sigurnosti i bezbednosti građana ne može se pričati o ekonomskom napretku. Kada su životi ljudi u pitanju, sve je u drugom planu. Svojim amandmanom želim istaći koliko je važna preventiva, usaglašenost službi,

institucija i brzina neophodnih radnji kada se desi neka katastrofa, a sve u cilju smanjenja posledica.

Polazeći od nužnosti svakog odgovornog društva da kontinuirano radi na unapređenju stepena svoje otpornosti prema pretnjama i opasnostima od katastrofa, kao i činjenice da su pretnje od klimatskih promena u poslednjoj deceniji sve prisutnije na globalnom nivou, MUP vrlo odgovorno preispituje potrebe i mogućnosti za unapređenje postojećeg sistema zaštite i spasavanja u Republici Srbiji. Zato se pred nama poslanicima nalazi zakon o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama.

Istakla bih ono što je veoma važno za građane Mladenovca, odakle dolazim. Gradska opština Mladenovac je ove godine izradila projektno-tehničku dokumentaciju i radove na infrastrukturi koja je od značaja za zaštitu od poplava na njenoj teritoriji. Sredstva izdvojena za izradu projektne dokumentacije za kanalizacionu mrežu u Karađorđevoj ulici su u iznosu od 158.000 dinara; taj deo grada je visokokritičan pri većim padavinama jer je to najniža tačka grada.

Dosad, naslušali smo se kritičara i demagoga, od opozicionih kolega, ali čuli smo konkretne stvari koje su urađene u sredinama iz kojih dolaze moje kolege iz Srpske napredne stranke. Za kraj bih rekla samo ovo, poruka Srpske napredne stranke glasi – gram akcije je vredniji od tone teorije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Ognjanović, izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, amandmanom koji sam podnela dodatno se definiše član 2. Predloga zakona. Akcenat sam stavila na činjenicu da je krajnji rezultat ostvarenja ovog zakona upravo podsticanje sveukupnog razvoja Republike Srbije i zaštita od bujica. Jer, da bismo obezbedili adekvatnu odbranu od poplava, potrebno je osim dobre organizacije ljudskih resursa imati i obnovljenu infrastrukturu, koja može izdržati elementarne nepogode do nekog optimalnog stepena.

Kao primer, navešću gradsku opštinu Grocka, gde živim. U protekle četiri godine teritorija gradske opštine Grocka više puta je pogođena elementarnim nepogodama. Pretrpeli smo ogromnu materijalnu štetu početkom i krajem maja 2014. godine, u avgustu 2014. godine, junu 2016. godine i ove godine u junu. Materijalne štete su iznele više stotina miliona dinara, a nastale su kao posledica bujičnih poplava i klizišta. Uništen je ogroman broj stambenih i privrednih objekata, poljoprivrednih dobara, infrastruktura. Zato je najpotrebnije da se osim dobre organizacije i planiranja aktivnosti u vanrednim situacijama odrede i načini uređivanja vodotokova drugog reda. Grocka je

smeštena uz našu najveću reku, Dunav, koja u kišnim periodima svojim rastom utiče na rast voda, koje se izliju i naprave ogromne štete. Bujice naprave toliku štetu da je najčešće pitanje koje građani postavljaju – od čega sad da živim.

Prva poplava, a potom i bujica, desila se 3. maja 2014. godine u mestu Begaljica. Tada je gotovo cela teritorija naše opštine, kao i u velikom delu naše zemlje, bila zahvaćena nepogodom. Imali smo i prvu žrtvu, a direktno je bilo ugroženo 1.500 stanovnika.

U toku narednih godinu dana uspeali smo da proširimo kanale pojedinih rečica, da očistimo i uredimo vodotokove. Obezbedili smo bunare za snabdevanje vodom i postavljen je privremeni cevovod, koji se nalazi na području klizišta. Popravili smo deo atarskih puteva. Međutim, opština Grocka se nalazi na takvom području da je gotovo nemoguće da uz ograničena finansijska sredstva rešimo sve probleme koji predstavljaju rizik. Mi smo uradili projekat za finansijsku podršku kojim bismo trajno rešili naše probleme sa Dubočajskim potokom i Umčarima i podneli smo u Kancelariju za upravljanje javnim ulaganjima, ali još uvek čekamo, a rešili bismo nedaće koje se stalno ponavljaju.

Grocka je opština sa najvećim brojem evidentiranih klizišta na teritoriji grada, ima ih preko četrdeset. Klizišta se aktiviraju sa svakim većim padavinama, što ugrožava život građana, prouzrokuje ogromne štete stambenim i privrednim objektima, putnoj infrastrukturi i poljoprivrednom zemljištu. Iako zaista ne izostaje pomoć Grada u saniranju nastalih šteta, nadam se da će Gradska opština Grocka dobiti neophodnu finansijsku podršku kako bismo obezbedili i sprečili pojavu ovih problema, jer smo uložili ogromne napore kako bismo obnovili i izgradili infrastrukturu i unapredili kvalitet građana. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

Izvolite, kolegice.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre Stefanoviću sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 2. Predloga zakona kojim se dodatno definiše pomenuti član, a sve u cilju posebnog sagledavanja problema koji se odnosi na saniranje posledica bujica.

Postojeći Zakon o vanrednim situacijama iznedrio je dobra rešenja, ali novim zakonom želimo da preventivu stavimo u centar naših budućih aktivnosti. Aktuelna vlada, sprovodeći program Srpske napredne stranke, ima zaista mnogo posla oko rešavanja nagomilanih problema sa kojima su se građani suočavali godinama unazad, ali, isto tako, donosi rešenja gde će se delovati preventivno i u što većoj meri sprečiti pojava bilo kakve vanredne situacije.

Sistem reagovanja u vanrednim situacijama definisan krovnim zakonom iz 2009. godine našao se pred ogromnim izazovima tokom katastrofalnih majskih poplava 2014. godine.

Rešenja u ovom predlogu zakona su uglavnom oslonjena na postojeća, s tim što je iz njih otklonjeno ono što se u praksi pokazalo kao nefunkcionalno. Cilj novog zakona je da promeni sve ono što nije bilo dobro u segmentu preventive, odnosno naše navike da preventivno vrlo malo ili nimalo planiramo naše aktivnosti kada se ništa ne dešava u našoj opštini, našoj kući, našem dvorištu.

Ovim predlogom zakona stvaraju se neophodni normativni uslovi, utvrđuju se nadležnosti organa i tela u izradi procene rizika. Novina u zakonu je donošenje plana smanjenja rizika, evidentiranje zona neposrednog rizika, formiranje registra rizika, koji će voditi Sektor za vanredne situacije na osnovu podataka svih ministarstava i jedinica lokalne samouprave.

Sve ovo svakako predstavlja veliki iskorak Republike Srbije i zato će u danu za glasanje SNS glasati za ovaj i ostale predložene zakone.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Kolega Laketiću, izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, danas u ovoj raspravi u pojedinostima govorimo o Predlogu zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama. Član 2, na koji sam podneo amandman, govori upravo o terminima koji se upotrebljavaju u ovom zakonu. Ti termini su vrlo značajni zato što na adekvatan način definišu određene prirodne katastrofe o kojima se govori.

Naime, u stavu 1. definisan je termin „katastrofa“. Dakle, katastrofa predstavlja elementarnu nepogodu, ali takođe može predstavljati i tehničku nesreću, pre svega misli se na određenu situaciju ukoliko dođe do određenih neželjenih momenata u radu određene fabrike ili postrojenja. Ono što je vrlo bitno, u drugom stavu nastavlja se sa definisanjem ovih termina. Tu se govori o elementarnoj nesreći, odnosno nepogodi koja može biti meteorološkog, hidrološkog, geološkog ili nekog drugog porekla, ali je suštinska stvar da ugrožava život zajednice koja živi na odgovarajućem terenu.

Jedan od termina koji su od posebnog značaja u ovom zakonu, a koji je značajan ne samo retorički već i suštinski, jeste „smanjenje rizika od katastrofa“, odnosno definisanje svih mera, koje mogu biti i socijalne i ekonomske i zdravstvene i političke i institucionalne, koje zajedno obuhvataju redosled poteza koji je u takvim situacijama neophodan da bi se sprečile žrtve, smanjila materijalna šteta ili na bilo koji način ublažio efekat elementarne nepogode. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Izvolite, koleginice Grubor.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, osnovni ciljevi Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama jesu prvenstveno u sveobuhvatnom normiranju preventivnih mera i aktivnosti radi smanjenja rizika od katastrofa, efikasnom reagovanju u slučaju nastupanja katastrofa, kao i što efikasnijem otklanjanju njihovih posledica kako bi se obezbedili oporavak i normalizacija uslova za život i rad na pogođenom području.

Predlogom zakona stavljaju se u prvi plan principi, planski dokumenti, mere i aktivnosti koje treba da doprinesu što uspešnjoj prevenciji od katastrofa, jačanju otpornosti pojedinaca i zajednice na posledice elementarnih i drugih nepogoda i podizanju nivoa spremnosti za reagovanje u slučaju nastupanja nepogoda.

Grad Loznica je na svojoj teritoriji pretrpeo ogromnu materijalnu štetu u periodu velike katastrofe prouzrokovane poplavama 2014. godine, s obzirom na to da se nalazi na obali reke Drine i kroz koju protiču reke Štira, Jadar, Trbušnica, Žeravija i druge.

Lokalna samouprava Grada Loznice preduzela je neophodne mere u cilju smanjenja rizika od katastrofa i upravljanja vanrednim situacijama kroz sledeće mere i aktivnosti: izgradnja obaloutvrde na reci Drini u cilju zaštite bunara pitke vode, sanacija klizišta Valjevski put i u Ulici Ive Lole Ribara u Banji Koviljači, sanacija korita reke Štira, sanacija taložnice u Trbušnici, izgradnja deponijsko-konsolidacione pregrade na reci Štiri u Paskovcu, regulacija vodotokova drugog reda, izrada projektne dokumentacije za sanaciju klizišta u Banji Koviljači i Loznici, nabavka sirene, kupovina čamca za spasavanje, nabavka protivgradnih raketa. Ukupna vrednost prethodno navedenog i urađenog na teritoriji grada Loznice je 118.669.494 dinara. Sve navedene mere imaju za cilj smanjenje posledica katastrofa i očuvanje zdravlja, tj. sprečavanje širenja zaraznih bolesti u slučaju nepogoda bilo koje vrste. PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Nikolić, izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani potpredsedniče Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na 2. član Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama kojim želim da ukažem na posebno sagledavanje problema u vezi sa sprečavanjem saobraćajnih nezgoda i očuvanjem i zaštitom infrastrukture u ovakvim okolnostima.

Generalno posmatrano, Predlog zakona definiše i ističe veliku ulogu jedinica lokalne samouprave i njihovo puno učešće u prevenciji katastrofa i pravovremeno reagovanje u slučaju vanrednih situacija. Samim tim, ističem da je isto tako velika uloga jedinica lokalne samouprave da se poseban akcenat stavi na očuvanje infrastrukture, zaštitu puteva, mostova i pruga i u takvim okolnostima.

Pogledajte, mi danas govorimo o donošenju jednog ovakvog zakona a imamo kolege sa druge strane, od kojih se ne očekuje da podrže ni ovaj predlog zakona ni ostale koji su na dnevnom redu i koji su tu isključivo da bi se obezbedili bolji uslovi za život naših građana, da bi nivo zaštite bio daleko veći. Danas, kada se ulažu napor i za očuvanje mira i stabilnosti na prvom mestu, od njih ne očekujemo podršku, ali je katastrofalno to što se takav rad i takvi napor i danas osuđuju, napadaju i, jednostavno, samo se poziva na nasilje.

Dok neki tako rade, ja ću izneti nekoliko činjenica kako se reagovalo u opštini Ub 2014. godine kada je bila zahvaćena katastrofalnim poplavama. Narodna skupština usvojila je zakon i nakon toga Vlada Republike Srbije nekoliko uredbi, koje su omogućile da se što brže i što bolje otklone posledice takve katastrofe. U opštini Ub je tim pravnim aktima omogućeno je da preko 1.100 porodičnih i stambenih objekata ima naknadu štete. Nakon toga smo imali, prema posebnim uredbama, i pomoć za pravna lica, za sedamdeset naših preduzetnika. Tih kobnih dana je i predsednik Vlade gospodin Aleksandar Vučić posetio opštinu Ub i lično pružio pomoć, i mi smo mu mnogo zahvalni na tome.

Juče sam napomenula kako se sada u Opštini Ub preventivno deluje, govorila sam o izgradnji rasteretnog kanala Gračica–Ub. Takođe, preventivno je bilo delovanje, zajedničkim naporima Vlade Republike Srbije preko Kancelarije za javna ulaganja – izgradnja potpornog zida, odnosno zaštitnog zida na reci Ub. Vrednost investicije je 12.000.000 dinara. To je primer kako se odgovorno rukovodstvo, sprovodeći program Srpske napredne stranke, ponaša prema građanima i kako se stvaraju uslovi za bolji i bezbedniji život.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Izvolite, koleginice.

MILENA TURK: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na 2. član Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama kako bi se dodatno definisao ovaj član ali i poseban akcenat stavio na uklanjanje posledica elementarnih nepogoda.

S obzirom na to da se Srbija tokom 2014. i 2016. godine suočila sa zaista katastrofalnim posledicama poplava, mi moramo učiti iz ovih iskustava i učiniti sve da se razmere ovakvih poplava više nikada ne ponove. Važno je locirati

potencijalne izvore opasnosti, definisati rizike, propisati mere kako bismo se na najbolji mogući način zaštitili, kako bismo adekvatno zaštitili i živote naših građana ali i materijalne vrednosti. To, naravno, iziskuje uvođenje i ugledanje na praksu zemalja u okruženju ali i u svetu koje su se na uspešan način borile s ovim problemom, dakle usvajanjem rešenja koja one primenjuju u svojim sredinama, kako bismo podigli zaštitu od vanrednih situacija na što viši nivo.

Cilj je, naravno, otkloniti nedostatke koji su uočeni u postojećem zakonu i nadograditi Zakon o vanrednim situacijama. Mi ne smemo dozvoliti, kao što se dogodilo tokom 2014. i 2016. godine, da nemamo odgovarajuću opremu, jer se dogodilo da je bivši ministar odbrane isprodavao i desantne gumene čamce, i agregate i pumpe, koji su i te kako mogli biti iskorišćeni u borbi sa poplavama.

Uz kreiranje jedne nacionalne platforme, što propisuje ovaj zakon, usklađivanje lokalnih samouprava da se uključe u jednu organizaciju plana o zaštiti, uz jačanje međunarodne saradnje u smislu dopremanja humanitarne pomoći, u smislu preventive, poseban akcenat ovim amandmanom želim da stavim i na značaj sanacije posledica elementarnih nepogoda, kako bi se zaokružila jedna celina i kako bismo na najbolji mogući način kontrolisali vanredne situacije i krizne situacije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Izvolite, kolega Krliću.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dok nebo ne padne na zemlju poplava će biti najveća prirodna katastrofa koja nas može zadesiti. Tako smo bar mislili dok se nije pojavila ova druga pošast, ona se kolokvijalno zove Savez za Srbiju, a predstavlja poplavu Srbije političkim muljem toksičnog sadržaja, sa vrlo, vrlo neprijatnim mirisom.

Tužno je kada neko ko je sinonim gašenja medijskih sloboda organizuje javno informisanje kao što je Dragan Đilas, kada neko tuži medije i krivično goni novinare, a tog je sadržaja. Đilas, koji je sa sebi sličnima silom oteo kompletan medijski marketing, ugasio preko stotinu malih agencija, talentovanih ljudi koji su se borili na otvorenom tržištu ravnopravno svojom pameću, talentom i znanjem, a takve utakmice od 2000. godine više nikada nije bilo. Sve je bilo u funkciji stavljanja pod kontrolu medijskog prostora, i to celokupnog, zarad lične političke promocije i, naravno, enormnog bogaćenja na račun građana Srbije.

Neko ko sa Šolakom i Zelenovićem danas gradi medijsku i političku strategiju kako izbrukati Srbiju u svetu, kako prikazati ovu zemlju kao prostor mraka, zaslužuje svaki prezir. Nepismenost, nestručnost i prostakluk jedini su saveznici ove jadne koalicije, tako da su Lepomir i Suljo samo početak poplave psihijatrijskih slučajeva unutar koalicije. Kada tako rade, onda imate poslanike bez legitimiteta, onda imate stranku bez članova i onda imate opoziciju koja beži od izbora kao đavo od krsta.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala vam.

MIRKO KRLIĆ: Molim vas, da se vratim na amandman ...

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate više vremena, isteklo vam je vreme.

MIRKO KRLIĆ: Posledica ovakve politike jedino je sanacija ...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Molim samo kolege iz Srpske napredne stranke, odnosno obaveštavam vas da je isteklo vreme, tako da stvarno ne mogu da kršim Poslovnik i dajem više vremena.

Reč ima Dragan Savkić.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na sanaciju bujica“.

Cilj Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama, pored sveobuhvatnog normiranja ove oblasti, jeste i prevencija katastrofa. Predlog zakona će imati pozitivan efekat na jačanje otpornosti na posledice katastrofa, kako pojedinaca tako i celokupne društvene zajednice.

Predlog zakona uzima u obzir stečena iskustva u dosadašnjoj primeni važećih zakona u ovoj oblasti ali i savremenu upotrebu rešenja iz ove oblasti. Bitan aspekt Predloga zakona je obezbeđivanje efikasnog reagovanja u slučaju nastupanja katastrofa i što efikasnijeg otklanjanja posledica, odnosno podizanje nivoa spremnosti za reagovanje u slučaju nastupanja elementarne i druge nepogode.

Poseban akcenat stavljen je na saradnju svih društvenih struktura, a tu se misli na saradnju privatnog i javnog sektora ali i naučnih organizacija, organizacija civilnog društva, udruženja građana i njihovo učešće u svim fazama procesa kreiranja i sprovođenja politike smanjenja rizika od katastrofa. Novinu predstavlja i naglasak na međunarodnoj saradnji, koja je predviđena u domenu prevencije, humanitarne pomoći i davanja zajedničkog odgovora na posledice elementarnih i drugih nepogoda.

Imajući sve to u vidu, smatram da se Predlogom zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama značajno doprinosi efikasnosti u sanaciji poplava i bujica ali i utiče na sveukupni razvoj Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Izvolite, kolegice Malušić.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi gosti iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, ja sam podnela amandman na član 2. da bih objasnila kako se zakonom podstiče sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na prevenciju posledica poplava.

Naime, poplavama je ugroženo 18% teritorije Srbije u dolinama velikih reka, gde se nalaze skoro svi veliki gradovi i naselja u Srbiji: Beograd, Novi Sad, Šabac, Pančevo, Smederevo, Čačak, Kraljevo, Kruševac, Paraćin, Svilajnac, Zaječar, Negotin. Proces erozije, kao bitan činilac bujičnih poplava, prisutni su na 75% teritorije Srbije a registrovano je 11.500 bujičnih vodotokova. U preliminarnoj proceni rizika od poplava 2012. godine, znači pre katastrofalnih poplava 2014. godine, na osnovu podataka o istorijskim poplavama u poslednjih pedeset godina identifikovano je 99 značajnih poplavnih područja na kojima poplave mogu ugroziti stanovništvo, privredne aktivnosti i životnu sredinu. Treba znati da su mogući mnogo gori scenariji i teže posledice od onih iz maja 2014. godine. Posebno se ukazuje na problem visokih brana i akumulacija, od kojih se neke nalaze iznad Vranja, Leskovca, Užica, Valjeva i drugih naselja. Ovi objekti, pored ostalog, služe za odbranu od poplava, ali je neophodno da se posebno kontrolišu i održavaju, što nažalost nije slučaj, pogotovo u periodu od 2008. do 2013. godine.

U Srbiji se poslednjih godina zbog nedostatka sredstava brane i akumulacije ne održavaju prema standardima i propisima, a veća oštećenja na njima mogu da dovedu do katastrofa velikih razmera. Investicije u sanaciju i obnovu bi trebalo posmatrati kao deo napora usmerenih na smanjenje rizika, a ne samo kao na iznenadne i neočekivane troškove. Infrastruktura različitog tipa i proizvodne aktivnosti bi trebalo da budu manje osetljive posle završetka sanacije i obnove. Usmeravanje pomoći na one ljude koji su bili najviše pogođeni poplavama takođe bi doprinelo smanjenju postojećih razlika u razvoju i dovelo do smanjenja broja marginalizovanih ljudi koji žive ispod granice siromaštva. Mislim na romsku populaciju, žene...

(Predsedavajući: Vreme.)

Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Malušić.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani predstavnici Vlade, poštovani narodni poslanici, dozvolite mi da kažem par reči o ovom zakonu s aspekta odbrane i bezbednosti.

Odbrana svake zemlje obično se oslanja na civilnu odbranu i vojsku. Zasniva se na osposobljenosti i organizovanosti čitavog stanovništva, ali je Srbija prestala, nažalost, to da radi već duži vremenski period i, evo, sve dosad prepuštalo se uglavnom slučaju. Ranije smo to umeli da radimo, pripremali smo čitavo društvo za najteže situacije. Nema razloga da prestanemo da vodimo računa i o sebi i o svojoj zemlji. Svaki civil treba da zna šta da radi u slučaju elementarne nepogode, kako da zaštititi sebe, kako da zaštititi svoju porodicu i kako da pomogne onome kome je pomoć potrebna.

Stanovništvo Srbije mora da bude organizovano i osposobljeno da može da odgovori na svaki izazov, bez obzira na to odakle i zašto on došao, da li je u pitanju neka prirodna katastrofa, vanredna situacija zbog elementarne nepogode ili nešto drugo. Ovaj predlog zakona o kome danas raspravljamo daje odličnu osnovu za uspostavljanje sistema zaštite čitavog društva u tim situacijama, ali u budućnosti moramo naše mlade sugrađane, koji su bez iskustva, kroz školovanje obučavati i osposobljavati kako da se snađu u vanrednim situacijama poput poplave, zemljotresa, požara itd. To je praksa u mnogim zemljama u Evropi, pa zašto ne bi bila i kod nas.

Vanredne situacije svuda u svetu svakodnevno odnose mnogo ljudskih života, ugrožavaju i degradiraju životnu sredinu, uzrokuju veliku materijalnu štetu i gubitke. Rizik od katastrofa postoji u svakom društvu, pa se državi nameće nužnost da organizuje efikasan sistem odbrane, koji će moći da odgovori na sve izazove, rizike i pretnje bezbednosti po stanovništvo, materijalna i kulturna dobra. U svim uslovima rizika, kako god da su oni nastali (vanredne situacije, katastrofe, vanredni događaji, elementarne nepogode, tehničko-tehnološke nesreće, teroristički akti), moramo biti spremni za što efikasnije otklanjanje njihovih posledica kako bi se što pre obezbedio oporavak i normalizacija uslova za život i rad na pogođenom području.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Izvolite.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovani građani Srbije, zakon o vanrednim situacijama je zakon koji je Srbiji svakako potreban. Ovim što smo uradili u pripremi ovog zakona i kroz amandmane, poboljšanjem, svakako ćemo odgovoriti na potrebe budućih i preventivnih delovanja, da što spremniji sačekamo vanrednu situaciju.

Dolazim iz grada koji je 2014. godine imao zaista ozbiljnu opasnost, ali zahvaljujući državi, Vladi Republike Srbije, predsedniku Vučiću (u to vreme premijeru) i pre svega građanima Srbije i građanima Šapca koji su stali u zaštitu Šapca, imali smo odbranjen grad. Imali smo situaciju koja je prevaziđena i koja je, zahvaljujući pre svega građanima Šapca i Srbije, prošla kako je prošla.

Ono što je problem u Gradu Šapcu jeste da još uvek imamo vlast koja je gora po Šabac od vanredne situacije. Njih još uvek nismo uspeli da rešimo, a očekujemo, na prvim sledećim izborima, da ćemo ih se sigurno rešiti. Upravo ta vanredna situacija, koja u Šapcu traje osamnaest godina, ostavlja trag na sam grad i na sela koja pripadaju tom gradu. U ovom trenutku gradonačelnik tog grada, koji je 2015. godine proneverio pet miliona evra iz budžeta, koji je kupovao glasove u predizornoj kampanji, koji poziva na silovanje medija, koji poziva na pretnje odbornicima, pretnje medijima, medije naziva medijskim ubicama, govoriće u Strazburu i pljuvati po svojoj zemlji. On je, zajedno sa svojim saradnicima i sa Dušanom Petrovićem, jedna ozbiljna vanredna situacija, koju ćemo, ponavljam, na prvim sledećim izborima rešiti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik doc. dr Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, predstavnici Ministarstva, kolege poslanici, otklanjajući posledice više poplava i dva puta stogodišnjih voda koje su zadesile Smederevsku Palanku, video sam od kakve su važnosti planirana izgradnja, planovi za odbranu, prevencija a, nažalost, i planovi za otklanjanje posledica.

U Smederevskoj Palanci, čast našim prethodnicima, fabrika vode nalazi se u plavnom području, 110-kilovoltni trafo se nalazi u plavnom području, nekoliko fabrika, i to je veoma teško braniti i veoma teško sanirati.

Mi imamo takve prilike da je često razlika vlasti na lokalnu i na nivou Republike. Ja sam bio u situaciji kada nisam imao pomoć od Republike; 2014. godine bio sam komandant Regionalnog štaba, u Opštini je bila Demokratska stranka na vlasti, da li znate ko je pritekao u pomoć? Bratislav Gašić, ministar Vojske Srbije. Otklanjao je posledice sa jedinicama Vojske dok nije sve završeno, dezinfikovano i potpuno uspostavljena funkcija vodovoda.

Zbog toga je veliki značaj planiranja kako odbrane, preventivnih aktivnosti tako i planiranje onoga što dolazi eventualno posle katastrofa i poplava koje mogu da nas zadese.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije. Zakoni koje je MUP predložio rešiće veliki broj problema koji su se godinama nagomilavali, uprkos neodgovornom i neadekvatnom ponašanju Vlade do 2012. godine.

Oblast upravljanja vanrednim situacijama uređena je Zakonom o vanrednim situacijama, koji je donet u decembru 2009. godine, potom su usledile izmene i dopune, i to 2011, 2012. godine.

Sistem reagovanja u vanrednim situacijama, koji je glavni predmet uređivanja ovog zakona, našao se pred ogromnim izazovima tokom katastrofalnih majskih poplava 2014. godine. Ovo je ujedno bio i najkišovitiji maj mesec u istoriji. Višegodišnji prosek za ovo doba godine je oko 71 milimetar taloga, međutim, 2014. godine palo je čak 214 litara po metru kvadratnom, što je izazvalo pojavu bujica i izlivanje reka iz korita. Poplavama i klizištima oštećeno je i porušeno oko 4,5 kilometara puteva i 250 mostova. Potopljeno je 2.260 objekata, a oko 1.800 je ugroženo. Poljoprivreda je pretrpela značajnu štetu, koja se ogleda u oko 80.000 hektara poplavljenih oranica, što je oko 2% ukupnog obradivog zemljišta u Srbiji.

U cilju sprečavanja izlivanja, kao i za sanaciju reka i kanala i pravljenje nasipa na teritoriji gradske opštine Lazarevac u protekle četiri godine uložena su značajna sredstva. Republika Srbija i Grad Beograd izdvojili su značajna sredstva i za regulaciju reke Kolubare i njenih pritoka i na taj način obezbedili zaštitu građanima Lazarevca od poplava i bezbednost na visokom nivou.

U danu za glasanje Poslanička grupa SNS će podržati predloženi set zakona. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branko Popović.

Izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, jedinice lokalne samouprave imaju primarnu ulogu u upravljanju rizikom od katastrofa i tu ulogu obavljaju u tesnoj saradnji sa državnim institucijama.

Opština Nova Varoš kontinuirano ulaže u podizanje nivoa zdravstvene zaštite građana kroz nabavku medicinske i laboratorijske opreme, kroz rekonstrukciju i adaptaciju objekata i kupovinu sanitetskih vozila. Poslednjih nekoliko godina iz opštinskog budžeta finansirana je nabavka dva terenska i jednog putničkog vozila namenjenih za pružanje neodložne medicinske pomoći građanima. Vrednost ovih investicija iznosi preko pet miliona dinara, a sa ovom praksom ulaganja u zdravstvo nastaviće se i narednih godina. Posebnu ulogu ova vozila imaju kod transporta pacijenata u planinskim i slabije pristupačnim delovima naše opštine. Istovremeno, ovim investicijama podiže se nivo spremnosti i opremljenosti zdravstvenog sistema kao činioca u sistemu zaštite od katastrofa, kao i u procesu upravljanja vanrednim situacijama.

Uspešna primena ovog zakona smanjiće štete koje jedinice lokalne samouprave trpe od vanrednih situacija. Pokazatelji rizika od katastrofa ukazuju da se svaki dinar koji se uloži u prevenciju vraća u odnosu jedan prema osam. Usvajanjem ovog zakona smanjiće se potencijalni finansijski izdaci u slučaju vanrednih situacija, a samim tim doprineće se većoj mogućnosti za ulaganja u projekte od životnog značaja za građane Republike Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Milojeviću.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministre, dame i gospodo narodni poslanici, u prethodnom javljanju rekao sam o merama pomoći Vlade za oštećene objekte u Arandjelovcu. Pored toga, odobrena su i sredstva za radove na zaštiti Arandjelovca od velikih voda reke Kubršnice, proširenje korita i stabilizaciju obala i dna reke Kubršnice kroz Arandjelovac u dužini od četiri kilometra, koje sprovodi Javno vodoprivredno preduzeće „Srbijavode“. Vrednost ovih radova iznosi dvanaest miliona dinara.

Republika je iz robnih rezervi odobrila i 77,5 tona mineralnog đubriva, koje je raspodeljeno oštećenim poljoprivrednicima, a vrednost ovih davanja je nekoliko miliona dinara.

Ukupna procena šteta od elementarnih nepogoda u periodu od 2014. do kraja 2017. godine je veća od 2,1 milijarde dolara. To je cifra bez štete od poplava iz 2014. godine, koja je, po proceni Kancelarije Vlade Srbije, dodatnih 1,7 milijardi evra. Ovo nam jasno govori kolike su razmere prirodnih katastrofa i koliko je važno da jedno ovakvo pitanje probamo da rešimo boljim zakonskim odlukama.

S obzirom na globalne tokove i činjenicu da su pretnje od prirodnih katastrofa povećane tokom poslednje decenije u čitavom svetu, potreba je svakog odgovornog društva da radi na unapređenju stepena otpornosti i poboljšanju sistema zaštite i spasavanja u Republici Srbiji. Merama koje donosi

ovaj zakon dobićemo mogućnost da se smanji rizik od katastrofa i ublažićemo posledice po građane i privredu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Milojeviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, poštovani ministre, u članu 2. jasno su definisani izrazi koji se tiču predloženog zakona i njihovo značenje.

Srbija danas beleži značajan rast i razvoj ne samo u oblasti ekonomije već celog društva, a ključni doprinos za to jeste svakako politička stabilnost. Bez političke stabilnosti, ne može se govoriti o napretku.

Kada govorimo o rastu i razvoju, obično govorimo o ekonomskim kategorijama. Država Srbija jeste, zahvaljujući Aleksandru Vučiću i stabilnosti koju imamo u oblasti politike ali i u oblasti ekonomskih reformi, ostvarila izuzetno značajne ekonomske pokazatelje u prethodne tri godine. Govorimo o rastu BDP-a, povećanju broja zaposlenih, smanjenju broja nezaposlenih, stabilnoj monetarnoj politici, ali svakako da izazovi koji su pred nama mogu da predstavljaju značajan problem u funkcionisanju ekonomije i ti izazovi uglavnom dolaze spolja.

Ono što nikako ne treba da zanemarimo jeste činjenica da na rast BDP-a u Srbiji u ovom trenutku ne utiču sistemski zakoni već mogu da utiču klimatske promene. Godine 2014. imali smo slučaj sa poplavama, 2017. godine sa sušama. Suša je nešto što može da utiče na rast BDP-a u Srbiji. Teško je danas, i ne može se precizno definisati suša; još teže se može sistemski reći šta je to. Ako se ima u vidu činjenica da ne postoji sveobuhvatna analiza rezultata funkcionisanja suše, to svakako predstavlja problem, ali je nesporno da suša može da ima pogubne posledice ne samo po ekonomiju jedne nacije, pre svega u oblasti poljoprivrede, može da ima posledice i po nedostatak vode, po meteorološke faktore, po poljoprivredu. Činjenica je da se suša najviše istražuje u Vojvodini i centralnoj Srbiji, da u prethodnih sedamnaest godina imamo kako periode suše tako i periode kada smo imali poplave.

Sve to utiče tako da moramo da vodimo računa da katastrofalne posledice klimatskih promena mogu da utiču i na ekonomski rast i razvoj.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kovačeviću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, amandman koji sam podnela na član 2. Predloga zakona ima za cilj da ukaže koliki značaj ulaganje u preventivna delovanja ima kako za bezbednost građana tako i za zaštitu useva i plodova, i za sveukupni razvoj Republike Srbije.

Više puta smo bili u prilici da čujemo od kolega da se svaki dinar uložen u preventivu višestruko vraća u budžet Republike Srbije, a najveću korist od toga zapravo imaju građani.

Cilj zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama je zapravo da se otklone nedostaci iz prethodnog perioda. Katastrofalne poplave su svakako bile signal za izradu Nacrta zakona ali i samog zakona o kome raspravljamo ovih dana.

U mentalitetu srpskog naroda je da brzo zaboravi sve ono što je loše. Kada su katastrofalne poplave u pitanju, mogu slobodno reći da je to opravdano zato što je upravo Vlada Republike Srbije odgovornom politikom, iscrpnim radom, uz bezrezervnu podršku predsednika Aleksandra Vučića, u prethodne četiri godine ostvarila fantastične rezultate, i stiče se utisak da Srbija nije imala nikakve probleme 2014. godine.

Zapravo, u prethodnom periodu mi imamo privredni rast, najveći u Evropi, od skoro 5%. Prema zvaničnim podacima Republičkog zavoda za statistiku, to je 4,8%. Tri godine imamo suficit u budžetu, a članovi Fiskalnog saveta predviđaju da ćemo imati i u 2019. godini suficit u budžetu, što će biti četvrta godina zaredom, što je zaista fantastično.

Čestitam svim članovima Vlade na brzom prevazilaženju problema katastrofalnih posledica i na ostvarenim fantastičnim rezultatima. Ujedno se zahvaljujem građanima Srbije i čestitam im na odličnoj proceni na izborima jer, zahvaljujući dobroj proceni građana 2012, 2014. i 2016. godine, Srbija je spasena od ljudske nepogode i katastrofe. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Milan Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik prof. dr Milan Knežević.

Izvolite.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije koji gledate prenos, podneo sam amandman na član 2. Radi gledalaca i građana koji prate prenos, moram reći da član 2. sadrži navedene izraze koji se koriste u zakonu i njihovo značenje.

Pored nemerljivih pozitivnih efekata koje očekujemo usvajanjem ovog zakona, o kojima su moje kolege u ovoj dvodnevnoj debati govorile, hteo bih da kažem da po prvi put u Republici Srbiji ovaj predlog zakona uvodi registar

rizika, kao interaktivnu, elektronsku, geografsko- informacionu bazu podataka o svim rizicima od elementarnih i drugih opasnosti na prostoru Republike Srbije. Ovaj registar rizika vodi se na centralnom nivou, odnosno u MUP-u.

Još nešto što bi trebalo da znaju građani koji gledaju prenos: u Sektoru za vanredne situacije vodi se baza podataka o gubicima prouzrokovanim katastrofama u Republici Srbiji, čija je skraćenica *DESINVENTAR*. Ova baza je realizovana od 2013. godine u saradnji sa Međunarodnom strategijom UN za smanjenje rizika od katastrofa, a aktivnosti je vodila Kancelarija programa za razvoj UN u Beogradu.

Treba reći da je Srbija jedna od prvih pet zemalja u Evropi koje su sprovele ovaj projekat i realizaciju baze podataka. Ta baza podataka je veoma značajna i pravi se na osnovu relevantnih izveštaja jedinica lokalne samouprave, koje ih dostavljaju popunjene po proceduri predviđenoj uredbom i sa svim podacima koje moraju da sadrže da bi se prihvatili kao relevantni izveštaji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, profesore.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić. Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, evo, prethodnih nekoliko godina SNS i naš predsednik gospodin Aleksandar Vučić pokazali su kako se odgovorno i domaćinski vodi država, ali takođe i sve one lokalne samouprave koje vodi SNS.

Dolazim iz Kruševca i ovom prilikom želim da pohvalim načelnika Sektora za vanredne situacije, jer upravo mi je kolega Dušan Todorović iz Kruševca javio da imaju odličnu saradnju i da odlično sarađuju. Evo, u septembru su usvojili i dobijena je saglasnost Sektora za vanredne situacije da je procena ugroženosti za grad Kruševac prema važećoj metodologiji usvojena i prema tome je u toku izrada planova za zaštitu i spasavanje za grad Kruševac od opasnosti, tako da zaista pokazujemo da sarađujemo na svim nivoima i da idemo korak napred.

Ono što želim da istaknem jeste to da Grad Kruševac odgovorno brine kada su vanredne situacije u pitanju i da se sa „Srbijavodama“ radi na regulaciji reke Rasine, u dužini od 1,7 kilometara. Investicija je vredna oko petnaest miliona dinara. Zatim, regulisanje četiri vodotoka drugog reda sredstvima Grada Kruševca, preko lokalnog operativnog plana odbrane od poplava, 4,3 miliona dinara. Zatim, preko Fonda za ekologiju radi se na čišćenju komunalnog otpada i rastinja, vrednost je 3,7 miliona dinara. Zatim, podrška Vatrogasnom savezu Kruševca preko projekta od javnog značaja. Zatim, radiće se projekat za izradu deponijskih pregrada za zaštitu od bujičnih nanosa, vrednost je oko petnaest miliona dinara. Završava se i sistem za uzbunjivanje i rane najave,

vrednosti oko deset miliona dinara. Rade se dva projekta za sanaciju klizišta u okolini Kruševca, vrednosti 700.000 dinara, kako bi kasnije Grad konkurisao za sredstva da bi se rešio ovaj problem.

Ovim pokazujemo da odgovorno vodimo Grad Kruševac, da naš predsednik odgovorno vodi našu Srbiju i zato – naša ogromna podrška. A prazni redovi govore kakva je politika i šta misli Savez za Srbiju, odnosno „savez za propast“. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Desanka Repac.

Izvolite.

DESANKA REPAC: Hvala, predsedavajući.

Pozdravljam gospodina ministra sa saradnicima i drage kolege.

Podnela sam amandman koji podstiče sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na smanjenje rizika od migracione krize.

Sistem smanjenja rizika od katastrofa i upravljanja vanrednim situacijama od posebnog je interesa za Republiku Srbiju. To je deo sistema nacionalne bezbednosti. Jedna od katastrofa, koja je 2015. godine zadesila Srbiju, jeste migrantska kriza. Može se reći da je to globalni problem.

Svi smo jednom bili migranti ili izbeglice, ako osvežimo sećanje samo na skorašnju istoriju, progon Srba iz Hrvatske, a da ne govorimo o seobi Srba sa Kosova, od Kosovskog boja, pod našim patrijarsima, pa nadalje.

Srbija je zemlja koja je razumela migrante, srpski narod je empatičan narod, narod koji je jako bogat istorijom, otuda to razumevanje. Republika Srbija otvorila je osamnaest prihvatnih centara, angažovala socijalne radnike; jedina u Evropi uspostavila je prihvatne centre za maloletne migrante bez roditelja i pratnje, a o njima se brinu timovi stručnjaka.

Ovim zakonom mi jačamo kapacitete državnih ustanova koje se bave migrantskom krizom, s akcentom na brizi i zaštiti ranjivih kategorija, naročito dece. Setimo se samo potresnih slika mrtvog dečaka na plaži u Republici Grčkoj.

Rešavanje migrantske krize je kompleksan problem. Za to je nedovoljna preventiva. Novinu u ovom zakonu predstavlja i međunarodna saradnja, kako u domenu prevencije tako i u domenu humanitarne pomoći, pružanja i primanja međunarodne pomoći radi zajedničkog odgovora na katastrofe, kao što je recimo migrantska kriza.

Za humanitarnu migrantsku katastrofu treba mobilisati sve relevantne faktore u Republici Srbiji...

PRESEDNİK: Hvala. Vreme, gospođo Repac.

Na član 2. amandman je podnela narodna poslanica Jasmina Obradović.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

JASMINA OBRADOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani ministre sa saradnicima, gospodine Mariću, cenjene kolege, uvaženi građani, svojim amandmanom želim da nas još jednom, pored svega dosad izrečenog, podsetim na katastrofalne elementarne nepogode koje su zadesile našu zemlju pre četiri i po godine, tačnije maja 2014. godine.

Tokom treće nedelje maja 2014. godine, velike kiše su pogodile Srbiju. Velike padavine su dovele do brzog i velikog povećanja nivoa velikih reka u zapadnoj, jugozapadnoj, centralnoj, istočnoj Srbiji, na Savi, Tamnavi, Kolubari, Jadru, Zapadnoj Moravi, Velikoj Moravi, Mlavi i Peku. Velike padavine i porast nivoa vode imali su tri neposredna efekta: nagla plavljenja visokog intenziteta, koja su za posledicu imala potpuno rušenje kuća, mostova i delova puteva u Krupnju i okolini Šapca. Povećan nivo vode je za posledicu imao velike poplave u urbanim delovima, naročito u Obrenovcu, i ruralnim krajevima oko Šapca. Na kraju, povećan protok podzemnih voda doveo je do stvaranja brojnih klizišta oko Krupnja i Bajine Bašte. U jednoj rečenici, ukupno gledano, poplave su pogodile oko milion i po ljudi, koji žive u 38 opština i gradova koji su smešteni uglavnom u centralnoj i zapadnoj Srbiji.

Reagujući na katastrofalne poplave i klizišta koja su se posle poplava pojavila, Vlada Republike Srbije je 15. maja 2014. godine proglasila vanredno stanje. Istovremeno, da bi reagovanje na katastrofu imalo maksimalan efekat, upućen je poziv za pomoć međunarodnoj zajednici. Dakle, odgovorna Vlada. Vlada je osnovala Krizni štab za poplave u okviru Sektora za vanredne situacije u okviru MUP-a. Dakle, odgovorna Vlada. Vlada Republike Srbije je 22. maja 2014. godine osnovala Kancelariju za pomoć i oporavak poplavljenih područja. Dakle, odgovorna Vlada.

E sad, zamislite kakav bi to bio kaos da su ovi iz Saveza za Srbiju tad bili na vlasti.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, pre nego što nastavimo rad, dozvolite mi da u vaše i svoje ime pozdravim ministra inostranih poslova i međunarodne saradnje Unije Komora, Njegovu ekselenciju gospodina Suefa Mohameda el Aminija, sa delegacijom, koji borave u zvaničnoj poseti Republici Srbiji.

Pozdravimo cenjene goste.

(Aplauz.)

Zahvaljujem još jednom.

Na član 2. amandman je podnela poslanica Aleksandra Maletić.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo poslanik Srbislav Filipović.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo poslanik Milija Miletić.

Da li želi reč? (Da.)

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, predsednice Skupštine.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, podneo sam amandman vezano za član 2, oko problema klizišta. A gde je klizište, tu imamo potrebe da radimo i neke druge stvari.

Rekao bih neke stvari konkretno vezane za problem koji se dešava sada na Staroj planini – tu je sada i ministar, da obavestim prisutne – požar je sada već treći dan tamo, ljudi rade punim kapacitetom, tamo su sada i helikopteri koji gase požar, uključeno je preko dvadeset vatrogasaca iz Svrljiga, Niša i okoline, Bele Palanke i Pirota. Požar se polako lokalizuje, što je dobro. Ekipe koje rade na terenu, vatrogasci su stvarno efikasni, oprema je vrlo dobra, ali imamo veliki problem zbog velikog dima i mraka koji dolazi pa ljudi moraju polako da se sklanjaju i sutra se mora nastaviti sa gašenjem požara.

Inače, požar pretili da upali borovu šumu, bukovu šumu i da se proširi, jer je tamo veliki vetar i veliko nevreme. Za sve nas koji tamo živimo ta šuma je vrlo bitna i, normalno, svi zajedno želimo da to zaustavimo na najbolji način. Ovim sadašnjim gestom i učešćem helikoptera sa strane Bele Palanke, bilo bi dobro, ukoliko postoji mogućnost, da helikopteri sutrašnjeg dana dopreme vodu do vrha Svrljiških planina, da bi tu naši vatrogasci mogli lakše da dođu da gase požar, da bi se sve to zaustavilo.

Mislim da ovo što sada radimo, ovi zakoni, to je vrlo dobro, da ne kažem, to je odlično za sve nas, formiranje dobrovoljnih vatrogasnih društava za gašenje požara i za sve što je potrebno.

Ujedno, uvaženi ministre i potpredsednice Vlade, hteo bih još jednom da vas pozovem da obiđete naš kraj i da obezbedite jedan terenski auto za Policijsku stanicu kod nas u Svrljigu, jer je to neophodno da bi naši policajci i vatrogasci mogli da dođu do svakog dela naše opštine, a i van nje. Hvala, još jednom.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolega Miletiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Izvolite, kolega Torbica.

BOJAN TORBICA: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Cenjeni ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, kada govorimo o Predlogu zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama, moramo konstatovati da osnovni ciljevi kojima teže predložena rešenja pomenutog zakona jesu prvenstveno u sveobuhvatnom

normiranju preventivnih mera i aktivnosti radi smanjenja rizika od katastrofa, efikasnom reagovanju u slučaju nastupanja katastrofa, kao i što efikasnijem otklanjanju njihovih posledica kako bi se što pre obezbedili oporavak i normalizacija uslova za život i rad na pogođenom području.

Iskustva stečena u prethodnom periodu, pre svega prilikom katastrofalnih poplava 2014. godine, ali i dve godine ranije, prilikom katastrofalne suše koja je izazvala štetu koja je, okvirno, iznosila preko dve milijarde evra, ukazuju na to da aktuelni normativni okvir u Republici Srbiji još uvek pokazuje određena ograničenja, da implementacija ostaje spora, te da Republika Srbija ostaje fokusirana na reagovanje u slučaju katastrofe, dok koncept spremnosti i smanjenja rizika od katastrofa treba unaprediti, što i jeste zadatak predloženog zakona.

Moj amandman ima za cilj da dodatno kao predmet zakona definiše prevenciju suše, jer ako pogledamo predviđanja urađena na osnovu obuhvatne analize statističkih podataka o klimatskim promenama u Srbiji u razdoblju od 1951. do 2011. godine, slede nam sve vrelija leta, sa sve manje padavina, tako da je već u narednoj deceniji realno očekivati dalje ekstremno povećanje prosečne temperature. Ono što je iz ove analize naročito uočljivo jeste rast broja i kontinuiteta tropskih dana, kada maksimalna dnevna temperatura premašuje 30. podeok. Da je tako, pokazuje i podatak da je za prvih trinaest godina ovog veka zabeleženo čak pet izrazito sušnih godina, dok su tokom prošlog veka ekstremne temperature i suše beležene, u proseku, tri puta tokom dve decenije.

S druge strane, svedoci smo da je svake godine sve manje padavina. Dok je krajem prošlog veka u zapadnim regionima Vojvodine zabeleženo do 1.020 litara padavina po metru kvadratnom, tokom prve dekade ovog veka na istom prostoru palo je tek 770 litara padavina po metru kvadratnom, dok su padavine u istočnim krajevima sa 810 svedene na 585 litara. Ono što mora da privuče našu apsolutnu pažnju jesu predviđanja o konstantnom trendu smanjenja količine padavina i u budućnosti.

Zbog svega iznetog smatram da je neophodno još više naglasiti prevenciju od suše u predloženom zakonu, za koji moram da konstatujem da je najbolji odgovor u ovom trenutku koji možemo da damo na izazove koji nam se nameću u oblasti upravljanja vanrednim situacijama. Zato će ga i Poslanička grupa Pokreta socijalista u danu za glasanje sa zadovoljstvom podržati, kao i ostale predložene zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Torbica.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Izvolite.

SNEŽANA PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, na Predlog zakona podnela sam amandman kojim se u članu 2. dodaje novi stav 3,

kojim se podstiče razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na sanaciju posledica elementarnih nepogoda.

Pravovremena reakcija nadležnih institucija, lokalnih samouprava i Sektora za vanredne situacije bila je od velike pomoći domaćinstvima užičkog kraja, iz koga ja dolazim, ali i gotovo svih opština Zlatiborskog okruga kada je nezapamćeno nevreme, grad i velike količine padavina, u toku juna prošle godine zahvatilo ovaj kraj. Stradale su u nevremenu sve poljoprivredne kulture, kao i putna infrastruktura. Štete na usevima ponegde su bile i do 80%, a na atarskim putevima užičkog kraja oštećeno je 25 kilometara ovih puteva, dok je u samom gradu Užicu bujica oštetila 2.500 metara kvadratnih asfalta. Po rečima nadležnih, šteta u Zlatiborskom okrugu u ovom periodu procenjena je na čak nekoliko miliona evra.

Štabovi za vanredne situacije i koordinaciona tela za sanaciju štete napravili su akcione planove pomoći oštećenima i ugroženima usled nepogode, kako bi se štete ublažile i izvršila njihova sanacija na najefikasniji način i u što kraćem roku.

Da bi se eventualne buduće nepogode što spremnije dočekale, lokalne samouprave rade na donošenju najboljih rešenja u odbrani od nepogoda u skladu sa raspoloživim kapacitetima i iskustvima iz ranijih perioda u ovakvim situacijama, naravno vodeći računa o najkritičnijim delovima pored rečnih korita, obezbeđujući odbrambene nasipe i čisteći rečne tokove.

Imajući u vidu značaj Predloga zakona, kao i svih ostalih zakona, poslanici Srpske narodne partije će u danu za glasanje podržati set predloženih zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite, kolega Bogatinoviću.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre Stefanoviću sa saradnicima, u cilju što boljeg i efikasnijeg obavljanja poslova civilne zaštite, Grad Leskovac je od 2014. godine preduzeo niz mera i aktivnosti.

Grad Leskovac je doneo Odluku o organizaciji i funkcionisanju civilne zaštite, čime je stvoren preduslov za organizovano funkcionisanje i delovanje u vanrednim situacijama. U skladu s ovom odlukom, formiran je Gradski štab za vanredne situacije, na čelu sa komandantom Štaba gradonačelnikom dr Goranom Cvetanovićem. Na teritoriji grada Leskovca imenovani su i poverenici i zamenici poverenika civilne zaštite za bolje i efikasnije delovanje u slučaju vanredne situacije. Sprovedena je i obuka poverenika civilne zaštite iz oblasti prve pomoći i protivpožarne zaštite, a u planu za 2019. godinu je i pokazna

vežba za edukaciju stanovništva iz oblasti civilne zaštite. U toku je formiranje jedinica civilne zaštite opšte namene, izrađen je četvorogodišnji plan obuke i opremanja jedinica opšte namene, kao i nabavka opreme za ličnu, uzajamnu i kolektivnu zaštitu.

Pri Gradskom štabu za vanredne situacije formirani su i stručno-operativni timovi za izvršavanje specifičnih zadataka zaštite i spasavanja, i to: stručno-operativni tim za zaštitu i spasavanje od poplava, nesreća na vodi i pod vodom, klizišta i snežnih nanosa, stručno-operativni tim za suzbijanje zaraznih bolesti, stručno-operativni tim za evakuaciju, sklanjanje i zbrinjavanje, stručno-operativni tim za zaštitu i spasavanje od požara, eksplozija i spasavanje od tehničko-tehnoloških nesreća, odnosno udesa.

Svake godine se pisanim i elektronskim putem obaveštava stanovništvo o opasnostima i kaznenim odredbama za požare na otvorenom prostoru.

Grad Leskovac je 2014. godine izradio i procenu ugroženosti od elementarnih nepogoda po tada važećoj metodologiji, a trenutno vrši usklađivanje po novoj metodologiji. Grad Leskovac svake godine izdvaja sredstva za održavanje sistema javnog uzbunjivanja, a od 2014. godine pa do danas izvršen je remont svih električnih sirena za javno uzbunjivanje, čime je ovaj sistem postao efikasniji.

Na kraju, Grad Leskovac izdvaja oko šest miliona dinara svake godine za preventivno delovanje, uređenje vodotokova drugog reda, kako bi opasnost od poplava bila svedena na minimum. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bogatinoviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Branimir Rančić.

Izvolite, doktore Rančiću.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre gospodine Stefanoviću, poštovani gosti iz Ministarstva, poštovana gospodo narodni poslanici, član 2. definiše značenje pojedinih izraza upotrebljenih u zakonu. Moj amandman glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na sanaciju pandemije“.

Dok je epidemija pojavljivanja jedne bolesti u jednoj populaciji – po pravilu, radi se uvek o infektivnim bolestima – dotle, kao širi pojam, pandemija označava širenje infektivnih bolesti u širim zemaljskim regionima, kontinentalnih i globalnih razmera. Prema Svetskoj zdravstvenoj organizaciji, o pandemiji se može govoriti kada su ispunjena tri uslova: u nekoj populaciji se pojavilo do tada nepoznato oboljenje, uzročnici inficiraju ljude i izazivaju teške posledice i, treće, uzročnici bolesti se šire brzo i zadržavaju se među ljudima.

Što se tiče definicije vanredne situacije, ja bih je razradio tako da je vanredna situacija ona situacija u kojoj je znatan broj ljudi izložen velikim,

važnim i značajnim događajima, koji narušavaju postojeću organizaciju života i određene društvene sredine, što dovodi do raznovrsnih i mnogobrojnih procesa i mera koje se primenjuju u svrhu intervencije. U vanredne situacije ubrajaju se i masovne nesreće, koje nanose veliku štetu, patnju ili smrt velikom broju ljudi na određenom području, dok se u drugim područjima ili oblastima život i dalje normalno, odnosno uobičajeno odvija. Nanesena šteta može imati oblik materijalnog razaranja i narušavanja čovekovog zdravlja. Sem toga, reakcija ljudstva se može raširiti i izvan područja nesreće, pa u tom smislu pozivam da ovaj moj amandman bude prihvaćen. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Rančiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi potpredsedniče Vlade sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije, Ministarstvo unutrašnjih poslova ovim predlogom zakona akcenat stavlja pre svega na preventivu, jer ostvarivanje preventivnih aktivnosti svakako direktno utiče na smanjenje rizika od katastrofa.

Ali ono na šta sam ja htela da stavim akcenat, to je veliko učešće, velika odgovornost, velika efikasnost Ministarstva unutrašnjih poslova kada je u pitanju bilo upravljanje krizom, a to se odnosi na globalnu krizu, migrantsku krizu, koja je zadesila i Republiku Srbiju, koja je u stvari bila tranzitna zemlja velikom broju migranata. Smatra se da je kroz našu zemlju prošlo oko 1.200.000 migranata. Trenutno u Republici Srbiji boravi oko 3.200 migranata i oni su smešteni u prihvatnim centrima.

Takođe želim da istaknem veliku profesionalnost, umreženost i povezanost Ministarstva unutrašnjih poslova sa drugim sistemima, pre svega sa sistemom Vojske, jer je zahvaljujući zajedničkim aktivnostima i zajedničkoj patroli Ministarstva unutrašnjih poslova i Vojske sprečeno da ilegalno na našu teritoriju uđe, samo za nepunih šest meseci, oko 20.000 migranata.

Takođe želim da istaknem veliko angažovanje MUP-a na sprečavanju krijumčara ljudi, na njihovom otkrivanju. Ministarstvo unutrašnjih poslova je u tim aktivnostima uhvatilo odnosno uhapsilo oko dve hiljade krijumčara ljudi.

Takođe želim da istaknem da je Srbija na ovom zadatku, pre svega zahvaljujući MUP-u, a i drugim sistemima, pokazala svoje dobro i humano lice. Takođe želim da istaknem da je 16. avgusta 2017. godine predsednik Republike Aleksandar Vučić primio desetogodišnjeg dečaka Farhada Nuriya, koji je putem

prodaje svojih likovnih radova u stvari pomogao jednom našem sedmogodišnjem dečaku.

Bezbednost i sigurnost Srbije i poštovanje ljudskih prava je politika Srpske napredne stranke. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić. Izvolite, profesore Atlagiću.

MARKO ATLAGIĆ: Hvala, potpredsedniče Skupštine.

Drago mi je, gospodine ministre unutrašnjih poslova dr Stefanoviću, što se vrlo često viđamo ovde, u ovom visokom domu, zajedno sa vašim saradnicima. To govori o vašem predanom radu i posvećenosti. Vi ste, gospodine ministre, svojevremeno predsedavali srpskom parlamentu i to, po opštoj oceni poslanika, kako pozicije tako i opozicije, najbolje u poslednjih dvadeset godina. Jednako tako uspešno obavljate i funkciju ministra, što govore rezultati postignuti pod vašim rukovodstvom.

Poštovani narodni poslanici, bivši režim, oličen u Draganu Đilasu zvanom Điki Mafija, Vuku Jeremiću zvanom Vuk Potomak, Saši Jankoviću zvanom Sale Prangija, Borisu Tadiću zvanom Boris Lipicaner, Saši Raduloviću zvanom Kralj Stečaja, Janku Veselinoviću zvanom Janko Stanokradica, Dušanu Petroviću zvanom Dule Kravoubica, Balši Božoviću zvanom Golobradi Gusar sa Maldiva, Željku Veselinoviću zvanom Vešaloubica, Đorđu Vukadinoviću zvanom Đoko Vlah, Čedomiru Jovanoviću zvanom Čedo Šmrkanović, Nenadu Čanku zvanom Neša Gicoje od Katalonije, Šutanovcu zvanom Zgrabinovac, Bošku Obradoviću zvanom Lupetiv i Zoranu Lutovcu zvanom Zalutovac, nije vodio računa o nacionalnoj bezbednosti zemlje, već su pljačkaškom privatizacijom i svođenjem Vojske Srbije na nivo vatrogasne jedinice i uništavanjem borbene sposobnosti Policije doveli Republiku Srbiju na najniži mogući nivo.

Poštovani građani Srbije, evo ih ponovo, tumaraju po Srbiji tražeći podršku za drugu pljačku Srbije. Najveća karakteristika građana Republike Srbije jeste što ne pate od amnezije i ne zaboravljaju da su ih poslali na smetlište istorije, sa kojeg se zasigurno više neće vratiti. To je, u stvari, jedan savez lopuža, prevaranata, džabalebaroša, lezijedovića, luftiguza, vjetrogonja i secikesa. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski. Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Drugarice i drugovi, dame i gospodo, poštovani ministre sa saradnicima, više je nego očigledno da je ovaj predlog zakona zaista zasnovan na dobroj analizi svih onih nedostataka koje je imao Zakon iz 2009. godine. Iako popravljan 2011. i 2012. godine, očigledno nije izdržao poplave

koje su 2014. godine zadesile Obrenovac. Dobro je što ovaj zakon stvara osnove za postojanje i funkcionisanje sistema, i to je upravo nešto što je glavna karakteristika ovog zakona.

Znate, ne možemo mi uvek da se oslonimo na to da će, kao što se desilo 2014. godine, posvećenost ljudi, pojedinaca, kako običnih građana tako i najvišeg rukovodstva Republike Srbije, nadomestiti nedostatak sistema i propuste koji su nastali od 2000. do 2012. godine potpunim uništenjem civilne zaštite, Vojske Republike Srbije i ostalog.

Posvećenost građani Obrenovca jako dobro pamte, pamte situaciju u kojoj je i ovde prisutan ministar, Nebojša Stefanović, zajedno sa Aleksandrom Vulinom lično nadgledao evakuaciju majki sa decom iz Osnovne škole „Jefimija“, koje su evakuisane u poplavnom talasu jedinom amfibijom koja je preživela prethodni režim. Jedina amfibija u Srbiji koja je bila ispravna, koju ove bitange nisu uspele da prodaju, raščerupaju i za to uzmu sitnu proviziju ne vodeći računa o građanima Srbije.

Znam dobro da ste bili tamo, sačekali cele tri, tako da kažem, ture, da ljudi budu evakuisani. Ali, znate, ne smemo da se uvek oslonimo na to da će posvećeni ljudi nadomešćivati nedostatak sistema i zakona. Ja samo ni u najluđim i najgrđim snovima ne smem da zamišljam kako bi prošao Obrenovac u evakuaciji, a i u obnovi, da je nekim slučajem u tom trenutku predsednik Srbije bio, ne daj bože, Boris Tadić, da je umesto Bate Gašića na funkciji bio Šutanovac, da je umesto Dikovića načelnik Generalštaba bio Ponoš i, nekom nesrećom, ne daj da nas je zadesila, da je umesto Aleksandra Vučića kao premijera Mirko Cvetković bio na čelu Vlade Republike Srbije.

Ovaj zakon je zato jako dobar, ne otvara prostor za greške i nadam se da će njegovo dosledno sprovođenje raditi kako na preventivi tako i u svakom otklanjanju posledica bilo koje katastrofe koja može da se nadvije nad Srbijom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Izvolite, koleginice.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Uvaženi potpredsedniče Vlade Republike Srbije gospodine Stefanoviću, sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, u Srbiji je registrovano više od 11.500 bujičnih vodotokova, dok bujične poplave predstavljaju najčešću pojavu iz arsenala tzv. prirodnih faktora, odnosno prirodnih rizika.

Poplave koje su zadesile Srbiju treće nedelje maja 2014. godine napravile su zaista veliku materijalnu štetu, koja se procenjuje na 1,7 milijardi evra.

Dolazim iz gradske opštine Rakovica, koja je takođe te treće nedelje maja 2014. godine bila pogođena poplavama. Mogu reći da su iskustva sa terena

bila takva da je zaista bila adekvatna reakcija i lokalnog štaba za vanredne situacije, na čelu sa tadašnjim predsednikom Gradske opštine Rakovica gospodinom Miličkovićem, ali i svih nadležnih organa i pripadnika Žandarmerije, Vojske i Policije i svih onih spasilaca koji su danonoćno bili uz građane Srbije. To je dovelo do toga da se spasu ljudski životi, da se spasi imovina i da zaista suzbijemo dalje širenje ove velike istorijske pošasti koja je napala našu zemlju.

Zaista znam da ste nasledili jako teško stanje u MUP-u. Nasledili ste takvo stanje, samo ako uzmemo Sektor za vanredne situacije, da dolazimo do činjenice da su oldtajmeri vatrogasna vozila, koja su stara preko 40-45 godina, vatrogasna vozila, tako stara, gasila požare.

Mi se razlikujemo od prethodnika upravo po tome što o nama govore rezultati. A kakvi su bili rezultati MUP-a u ovih prvih sedam meseci 2018. godine, želim da istaknem sledeće: zvanični podaci kažu da je zabeleženo smanjenje imovinskih delikata i razbojništva za čak 25%, da su krivična dela s elementima nasilja smanjena za 22%, a što se tiče krađa i teških krađa, bilo ih je manje za 16%.

Molim vas, molim sve predstavnike Ministarstva unutrašnjih poslova da se nastavi sa daljom reformom u MUP-u i kada je reč o nabavci opreme i kada je reč o daljoj modernizaciji i reformi MUP-a. To je važno zbog građana Republike Srbije, to je važno zbog budućih investitora i sadašnjih investitora koji dolaze i ulažu u našu zemlju.

Srpska napredna stranka će u danu za glasanje podržati ove reformske zakone. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi saradnici ministra Stefanovića, polazeći od nužnosti svakog odgovornog društva da kontinuirano radi na unapređenju stepena svoje otpornosti prema pretnjama i opasnostima od katastrofa, kao i činjenice da su pretnje ove vrste u poslednjoj deceniji bile sve veće i prisutnije na globalnom nivou, te da se može očekivati njihovo povećanje i u budućem periodu, neophodno je preispitati potrebe i mogućnosti za unapređenje postojećeg sistema zaštite i spasavanja u Republici Srbiji.

Ovaj sistem je suočen s velikim izazovima. Takav jedan izazov su bile i poplave u Republici Srbiji u maju 2014. godine. Moje kolege u svojim diskusijama su već napomenule, kao i ja u svom prethodnom obraćanju, kolike su posledice tih poplava bile. Na osnovu stečenih iskustava u prethodnom periodu, ukazujem na to da trenutno normativni okvir u Republici Srbiji još uvek pokazuje određena ograničenja, da implementacija ostaje spora, te da

Republika Srbija ostaje fokusirana na reagovanje u slučaju katastrofe, dok koncept spremnosti i smanjenja rizika od katastrofa treba unaprediti.

Da bi smanjenje rizika bilo maksimalno, Ministarstvo unutrašnjih poslova je tokom 2017. i 2018. godine značajno unapredilo vozni park nabavkom novih patrolnih vozila, transportnih vozila, „marica“, teretnih vozila, vatrogasnih vozila i modernizacijom borbenih oklopnih vozila. Takođe, pre nabavke novih patrolnih vozila prosečna starost vozila u MUP-u bila je četrnaest godina, a vozila su u proseku prelazila po 250.000 kilometara. Ministarstvo je takođe za potrebe Sektora za vanredne situacije nabavilo četrnaest vatrogasnih vozila, dok će do kraja sledeće godine biti nabavljeno svih šezdeset vatrogasnih vozila. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala puno.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević. Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam u prošlom izlaganju iznosila aktivnosti koje smo u gradu Boru preduzeli na polju smanjenja rizika od katastrofa i upravljanja vanrednim situacijama, pa ću nastaviti u tom smeru.

Na narednom zasedanju Gradske skupštine grada Bora na dnevnom redu naći će se odluka o formiranju jedinica civilne zaštite, odnosno opšte namene, za grad Bor. Cilj je da ove jedinice imaju što veći broj članova. Takođe smo predvideli budžetom i sredstva za opremanje jedinica civilne zaštite opšte namene, a u toku su i pregovori sa Srpsko-ruskim humanitarnim centrom u Nišu oko obuke ovih jedinica. Srpsko-ruski humanitarni centar je prihvatio da održi obuku jedinica civilne zaštite i ostalo je samo da se s njima dogovorimo o detaljima.

Grad Bor je takođe, u okviru zakonskih mogućnosti, pomogao sistem protivgradne zaštite na teritoriji našeg grada, i u tome smo u istočnom delu Srbije najažurniji. Kupili smo protivgradne rakete iz fonda Programa mera podrške poljoprivrednoj politici u iznosu od 1,5 miliona dinara i donirali ih Republičkom hidrometeorološkom zavodu Srbije. Na osnovu Operativnog plana odbrane od poplava za vode drugog reda grada Bora za 2018. godinu, a radi zaštite od voda i sprečavanja pogoršanja vodnog režima, obezbeđenja prolaska velikih voda i sprovođenja odbrane od poplava, pokrenuli smo i postupak čišćenja vodotokova drugog reda. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Izvolite.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMJANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani predstavnici Ministarstva, kolege i kolegice narodni poslanici, podnela sam amandman da se u članu 2. Predloga zakona doda stav 3, a sve u cilju da se dodatno definiše član 2. i ukaže na značaj smanjenja rizika od posledica grada.

Preventivno zasejavanje potencijalno gradonosnih oblaka u Republici Srbiji u prvom delu sezone 2018. godine izvodilo se na čitavoj teritoriji Republike Srbije. Funkcionisalo je 13 radarskih centara i aktivirana mreža od 1.426 lansirnih stanica. Radarski centar Samoš odbranu od grada sprovodi na teritoriji 15 opština i gradova Severnobanatskog, Srednjobanatskog i Južnobanatskog okruga i Beograda.

U aprilu ove godine Grad Vršac je potpisao ugovore sa 28 protivgradnih strelaca, koji su bili angažovani u proteklih šest meseci, tačnije do 15. oktobra. Obezbeđeno je 40 protivgradnih raketa, a zajedno sa raketama od prošle godine bilo je ukupno više od 70 raketa. Na teritoriji grada Vršca i okolnih sela ima 16 lansirnih stanica, od kojih nije aktivna samo jedna, u Vrščkim Ritovima, zbog lošeg stanja objekta.

Donošenje ovog zakona predlaže se kako bi se poboljšao opšti okvir za uspostavljanje efikasnog, integrisanog sistema smanjenja rizika od katastrofa i upravljanja vanrednim situacijama u cilju smanjenja postojećih rizika, sprečavanja stvaranja rizika u budućnosti i efikasnijeg odgovora na katastrofe. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Zakon o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama je zajednička priprema, angažovanje, obaveze zajednice, jedinica lokalnih samouprava, pravnih subjekata i građana. Predlogom zakona se otklanja ono što se u praksi pokazalo kao nedovoljno efikasno, a nova rešenja su pojednostavljena i lakša za primenu. Preventivne aktivnosti i samo nepreduzimanje istih od strane subjekata sistema jeste ključni nedostatak koji se pokazao u prethodnom periodu. Plan zaštite i spasavanja izradio je dosad mali broj jedinica lokalnih samouprava. Novim zakonskim rešenjima pomažemo subjektima sistema, a sve u cilju smanjenja rizika od katastrofa. Uređena su planska dokumenta, unapređen proces saradnje i dijaloga između različitih institucija na nacionalnom nivou, međunarodna saradnja u domenu prevencije a i u domenu humanitarne pomoći.

Građani imaju veliku ulogu u vanrednim situacijama i pravovremeno reagovanje građana i određenih institucija takođe je propisano zakonom.

Lekciju koju smo 2014. godine naučili uspećemo da primenimo kroz dobra zakonska rešenja i budemo spremni za godine koje nam dolaze. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, moje kolege su dosta govorile o katastrofalnim poplavama koje su zadesile Srbiju 2014. godine, o posledicama tih poplava, kao i o značaju preventivnih mera. Ja ću da iskoristim priliku da pomenem način na koji se Demokratska stranka odnosila prema ovoj temi dok je vodila državu.

Naselje Bobište u Leskovcu je u periodu od 2005. do 2010. godine, dakle za nepunih pet godina, dva puta poplavljeno, prvi put 2005, a zatim i 2010. godine. Blizu osamsto domaćinstava je poplavljeno izlivanjem kanala koji prolazi kroz čitavo naselje, a u nekim kućama je visina vode bila i preko jednog metra. U toku tih poplava naselje je obišao predsednik Srbije Boris Tadić i za medije izjavio, a o tome postoje i pisani tragovi, da ne postoji racionalno objašnjenje zašto odvodni kanal koji prolazi kroz naselje godinama nije čišćen. Naravno, Boris Tadić, kao predsednik Srbije, tada je obećao građanima da će se urgentno krenuti sa izgradnjom efikasnog i funkcionalnog kanala za odvod voda kako bi se na minimum sveo rizik od novog izlivanja.

Naravno, to se nikada nije desilo. Do dolaska Srpske napredne stranke na vlast, građani ovog mesta su prilikom svake veće kiše strepeli od novih izlivanja. Godine 2012, kada je Srpska napredna stranka došla na vlast, taj kanal je produbljen, očišćen i obložen betonskim pločama u dužini od 400 metara na kritičnim mestima kroz čitavo naselje i za to je država Srbija izdvojila trideset miliona dinara.

Moj kolega Žarko Bogatinović je malopre pričao o izdvajanjima koja Grad Leskovac ima u cilju preventivne zaštite, a ja samo hoću da dodam da je Grad Leskovac od 2014. godine do danas izdvojio preko trideset miliona dinara za sanaciju preko pedeset kilometara vodotokova drugog reda. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Uvek imponantni rezultati Leskovca.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Izvolite, kolega.

NENAD MITROVIĆ: Gospodine predsedavajući, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama.

Definicije iz člana 2. odnose se na izraze koji se koriste u zakonu, a čija značenja nisu kasnije odredbama zakona posebno određena. Ukupno je obuhvaćeno 25 izraza, počev od osnovnog – pojma katastrofe, pa do velikog udesa. Kod utvrđivanja definicija u najvećoj meri je korišćena prihvaćena međunarodna terminologija, uz odgovarajuća prilagođavanja pravnom sistemu Republike Srbije i pravilima i duhu srpskog jezika. Definisani su pojmovi i izrazi čije značenje nije na obavezujući način utvrđeno u nekom drugom propisu, a za potrebe pravilne primene i razumevanje rešenja sadržanih u ovom zakonu neophodna je njihova precizna definicija.

Gospodine ministre, ono o čemu hoću da govorim jeste svakako migrantska kriza i da je veliki broj migranata prošao kroz opštine Preševo i Bujanovac, opštine koje su mešovitog nacionalnog sastava stanovništva. Ovde hoću da izrazim zahvalnost vama i pripadnicima Ministarstva unutrašnjih poslova na visokom stepenu profesionalizma, jer nije bilo nijednog slučaja sukoba i incidenata između migranata i lokalnog stanovništva iako je u pojedinim momentima u Preševu bilo i po par hiljada migranata. Tako da je Ministarstvo unutrašnjih poslova dalo pun doprinos rešavanju migrantske krize, jer je kroz Srbiju prošlo oko 1,2 miliona migranata.

Pozivam kolege poslanike da u danu za glasanje podrže Predlog zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mitroviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč?

Reč ima Dragan Veljković.

Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, u obrazloženju prethodnog amandmana apostrofirao sam da je za sprečavanje i ublažavanje posledica poplava najvažnija prevencija.

Republika Srbija je u tom smislu uložila značajna sredstva u periodu od 2014. godine do danas i ona iznose oko pola milijarde evra, u više desetina različitih projekata. Međutim, pored Republike Srbije, najveći donator za prevenciju i obnovu od posledica je i Evropska unija, koja je za tu namenu donirala 172.000.000 evra. U protekle četiri godine, sa vlastima Srbije, Evropska unija radila je na saniranju posledica poplava u 51 opštini, a radilo se o rekonstrukciji i izgradnji brojnih objekata, domova, javnih objekata, mostova, a od pomoći koja je data direktnu korist imalo je 150.000 ljudi.

U tom kontekstu treba istaći i projekat „Obnova posledica poplava – izrada mapa ugroženosti i mapa rizika za teritoriju Srbije“, koji se finansira iz IPA 2014, u iznosu od 6,15 miliona evra, uz implementacionu podršku Svetske banke. Novcem projekta obezbeđena je najsavremenija oprema za lasersko snimanje terena iz vazduha, kao i hardver i softver za obradu podataka, kao i jedno terensko vozilo. Tim projektom biće izrađene mape, karte rizika za 74 područja koja su definisana kao plavna područja, ili za oko 9.500 kvadratnih kilometara, a Vojnogeografski institut sprovodiće snimanje terena 2018. i 2019. godine. Donirana oprema treba da pomogne unapređenju pripremljenosti za slučaj poplava, da raspoložemo efikasnije resursima i da bolje reagujemo.

U protekle četiri godine na ovom planu urađen je ogroman posao. Srbija je danas nekoliko džinovskih koraka dalje od mesta na kojem je bila 2014. godine kada su nas zadesile velike poplave, bezbednija od poplava i spremnija za reagovanje u vanrednim situacijama, ali s obzirom na to da su klimatske promene ogromne a nepogode sve češće, potrebno je da radimo više, pametnije, efikasnije, upravo ono što radi aktuelna vlast.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović. Izvolite.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani potpredsedniče Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, iskustva stečena u prethodnim periodima, pre svega prilikom katastrofalnih poplava 2014. godine, a i drugih nepogoda koje su usledile posle toga, ali manjeg intenziteta, ukazuju na to da Republika Srbija ostaje fokusirana na reagovanje u slučaju katastrofe i da koncept spremnosti smanjenja rizika od katastrofa treba unaprediti.

Predloženi zakon ima za cilj da omogući subjektima da prevaziđu prepreke u postojećim kapacitetima i da razviju mere za smanjenje rizika od katastrofa i upravljanje u vanrednim situacijama u cilju smanjenja postojećih rizika, sprečavanja stvaranja rizika u budućnosti i efikasnijeg odgovora na katastrofe. Zato je neophodno postići širok spektar aktivnosti i dostići više ciljeva.

Ne možemo garantovati da bujična reka neće poplaviti, priroda se ne može pobediti, ali građani mogu promeniti svoje ponašanje. Elementarnom nepogodom se smatra iznenadna, velika nepogoda, koja prekida normalno odvijanje života, uzrokuje žrtve, štete imovini i infrastrukturi okoline i prevazilazi sposobnosti zajednice da ih sama otkloni.

Što se tiče vanredne situacije na prostorima Kosova i Metohije, ili „elementarne nepogode“ koja je nastala od posledica politike DOS-a od 5. oktobra 2000. godine, sve što se danas dešava na prostorima Kosova i Metohije posledica je onoga što su činili Boris Tadić, Vuk Jeremić, Dušan Petrović,

Borko Stefanović, svi oni kojima je lider Đilas i koji su omogućili 2008. godine da Kosovo proglasi nezavisnost i postavi granice sa Srbijom.

Danas predstavnici srpske vlasti, Srpske liste, pokušavaju otkloniti posledice te vlasti, sačuvati i spasti ono što se na prostorima Kosova i Metohije... Od vas koji ste uništili sve tragove srpske državnosti i institucija. Nazvati Srpsku listu i sve njene članove kriminalcima zato što sede u parlamentu i vladi i bore se za interese svog naroda... To činite zato što vam smeta politika predsednika Aleksandra Vučića, koji brine o svom narodu, boravi na prostorima Kosova i Metohije, gradi puteve, škole, studentske domove, bolnice, pomaže razvoj poljoprivrede i seosko stanovništvo, zato što poznaje svako selo i zaseok na prostoru Kosova i Metohije, ili zato što narod na izborima pokazuje da veruje Aleksandru Vučiću i njegovoj politici i podržava svako njegovo rešenje.

Država Srbija, Aleksandar Vučić, Srpska lista, pa i Vojska Srbije su tu za narod na prostorima Kosova i Metohije, da ga štite i čuvaju od svih elementarnih nepogoda.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Izvolite, kolega.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, podneo sam amandman na član 2. ovog zakona kojim se dodaje stav 3.

Suočavanje sa nezapamćenim poplavama u maju 2014. godine donelo je još jednom, nažalost, uvid u nefunkcionalnost državnog sistema koji je četrnaest godina bio pod prethodnom vlašću. Majske poplave su pokazale koliko su nasipi bili zapušteni, nedovoljni, odvodi zapušteni i nefunkcionalni, sistem za uzbunjivanje je gotovo u svim mestima bio neispravan. Tada su predsednik Aleksandar Vučić i građani Srbije bili na visini zadatka, reagovalo se najbolje što se moglo u datim okolnostima.

Moramo da budemo svesni da su vanredne situacije postale učestalije, raznovrsnije i, bez obzira na to da li su nastale delovanjem prirode ili čoveka, svakog dana prouzrokuju sve veće posledice po ljude, materijalna dobra i životnu sredinu. Imajući u vidu sve karakteristike 21. veka, vanredne situacije predstavljaju veoma ozbiljnu pretnju za bezbednost građana.

Da bi se sprečila pojava epidemije na područjima zahvaćenim elementarnim nepogodama, u toku i nakon elementarne nepogode mora da se radi svakodnevni higijensko-epidemiološki nadzor, donosi predlog mera i učestvuje u realizaciji istih i vrši anketiranje stanovništva na ugroženim područjima. Te poslove radi Zavod za javno zdravlje.

Katastrofe i vanredne situacije imaju brojne štetne posledice po zdravlje ljudi. Pravovremenim i preventivnim aktivnostima tokom i nakon vanrednih

situacija moguće je značajno smanjiti rizik od štetnih posledica. Jedne od najvažnijih preventivnih aktivnosti su aktivnosti za sprečavanje zaraznih bolesti, uključujući sanaciju i sprovođenje mera dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije stambenih, poslovnih i javnih objekata. Mere sanacije se sprovode sve dok nisu uklonjeni svi potencijalni rizici za razvoj epidemije zaraznih bolesti i dok stanovništvu nije omogućen siguran povratak i boravak u svojim kućama i stanovima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Da li neko želi reč?

Kolega Đurišiću, izvolite.

ŽIVAN ĐURIŠIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama.

Postupajući po sada važećem Zakonu o vanrednim situacijama, lokalna samouprava opštine Velika Plana izradila je procenu ugroženosti od elementarnih nepogoda na teritoriji ove opštine, koja je činila osnovu za izradu Plana zaštite i spasavanja u vanrednim situacijama.

Istorijski posmatrano, teritorija opštine Velika Plana u poslednjih sto godina nije bila izložena velikom broju nesreća koje su bile uzrokovane ljudskim faktorom ili prirodnim pojavama u vidu elementarnih nepogoda koje bi bile takvog obima i intenziteta da bi ostavljale izuzetno teške posledice po stanovništvo i materijalna dobra. Međutim, svedoci smo radikalnih meteoroloških pojava i klimatskih promena, koje u poslednje vreme imaju značajan uticaj na teritoriju Republike Srbije, Podunavski okrug pa i na teritoriju opštine Velika Plana. Otuda možemo pretpostaviti da i teritorija opštine Velika Plana može biti izložena raznim opasnostima, posebno elementarnim nepogodama i drugim nesrećama koje mogu izazvati brojne posledice po stanovništvo i materijalna dobra. Nabrojaću neke od glavnih rizika: poplave prouzrokovane bujičnim tokovima, pojava aktivnih klizišta posle obilnih padavina, snežni nanosi na komunikacijama skoro svake godine, niske temperature i pojava leda na vodotocima, veći šumski požari itd.

Nov zakon o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama uspostavlja mehanizme za još efikasnije smanjenje rizika od katastrofa i upravljanje vanrednim situacijama, sa naglaskom na prevenciji u reagovanju. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Dame i gospodo, dok mi danas govorimo o tome kako treba postupati ispravno u vreme velikih opasnosti i vanrednih situacija, neminovno je da se setimo kako se to dešavalo u onim sredinama o kojima su se, na veliku žalost ljudi koji tamo žive, starali potpuno neodgovorni ljudi, ljudi koji su brinuli isključivo o svom džepu, samo o svom čaru i nikada nisu po lule duvana davali za ljude koji su im povereni, za sistem koji im je poveren, za opštine i gradove kojima su upravljali.

Pa smo se sećali i onog nesrećnog Zelenovića iz Šapca. A ne možemo da ga ne pomenemo i sada jer upravo dok ova sednica traje taj nesrećnik nesrećni, eno ga u Savetu Evrope, laže, kleveće i govori najgore moguće stvari o svojoj sopstvenoj zemlji, o predsedniku Republike Aleksandru Vučiću, o SNS-u. Taj čovek upravo sada uživo, u „strimu“ koji prenosi Televizija Šabac, koju je verovatno umeo dobro da nagradi za takvo ponašanje iz budžeta Grada... Ali i njegovi poslušnici u medijskom sektoru, tzv. danasoidi i njima slični, prenose sada uživo na nekim „lajv strimovima“, u nekim direktnim obraćanjima građanima. Taj „danasoid“ mu je lepo i odštampao na dve strane, u koloru, verovatno za džabe, kako jedino i umeju da rade, ove njegove odvratne navode za današnji broj. Sada prenose na Fejsbuku šta priča taj Zelenović, šta voli da laže. A ti će opet sutra da se jave strašno zabrinuti za demokratiju u Srbiji, strašno zabrinuti za medijske slobode u Srbiji.

Nadam se da će Zelenović da objasni i ta pitanja, najpre tako što će Savet Evrope da izvesti da se on, njegov Đilas, njegov Jeremić, njegov Stefanović, njegov Boško Obradović, njegov Željko Veselinović zalažu za otimanje vlasti na ulici, jer to otvoreno ovde kažu. Neka to ponovi u Strazburu. Nadam se da će im tamo objasniti da se oni zalažu za likvidaciju političkih protivnika jer to ovde kažu. Nek to ponovi u Strazburu. Nadam se da će im reći da se zalažu za silovanje žena koje su politički protivnici, koje doživljavaju kao neprijatelje, nadam se, jer to ovde kažu. Nek skupi hrabrosti, nek to kaže i u Strazburu.

Na kraju, nek im sve te najlepše moguće stvari, sve same „demokratske“ metode koje se odnose na ubistva, likvidacije, linč na ulici i zauzimanje vlasti nasilnim metodama, objasni i sigurno će ga Savet Evrope razumeti. Baš tako dobro kao što ga razumeju ovi njegovi „danasoidi“, ovi njegovi N1 i ostali novinari koji su bruka ne samo za struku, bruka za ljudsko dostojanstvo. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvinite, kolegice Radeta, izvolite.

VJERICA RADETA: Da, javila sam se da podržim amandman gospodina Orlića, pogotovo ovo njegovo obrazloženje. Zaista je nedopustivo da predstavnici države Srbije, na bilo kom nivou, od lokalne samouprave pa ne znam dokle, idu po belom svetu da se žale na svoju državu, na vlast, bez obzira

na to koliko su nezadovoljni tom vlašću. Postoje mesta unutar države Srbije gde se to izražava, pre svega, evo, što se tiče narodnih poslanika u Narodnoj skupštini.

Ali mi smo danas čuli i jednog našeg kolegu narodnog poslanika koji je zapretio Maji Gojković, predsedniku Narodne skupštine, da će ako ne ispuni njegov neki ultimatum u nekom kratkom periodu, on takođe koristiti neke svoje veze i prijateljstva, baš tako je rekao, i van države Srbije. Zaista, ovo što se dešava i što se najavljuje jednostavno nije dobro ni po državu Srbiju, ni po naše institucije i moramo svi skupa da stanemo u zaštitu institucija sistema i svoje države pre svega.

Čuli smo, i još juče smo o tome govorili, kako je Sulejman Ugljanin nazvao Srbiju fašističkom tvorevinom, koju će on uništiti s ovim, kako se zovu ovi, „Vakat je“, tom grupacijom.

Pitanje koje mi zapravo postavljamo, evo, gospodinu Martinoviću kao šefu poslaničke grupe, gospodinu Stefanoviću kao ministru, vama, gospodine Arsiću, kao predsedavajućem trenutno – ako se napravi koalicija između Sulejmana Ugljanina i ove grupacije „Vakat je“, iza koje stoji Rasim Ljajić, da li će Rasim Ljajić i posle toga moći ostati član Vlade Republike Srbije?

Ovo je zaista vrlo ozbiljno. Mi smo nekoliko puta tražili da se on izjasni i da kaže ne samo da on osuđuje nešto što je rekao Sulejman Ugljanin, nego na delu da pokaže da li će on ići u koaliciju, postizbornu, sa Sulejmanom Ugljaninom. Ako ide u tu koaliciju, onda zaista nikako ne može više biti član Vlade Republike Srbije, ako je u koaliciji sa Ugljaninom, koji kaže da je Srbija fašistička tvorevina.

I volela bih zaista da svi vi koje sam prozvala, kao ljudi koji imate određena ovlašćenja u vlasti, odgovorite na ovo pitanje. Pre svega, radi javnosti, koja je prilično uznemirena i zabrinuta zbog te izjave i mogućnosti da će Ljajić biti u postizbornoj koaliciji s Ugljaninom i zajedno s njim raditi na uništenju Srbije, kao što je Ugljanin obećao. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Samo da znam, kolega Mijatoviću, je l' vi po amandmanu ili je replika? Replika. U redu, prvo gospodin Orlić pa vi.

VLADIMIR ORLIĆ: U onom delu koji se odnosi na moje izlaganje, a postavljeno je pitanje odnosa prema Narodnoj skupštini, odnosno predsednici Narodne skupštine – primedba potpuno na mestu. Obavezno, neka Zelenović danas u Savetu Evrope kaže kako su se njegovi koalicioni partneri odnosili i prema Narodnoj skupštini i prema predsednici gospođi Gojković. To mora neizostavno da uradi ako hoće da im objasni šta on i ostatak njegovog, Đilasovog, Jeremićevog i Obradovićevog, tog čuvenog tajkunsko-ljotićevskog udruženja, smatra da je ispravno.

Neka se pohvali tamo obavezno da su fizički napali, Boško Obradović i njegovi „dveraši“, predsednicu Narodne skupštine gospođu Maju Gojković. Neka se tamo pohvali obavezno da su ovde čupali mikrofone. Neka se tamo obavezno pohvali da kako su se odnosili prema njoj, odnosili su se i prema drugim narodnim poslanicima, jer su to sigurno za njih visoki standardi demokratije.

Neka se dalje obavezno pohvali, pošto će o medijima da priča sigurno, kako su se odnosili prema novinarkama, neka kaže ime i prezime svih novinarki koje su brutalno pretukli protestujući ispred radio i televizijskih studija. Neka dalje objasni kako su se na taj isti način opet sa ženama obračunavali i u Republičkoj izbornoj komisiji. To su sve sami fantastični primeri odličnih standarda, visokih standarda u demokratskom svetu.

Oni će za ove komentare, za ova naša pitanja i za podsticanja da se na taj način potpuno otvoreno dekamufiraju i pokažu pred Savetom Evrope reći da mi njih za nešto optužujemo, koristili su već, čuli ste to u ovoj sali, termin – izdaja. Tu reč nikad upotreбили nismo.

Ali nek Zelenović, taj nesrećnik nesrećni, pročitaj saopštenje svog Vuka Jeremića i svoje Narodne stranke u kom direktno optužuju Aleksandra Vučića. Ne libe se ne samo da napišu reč „izdaja“ nego ta gnusna i odvratna saopštenja potpišu redom: Vuk Jeremić, Miroslav Aleksić, Siniša Kovačević, Sanda Rašković Ivić, Čiplic neki, Ponoš neki i neki Jovanović. Dakle, oni se ne libe da na najodvratniji mogući način optuže svog predsednika i onda to imenom i prezimenom potpišu.

Pokazaću vam i fotografiju kako se ne libe da drže transparente na kojima su termini – izdajnik i izdaja, i ovi koji pripadaju drugoj poslaničkoj grupi Vuka Jeremića i ni po čemu se ne razlikuju u tome...

(Predsedavajući: Vreme, gospodine Orliću.)

Završavam, gospodine predsedavajući.

... Ni od ovih koji pozivaju na likvidacije, „dveraša“, ni od onih lažnih sindikalaca Veselinovića, koji bi brutalno silovali.

Neka lepo kažu imenom i prezimenom, kao što su ovde potpisali, da su to njihovi standardi i sigurno će ih Savet Evrope odlično razumeti. Srbija ih razume više nego dobro.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Milorad Mijatović.

MILORAD MIJATOVIĆ: Znao, u svom prošlom izlaganju sam rekao da je degutantno odgovarati, ali se mora odgovarati i uvek ćemo odgovarati.

Ima jedna lepa narodna poslovice: „Vuk dlaku menja, ali ćud nikada“. Stranka koja je pravila velike političke greške u spoljnoj politici, kada je zbog te stranke hrvatska delegacija predsednika Skupštine Hrvatske napustila zemlju, isti taj član te partije napravio je u Evropi jedan veoma veliki ispad.

Dakle, sva politika koju mi vodimo sada jeste da Srbija ima lepše, bolje lice, da se Srbija pokaže kao moderna evropska zemlja. Ova partija sada odjednom postaje dušebrižnik i nama govori kako i na koji način treba raditi. Nema potrebe. Socijaldemokratska partija u svojoj politici, spoljnoj politici dosledno sledi politiku vladajuće koalicije. Svaki nastup ministra Ljajića, svaki nastup člana naše delegacije u inostranstvu bio je uvek u skladu sa spoljnom politikom ove zemlje, naše zemlje, da bude deo evropske zajednice.

Zbog toga ćemo uvek reagovati i pokazati onu drugu, lepšu Srbiju i distancirati se od onih snaga koje su nam devedesetih godina uradile da Srbija sada mora da „vadi fleke“ zbog svega onoga što je urađeno u ovo vreme, čak i kada su oni učestvovali u vlasti.

Prema tome, budite uvereni, Socijaldemokratska partija Srbije će dosledno slediti spoljnu politiku Srbije. I dosad je to činila i radila. Nećete nas zaustaviti i ne možete nas zaustaviti, jer ste gubitnička partija. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Srpska radikalna stranka zastupa i zastupaće program i politiku Srpske radikalne stranke, uvereni smo da je to nešto najbolje za sve građane Srbije.

Gospodin Mijatović je pominjao neku Evropsku zajednicu, to odavno ne postoji, ne znam na šta je tačno mislio, da li na Savet Evrope, na EU, šta mu je to evropska zajednica, evo, ne znam. Nije ni važno.

Pitanje koje sam ja postavila u ime Poslaničke grupe SRS bilo je vrlo precizno i ponavljam ga – ako Rasim Ljajić preko ove grupacije „Vakat je“ napravi koaliciju u Nacionalnom veću sa Sulejmanom Ugljaninom, da li će, pitam sve vas iz vlasti, biti moguće da i posle toga Rasim Ljajić bude član Vlade Republike Srbije?

Podsećam šta je rekao Sulejman Ugljanin za Srbiju – da je Srbija fašistička tvorevina, da tu tvorevinu treba uništiti. I vrlo je prosto pitanje – ako je neko na visokoj državnoj funkciji kao što je Rasim Ljajić, ako napravi tu koaliciju, da li je moguće da će on i dalje biti na toj funkciji?

A ko je gubitnička stranka, ko je pobednička stranka... Stranka gospodina Ljajića ili Mijatovića, koji je malopre o njoj govorio, ne zna kakav joj je rejting. Kako će znati kakav joj je rejting kada osamnaest godina nisu izašli samostalno na izbore? Dakle, stranke koje izlaze samostalno na izbore imaju rejting – nekada ovakav, nekada onakav. To je stvar volje birača, volje građana. Mi se protiv te volje nikada bunili nismo i nikada se nismo ljutili na svoje birače. Uvereni smo da se približava i da je sve bliže vreme kada će građani shvatiti da je jedino naša politika politika protiv EU i u interesu građana Republike Srbije i države Srbije.

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Gospodine Arsiću, završavam rečenicom, molim sve vas predstavnike vlasti da odgovorite na pitanje da li će Ljajić biti potpredsednik i ministar u Vladi ako napravi koaliciju preko ovog „Vakat je“ sa Sulejmanom Ugljaninom.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ja bih malo po amandmanu gospodina Orlića. Tu je bila jedna zanimljiva stvar kada je govorio.

Ima jedna grupa ljudi koja izvodi nešto, nazvao bih to mađioničarskim trikom, ali neću da vređam mađioničare. Ovo je trik kojim, kada uzmete, pokradete novac, prvo što uradite posle toga, izađete i kažete – ja se sada bavim opozicionom politikom. E to je čuveni trik, jer nakon te rečenice vas više niko ništa ne sme da pita. Jer ako vas pita, vi ćete ići negde da kukate kako vas neko progoni, ispituje, istražuje, ne daj bože – ne zato što ste vi pokrali novac, to je normalno, to je bilo potpuno prirodno, ne, nego zato što se sada bavite opozicionom politikom.

Do juče ste bili vlast, sve i svja, upravljali državom, pokrali pare i odjednom se sad bavite čuvenom rečju – opoziciona politika. Ovako, jedan veliki naslov u neonu svetli. I vi sad kažete – mene više sad niko ne sme ništa da pita, gde sam krao, kako sam krao, šta sam uzimao od naroda, nema veze, samo nek se ja bavim opozicionom politikom. Ako slučajno dođe npr. DRI – šta će oni ljudi i šta traže uopšte, ko je njih uopšte zvao i otkud im uopšte pravo da istražuju bilo šta. Prvo treba da dobiju poziv od tih koji su pljačkali da dođu, pa onda da dođu. Ako ne dobiju poziv, onda da ne dolaze. Ne daj bože, Poreska uprava, sačuvaj bože i sakloni, samo oni da ne dolaze. A ne daj bože da dolazi neko od državnih organa koji se bave borbom protiv korupcije. Ako oni utvrde da ste krali, naravno, ne smeju da podižu bilo kakve optužnice, prijave, jer to je pritisak, jer se vi bavite, pogodićete, opozicionom politikom, veliko u neonu. I, naravno, taj trik prolazi fantastično.

E sad, kad neko nešto pita, oni onda odmah beže preko granice da kukaju tamo negde da su odjednom mučeni, izmučeni. I niko ne kaže – jeste, mi smo pod istragom ne zato što smo imali neki verbalni delikt, niko nas ne istražuje zato što smo rekli nešto, istražuju nas zato što smo otimali pare. Ne, taj deo zaborave da kažu. Obično ide onaj trik, nazvao bih ga, kažem, mađioničarskim, ali ne bih ove poštene ljude koji se bave mađioničarstvom da uvredim.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dobro je što su karte na stolu i Srbija ima priliku da vidi danas – dok taj nesretni Zelenović i ljudi iz Saveza za Srbiju ogovaraju i pljuju sopstvenu zemlju i narod, mi svi zajedno ovde pokušavamo sa predstavnicima Vlade i

predsednikom da učinimo poneku dobru stvar za Srbiju, i nastaviceemo da radimo to i u budućnosti.

Moj amandman je, samo da kažem, jedan skromni doprinos tom zajedničkom poslu u kome smo svi zajedno. Naime, moj amandman govori o tome kako ovaj zakon utiče na sveukupni razvoj u Republici Srbiji, s posebnim osvrtom na sve one probleme koji proizilaze pre svega iz migrantske krize.

Kao što sami znate, svaki od ovih pojmova koji se navode u članu 2. na određeni način, naročito kada je u pitanju neka opasna pojava, utiče na ceo sistem i na privredu jedne zemlje, pa samim tim i na privredu Republike Srbije. Naravno, u većini slučajeva taj uticaj je negativan. Međutim, postoje i situacije kada neka opasnost, nekakva društvena ili sociološka pojava može čak i pozitivno uticati na jedno društvo. Nije li dokaz za to migrantska kriza u Srbiji i način na koji se ova zemlja suočila s njom? Srbija je iz tog problema izašla s ozbiljno ojačanim međunarodnim ugledom i nijednog momenta nisu zaustavljene reforme, nijednog momenta nije zaustavljen privredni rast u Srbiji i nijednog momenta nije uticao na razvoj u Republici Srbiji. Naprotiv, stvari su se i dalje kretale u pozitivnom pravcu.

Ta politika državnog nivoa i tadašnjeg predsednika Vlade svakako je uticala i na lokalni nivo. Ja sam svedok da su i u Subotici, gradu koji se našao na direktnom udaru migrantske krize, u tom momentu institucije ozbiljno ojačane, broj zaposlenih se povećao. To je direktna posledica ozbiljno i odgovorno postavljene politike tadašnje vlade, na čijem čelu je bio Aleksandar Vučić.

Moj amandman je u stvari naglašavanje tih stvari i on sam po sebi naglašava da je ovaj zakon doprinos jednom već tako ozbiljno organizovanom i odgovornom sistemu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kao što je rekao i moj kolega Orlić, dok mi sada govorimo u Narodnoj skupštini, gradonačelnik Šapca Nebojša Zelenović izgovara najteže moguće neistine i klevete na račun Republike Srbije.

Sad su mi kolege pokazivale, TV Šabac i list „Danas“ preko svoje „Fejsbuk“ stranice direktno prenose izlaganje Nebojše Zelenovića. Ja sam sad to malo slušao. Govori o tome kako ministri, visoki državni funkcioneri i, pazite dobro, pojedini haški osuđenici vrše pritisak na odbornike u Skupštini grada Šapca da pređu na stranu SNS-a. Kao glavnog haškog osuđenika koji navodno vrši pritisak na odbornike u Skupštini grada Šapca Zelenović apostrofira gospodina Veselina Šljivančanina, koji je, navodno, bio kod jednog odbornika

u Šapcu i nagovarao ga da pređe u SNS. Jasno je da je ovde reč o jednoj flagrantnoj laži, ali i neverovatnom pritisku na državu Srbiju u trenutku kada država Srbija vodi možda jednu od odsudnih bitaka za KiM.

Ni vi, gospodine Stefanoviću, ni ja, ni mnoge druge kolege koje ovde sede nismo uvek bili na vlasti, bili smo mnogo godina u opoziciji, ali nam nikad nije palo na pamet da odemo bilo gde u beli svet, pred bilo koju međunarodnu instituciju i međunarodni forum, i da loše pričamo o sopstvenoj državi. Nikada to nismo radili.

Ovo je presedan u političkoj istoriji Srbije, da gradonačelnik Šapca, koji je, uzgred budi rečeno, samo pro forme gradonačelnik... Stvarni lokalni knez u Šapcu je Dušan Petrović, to građani moraju da znaju, čovek koji je, otkako je izabran za predsednika SO Šabac 1996. godine, direktno povezan sa šabačkom narko-mafijom. On se družio sa izvesnim Moravom, sa braćom Suvajdžić, dakle to su notorni kriminalci. On je stvarni upravljač Grada Šapca. Taj Nebojša Zelenović je, u stvari, samo njegova produžena ruka.

Ali ono što Nebojša Zelenović neće da kaže danas u Savetu Evrope, to je, i ono što ste vi, gospodine Stefanoviću, govorili, da je Državna revizorska institucija u 2015. godini pronašla da je budžet Grada Šapca oštećen za preko pet miliona evra. To su uradili Nebojša Zelenović, Dušan Petrović i oni koji upravljaju Gradom Šapcem.

Nebojša Zelenović iznosi i neistinu kako SNS nije na vlasti samo u Šapcu, Čajetini i Paraćinu. Neće da kaže da postoje i neke druge lokalne samouprave u kojima SNS nije na vlasti. Mi, recimo, nismo na vlasti u Svilajncu. Ja sad ovo moram da kažem zato što su me pojedini građani Svilajнца zamolili: da nije bilo Aleksandra Vučića, da nije bilo Vlade Republike Srbije, Svilajnac bi, kao i Šabac, doživeo potpunu katastrofu 2014. godine usled nezapamćenih poplava. To je bila strategija opozicije u Srbiji – da se ne čini ništa. Dušan Petrović je tvrdio kako Aleksandar Vučić laže da Šapcu preti opasnost od Save, da se manipuliše nivoom vodostaja reke Save. Ista vam je situacija bila i u Svilajncu. Da nismo pravovremeno reagovali u tim lokalnim samoupravama, i u Šapcu i u Svilajncu i na mnogim drugim mestima gde su Nebojša Zelenović i njemu slični na vlasti, te opštine, odnosno ti gradovi bili bi bukvalno potopljeni, kao u biblijska vremena.

Naravno, on to neće da kaže danas u Strazburu pred Kongresom lokalnih i regionalnih vlasti, ali će na najgori mogući način da optužuje sopstvenu državu, predsednika Republike, Vladu kako navodno vršimo pritisak da se promeni vlast u Šapcu i u svim tim opštinama odnosno gradovima gde SNS nije na vlasti.

Umesto toga, vrši se haranga i linč. Evo, ja vam pokazujem današnje izdanje lista „Danas“. Ja mislim da je ovo nezabeleženo još od vremena Gebelsa i Adolfa Hitlera, da se na centralnim stranicama lista „Danas“ vodi najgora

moгуća kampanja protiv Bobana Birmančevića, Blaže Kneževića, Aleksandra Pajića, Srpske napredne stranke, protiv Veselina Šljivančanina. Ljudi se optužuju za neverovatne stvari, u kojima nikada nisu učestvovali, sa kojima nemaju apsolutno nikakve veze, sem što su ukazivali da se u Šapcu krade od strane lokalne vlasti i da je taj grad ekonomski potpuno devastiran.

Mi nećemo tužiti nikada nijedan medij, to je i Aleksandar Vučić danas rekao, ali građani Srbije treba da znaju, neka znaju i građani Šapca, i građani Čajetine, i građani Paraćina, i građani Svilajнца i građani svih drugih lokalnih samouprava u kojima SNS nije na vlasti – nije stvar u tome da li je SNS na vlasti ili nije, stvar je u tome što oni koji pljačkaju građane Srbije na sebe navlače odelo političara, i to opozicionog političara, i onda misle da su zaštićeni od pravnog poretka Republike Srbije. Neka im to služi na čast.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić. Kolega Jančiću, izvolite.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, cenjeni gospodine ministre, pred nama je zakon o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama kojim se stvaraju svi neophodni uslovi za efikasnije sprovođenje zaštite od elementarnih i drugih nepogoda, što će doprineti povećanju stepena bezbednosti naših građana. Njime se konačno uspostavlja sistem smanjenja rizika od katastrofa, sa obavezom preventivnog delovanja na otklanjanju rizika od istih, a ne njihovog lečenja, što smo godinama unazad, nažalost, činili, čime Vlada Republike Srbije jasno iskazuje odgovornost prema građanima i njihovoj imovini.

Posledice suše u Srbiji u ranijem periodu direktno su uticale na rast BDP-a i razvoj naše poljoprivrede, a mogle su se sprečiti uz svest da se nedostatak vode ne može nadoknaditi, nego se postojeća voda mora rasporediti, s tim da za to mora postojati jasan plan, koji je na sreću donesen zahvaljujući predsedniku gospodinu Aleksandru Vučiću i Vladi Republike Srbije.

Suša kao elementarna nepogoda ima definiciju u zavisnosti od uticaja, koja uzrokuje hidrološke, meteorološke, poljoprivredne i ekonomske suše. Najteži oblik ekonomske suše doživeli smo pod rukovodstvom prethodnog režima i vladavinom Demokratske stranke od 5. oktobra 2000. do 2012. godine, a u Vojvodini sve do 2016. godine, kada je Srbija razorena i opljačkana a građani dovedeni na ivicu siromaštva i gladi, ostavljeni bez posla i budućnosti. Na sreću, to vreme je iza nas. Skupo smo ga platili. Vreme bede, vreme bez perspektive, razvoja i napretka građani su dobro razumeli i, kao što brojni izbori pokazuju, nisu ga zaboravili, jer se danas u Srbiji vidi da se sve bolje i bolje živi.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vlado Babić.

Izvolite, kolega Babiću.

VLADO BABIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolegice i kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2, s posebnim osvrtnom na smanjenje rizika od posledica epidemije zaraznih bolesti.

Zahvaljujući vakcinama i vakcinaciji, brojne zarazne bolesti koje su doslovno harale zemljom iskorenjene su.

Mi stariji se vrlo dobro sećamo velikih boginja, zatim difterije, koje zahvaljujući vakcini protiv nje nema već šest decenija, a slično je i sa dečjom paralizom. Naravno, nikome ne pada na pamet da se ove vakcine ukinu, zbog realnog straha od mogućih novih epidemija. Činjenica je da je mnogo života sačuvano u poslednjih trideset i više godina baš zahvaljujući vakcinama protiv zaraznih bolesti. No, ove mlađe populacije ne gledaju tako na vakcinaciju. Postavlja se pitanje zbog čega roditelji odbijaju vakcinaciju dece. Tako smo često svedoci različitih mišljenja o vakcinaciji. Iako je ogromna većina lekara i roditelja za, čini se da je protivnika svakim danom sve više.

U svakom slučaju, ovo je uvek aktuelna tema i aktuelno pitanje, a uzrok zbog kog dolazi do ovakve podele među roditeljima i u široj javnosti treba tražiti i, u suštini, možemo ih podeliti u dve grupe.

Na prvom mestu je loša edukacija, odnosno nepoznavanje osnovnih principa vakcina i vakcinacije, kao i njihovih korisnih efekata, uz potenciranje često izmišljenih nuspojava. Tu su i brojne zablude, uključujući neutemeljenu sigurnost da je većina bolesti već iskorenjena pa zato decu ne treba vakcinisati. Možemo reći da je plod oskudne edukacije i vrlo opasna zablude da dete samo treba da stekne otpornost prema bakterijama i virusima, a vakcine su tu nepoželjne. Ali vrlo je teško ne prisetiti se i zaboraviti smrt nevakcinisane dece koja su dobila najtežu formu laringitisa, odnosno zapaljenja grla izazvanog hemofilusom influence. Otkako je ta vakcina obavezna u Srbiji, više nije bilo takvih užasnih ishoda.

Druga grupa uzroka se može pokriti uvek aktuelnom teorijom zavere koju su sprovele bogate farmaceutske kuće u cilju sticanja profita, a na račun naše dece. Slažem se da je zdrav naučni skepticizam uvek dobrodošao, ali je tada ova priča vrlo blizu paranoje.

S druge strane, da bi jedna vakcina stigla na tržište, mora proći nekoliko gustih filtera ispitivanja, i to višegodišnjih ispitivanja na ogromnom broju ispitanika. A kada se vakcina pusti u promet...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Izvolite, kolegice Kostić.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, narodni poslanici, građani Srbije, u Sektoru za vanredne situacije vodi se baza podataka o gubicima prouzrokovanim katastrofama u Republici Srbiji, koja je realizovana 2013. godine u saradnji sa Međunarodnom strategijom UN za smanjenje rizika od katastrofa, a aktivnost je koordinirala Kancelarija programa za razvoj UN u Beogradu. Svi podaci o štetama uneti su u bazu podataka na osnovu zvaničnih izveštaja jedinica lokalne samouprave i izveštaja dostavljenih Komisiji za utvrđivanje štete od elementarnih nepogoda Vlade Republike Srbije, koje je Sektor za vanredne situacije dobio. Ukupna procenjena šteta od elementarnih nepogoda u periodu od 2014. godine do kraja 2017. godine je 2.155.000.000 dolara, bez uračunavanja štete od poplava 2014. godine. Nastala šteta od posledica suše samo u 2012. godini iznosila je preko dve milijarde dolara, a šteta nastala od šumskih požara te iste godine bila je preko pedeset miliona evra.

Ovaj predlog zakona po prvi put uvodi registar rizika u Republici Srbiji kao interaktivnu, elektronsku, geografsko-informacionu bazu podataka o svim rizicima od elementarnih i drugih opasnosti na prostoru Republike Srbije. Pristup bazi podataka biće omogućen svim subjektima koji izrađuju sopstvene procene rizika ili vrše neke građevinske i druge investicione radove. Baza će imati nivo pristupnosti jer će se određeni specifični rizici štititi i biti dostupni samo nadležnim organima državne uprave.

U danu za glasanje podržaću predlog ovog zakona, kao i set zakona koji su na dnevnom redu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Radičeviću, izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. Predloga zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama. Cilj mog amandmana je da ukažem na važnost preventivnog delovanja. Preventivnim delovanjem sprečavaju se velike razmere katastrofa, a i rizik po gubitak ljudskih života se smanjuje na najmanju moguću meru.

Prirodne katastrofe nastaju delovanjem prirodnih sila, a manifestuju se kao zemljotresi, požari, poplave, suše, olujno nevreme, odroni itd. Prirodna katastrofa može da uzrokuje gubitak života, kao i oštećenje imovine. Ostavlja za sobom i znatnu ekonomsku štetu.

Prirodne katastrofe koje, čini mi se, najviše pogađaju našu zemlju jesu poplave. Na prirodnu katastrofu ne možemo uticati, ali možemo preventivno da delujemo da bi ekonomska šteta bila manja i da bi se zaštitili ljudski životi. Vlada Republike Srbije i te kako radi na prevenciji poplava, ali je bilo potrebno da državu vodi odgovorna vlast. Za poslednjih par godina mnogo je urađeno, a jedan od primera je i u Aleksincu. Osim bedema na Južnoj Moravi, o čemu sam već pričao, u Aleksincu je preduzeće „Srbijavode“ uložilo znatna sredstva na izgradnji bedema na reci Moravici ali i na uređenju rečnog korita. Dešavalo se da u zoni grada reka izađe iz svog korita i da voda dođe do samog centra. Danas to više nije slučaj i Aleksinčani mogu mirnije da žive. Osim što je zaštićen od poplave, Aleksinac je dobio i lepo šetalište pored reke, a i samo rečno korito je uređeno pa više ne gledamo korito zaraslo u rastinje, na koje su po pravilu zakačene kese koje je voda pokupila uzvodno i donela. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Koleginice Mijatović, izvolite.

JELENA MIJATOVIĆ: Zahvaljujem.

I u ovom amandmanu na član 2. akcenat sam stavila na preventivu i aktivnosti koje bi dovele do smanjenja rizika od poplava.

Kada su 2014. godine pljuskovi i bujice zahvatili zapadni deo Srbije, pretnja od plavljenja naseljenih područja na levoj i na desnoj obali Dunava, u beogradskoj opštini Palilula, postajala je sve ozbiljnija. I pored angažovanja pripadnika MUP-a, Vojske Srbije, lokalne samouprave i građanstva, velike površine poljoprivrednog zemljišta i stambenih objekata ostale su pod vodom.

Na osnovu prijava fizičkih i pravnih lica, šteta je utvrđena na ukupno 108 građevinskih objekata, u iznosu od 21.000.000 dinara. Što se tiče poljoprivrednog zemljišta koje se nalazi u privatnoj svojini, šteta od posledica poplave, odnosno bujica utvrđena je na 240 hektara, u iznosu od 165.000.000 dinara, tačnije 50 hektara u Velikom Selu za ukupno 104 poljoprivrednika, i 190 hektara u Ovči, Krnjači i Padinskoj Skeli za ukupno 78 poljoprivrednika. Kada je reč o poljoprivrednom zemljištu koje se nalazi u javnoj svojini, odnosno zemljištu PKB korporacije, utvrđena je šteta od poplava na 1.555 hektara, i to u iznosu od gotovo trista miliona dinara.

Kada sagledamo koliko je sredstava potrošeno da bi se sanirale posledice katastrofe koja je pogodila Srbiju, nezapamćene katastrofe u poslednjih 120 godina, onda možemo da zaključimo koliki je značaj današnje rasprave i našeg delovanja u smislu preventive, kako bi se posledice i troškovi za saniranje istih

sveli na minimum. Zato ću u danu za glasanje, zajedno sa svojim kolegama, podržati set zakona.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite, kolegice.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ovom prilikom ću govoriti o Štabu za vanredne situacije Grada Niša, koji je po zadacima civilne zaštite obrazovao stručno-operativne timove, i to sledeće: za zaštitu od klizišta, za zaštitu i spasavanje od požara i eksplozija, za radiološko-hemijsko-biološku zaštitu, za zaštitu od rušenja i spasavanje iz ruševina, za sklanjanje, za zaštitu i spasavanje od snežnih nanosa, za evakuaciju, za zbrinjavanje, za zaštitu i spasavanje od poplava i nesreća na vodi i pod vodom.

Štab za vanredne situacije Grada Niša donosi plan rada za svaku godinu. Zbog vremena, pomenuću 2018. godinu. Naime, kada govorimo o aktivnostima koje se odnose na sprovođenje odbrane od poplava na teritoriji grada Niša za vodotoke drugog reda za 2018. godinu predviđeno je redovno održavanje, i to: čišćenje korita Jelašničke reke kroz Jelašnicu u dužini od 1.635 metara sa osiguranjem obala; zatim, reka Studena u Gornjoj Studeni u dužini od 150 metara, takođe čišćenje korita reke sa osiguranjem obale i mosta na ulazu u selo; Kovanlučki potok nizvodno od Niške Banje do ušća u reku Nišavu u dužini od 600 metara, takođe čišćenje korita reke sa osiguranjem obala; Humski potok, regulisana deonica u zoni mosta u Timošenkovoj i u zoni auto-puta, koja podrazumeva čišćenje korita reke sa osiguranjem obala; Velepolska reka u Gornjoj Trnavi, deonica na ulazu u selo, u dužini od 50 metara, takođe obuhvata čišćenje korita reke sa osiguranjem obala. Naravno, i nabavka opreme u smislu protivpoplavnog sistema, tj. mobilne brane, a to su dvostruke, dvoslojne fleksibilne cevi.

Na kraju, grad Niš i Štab za vanredne situacije veoma ozbiljno i odgovorno obavljaju poslove i zadatke, u skladu sa zakonom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Koleginice Janošević, izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolege poslanici, sistem reagovanja u vanrednim situacijama bio je pred velikim izazovima u prethodnom periodu. I u bližoj i u daljoj prošlosti imali smo situacije susretanja sa elementarnim nepogodama. Godine 2014. velike poplave zadesile su našu zemlju, Obrenovac je apsolutno preplavljen; 2008. godine Kraljevo je zadesio zemljotres; 2005. godine naselje Jaša Tomić, u neposrednoj blizini mog Zrenjanina, zadesile su

katastrofalne poplave i posle toga je trebalo oporaviti poljoprivredu, kao i mnoga domaćinstva; oktobra 2018. desio se požar u okolini sela Belo Blato.

Mi se ne nalazimo na takvom podneblju da su česti požari kao što je to u Grčkoj ili Turskoj, međutim, dešavaju se takve nesreće. Sa svojim prijateljima, kao i spasiocima, bila sam u epicentru tog požara i, mogu vam reći, bilo je katastrofalno kada vidite da jedan prirodni rezervat kao što je Carska bara gori. Najviše smo se uplašili zbog toga što su gorele njive, usevi od kojih meštani Belog Blata žive jer se bave proizvodnjom trske. Mnoga staništa biljnih i životinjskih vrsta su razorena. Zahvaljujući dobro organizovanim vatrogasnim jedinicama, kao i dobrovoljnim vatrogasnim udruženjima, taj požar je lokalizovan, saniran i ugašen. Međutim, organizovali su se i poljoprivrednici svojom mehanizacijom, koji su izašli na teren jer su bili neophodni.

Ono što je bitno kod zakona koji su na dnevnom redu jeste da imaju dobru osnovu; očekujem izuzetnu i apsolutnu primenu. S obzirom na to da se staram i trudim da unapređujemo sistem delovanja u vanrednim situacijama, podržaću predloženi set zakona. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Jevtić.

Izvolite, koleginice Jevtić.

ALEKSANDRA JEVTIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, podnela sam amandman na član 2. predloga zakona koji se odnosi na smanjenje rizika od elementarnih nepogoda.

Katastrofalne poplave koje su nas zadesile 2014. godine na teritoriji Republike Srbije donele su veoma veliki rizik od širenja zaraznih bolesti. Ekipe koje su uklanjale uginule životinje i ostatke animalnih hraniva ulazile su na poplavljena područja u skladu s preporukama Sektora za vanredne situacije MUP-a Srbije, i sve to u koordinaciji između Ministarstva zdravlja, Ministarstva poljoprivrede, Vojske Srbije i, naravno, komunalnih službi. Ekipe su činili veterinari veterinarskih instituta, fakulteta, kao i veterinari specijalizovani baš za oblast spasavanja životinja iz poplavljenih područja i njihovo zbrinjavanje.

Sa poplavljenih područja uklonjeno je više od 517 tona uginulih životinja i više od 332 tone hrane životinjskog porekla. Svi leševi uginulih životinja odloženi su u kafilerije u Somboru i Inđiji.

Kafilerije, htela sam da istaknem, predstavljaju specijalizovane objekte, odnosno najbolji i najsavremeniji način neškodljivog uklanjanja životinjskih leševa i konfiskata. Osim rešavanja tog higijenskog problema, u kafileriji se dobijaju i hraniva animalnog porekla koja se mogu dalje koristiti u ishrani životinja, kao što su mesno brašno, mesno koštano brašno i tehnička masnoća. Organizacija posla u kafilerijama obavlja se na taj način da se leševi brzo zbrinu, da se obezbedi prostorija gde će se oni lagerovati. Na kraju, treba obratiti pažnju

i na prevoz do same kafilerije; najbolji transport, odnosno najsigurniji obavlja se kontejner-hladnjačama, koje je moguće dezinfikovati.

Nakon poplava i zbrinjavanja uginulih životinja, obavljena je celokupna asanacija terena. Znači, obavljena je dezinfekcija, dezinsekcija, deratizacija, a o tome ću malo više u sledećem amandmanu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Kolega Bojaniću, izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Gospodine ministre, kolegice i kolege, i ovaj amandman se odnosi na zemljotres, ali neću sad nastaviti tamo gde sam stao, već u sledećem amandmanu obratiću pažnju na zemljotres koji je svojim činjenjem jedna uspešna kompanija izazvala juče i danas, po reakcijama pojedinih medija, reakcijama na „Tviteru“ i, izgleda, reakcijama onih čiji su interesi ugroženi. Velika telekomunikaciona kompanija „Telekom Srbija“ a.d. objavila je da je kupila drugog po veličini kablovskog operatera, „Kopernikus“. Odlično! Dobra informacija, prava informacija. „Telekom“ je kao velika kompanija, koja radi u Republici Srpskoj, Republici Crnoj Gori, i ovde je najveći telekomunikacioni operater i budući, nadam se, regionalni operater, uradio jednu dobru stvar, kupio drugog operatera i, izgleda, ugrozio nečije interese. I, odmah reakcije. Čak je i BIRN kroz neku fondaciju „Javni novac za javni interes“ postavio pitanje – zašto, čemu kupiti? Pa treba. Treba da jača nešto što je nacionalno bogatstvo.

Postavlja se sad pitanje – pa šta kupuju telekomunikacioni operateri, kablovski operateri? Znači, nema ništa od prodaje? Nema. Hoćemo da ojačamo, da se pozicioniramo na tržištu. Pa mi smo kupili i slovenačkog kablovskog operatera, koji je u većinskom vlasništvu „Telekoma“ u Republici Srpskoj, i nikom to nije smetalo. Nikom nije smetalo što se prvi kablovski operater pre par meseci prodao nekoj češkoj investicionoj grupi, ali zašto „Telekom Srbija“ da ojača, zbog čega?

Hvala, nastaviću u sledećem amandmanu.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Koleginice Tomić, izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi predsedavajući, poštovani ministre, moj amandman odnosi se na umanjenje posledica poplava, a treba da bude sastavni deo člana 2. To je u stvari ono što bi trebalo da stavi poseban akcenat na sve ono što smo proživeli.

Vrlo je važno da se ovaj zakon oslanja na Nacionalni program upravljanja rizicima od elementarnih nepogoda, kao jedan skup svih iskustava koja smo prošli, pogotovo kada govorimo o posledicama poplava iz 2014. godine. Vrlo je važno da ti godišnji planovi sadrže uvek šest komponenata. Te komponente, pored izgradnje i razvoja samih institucija koje treba da rade i na prevenciji ali i na sanaciji posledica ne samo poplava nego svih elementarnih nepogoda, treba da sadrže identifikaciju, praćenje samog rizika. Znači, to što se desilo 2014. godine mi danas pratimo i zbog toga na adekvatan način odgovaramo, i za to, naravno, postoje određena finansijska sredstva. Postoji identifikacija i praćenje rizika, kao i strukturno i nestrukturno smanjenje rizika, zatim, sistemi ranog upozoravanja i sprečavanja elementarnih nepogoda, među kojima su i poplave, ali jedan od najvažnijih delova je, ja mislim, strategija finansijskog upravljanja vanrednim situacijama. Samim tim, uspostavili smo jedan mehanizam uz pomoć kojeg iz fondova možemo na određen način da povlačimo sredstva promptno. Zatim, uveli smo osiguranje od rizika i, na kraju, onaj najvažniji deo, koji se odnosi na partnerstva država.

Tako je kroz IPA fondove Srbija povukla u 22 projekta sredstva u vrednosti od preko 15.700.000 evra samo u periodu sanacije problema koje smo imali kada govorimo o vanrednim situacijama. Važno je reći da se od ta 22 projekta deset odnosilo isključivo na poplave, i oni su vrednosti 10.300.000 evra. Ono što je važno reći, to su programi prekogranične saradnje.

U danu za glasanje, mislim da je jako važno da svi razmislimo uopšte o ovim amandmanima, bez obzira na to da li će oni biti usvojeni.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Kolega Tarbuk, izvolite.

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Poštovani ministre Stefanoviću sa saradnicima, poštovani građani Srbije, posledice elementarnih nepogoda, tehničke i tehnološke nesreće, kao i ugrožavanje životne sredine i zdravlja građana stalni su bezbednosni rizici za Republiku Srbiju, njeno stanovništvo i materijalna dobra. Taj rizik može zahvatiti ne samo teritoriju naše države već i teritoriju susednih država.

Neophodno je staviti preventivu u centar aktivnosti. Donošenjem zakona o smanjenju rizika od katastrofa i upravljanju vanrednim situacijama utvrdiće se nadležnosti u izradi procene rizika, procene ugroženosti i planova zaštite oblasti u kojima je dosad bilo problema.

Republika Srbija, kao i MUP pokazali su u prethodnom periodu spremnost da se izbore sa vanrednim situacijama koje su nas zadesile pre par godina i sa kojima smo suočeni tokom čitave godine usled obilnih padavina i nesavesnog ophođenja prema životnoj sredini. Ovim zakonom ćemo doprineti

uspešnjoj prevenciji katastrofa i podizanju nivoa spremnosti za reagovanje u slučaju potrebe.

Ja ovaj zakon smatram odličnim i molim kolege poslanike da u danu za glasanje podrže ovaj zakon. Naravno, ako budete imali vremena i hrabrosti, podržite i moj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Kolega Kneževiću, izvolite.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, iskustva stečena u prethodnom periodu ukazuju na to da je bilo potrebno pristupiti izradi novih normativnih rešenja, unapređivanju kapaciteta i nadogradnji postojećih sistema, odnosno otklanjanju neefikasnog sistema. Predlogom zakona stavljaju se u prvi plan principi koji treba da doprinesu što uspešnjoj prevenciji katastrofa.

Takođe, s aspekta načina funkcionisanja, nivoa organizovanja i odgovornosti štabova za vanredne situacije, pojedini štabovi za vanredne situacije na nivou lokalne samouprave nisu reagovali na adekvatan način i nisu izvršili ni pripremne ni operativne radnje.

Kao što rekoh, građani Šapca pamte kako ih je neodgovorna gradska vlast, na čelu sa Dušanom Petrovićem, ostavila na milost i nemilost poplavlom talasu. Zato Šapčani, malo kroz muku a malo u šali, kažu da su poplave odnele jednog Petrovića, gradonačelnika, a izbacile drugoga, Nebojšu Zelenovića, koji je zajedno sa Dušanom Petrovićem od 2014. godine na drugi, kriminalan način bio koban po Šabac. I, zamislite, oni se uništavanjem Šapca i napadima na svoju državu hvale, pa lokalna televizija Dušana Petrovića direktno prenosi sramotno obraćanje Nebojše Zelenovića u Strazburu protiv svoje države.

Pošto su kolege dosta rekle u proteklom izlaganjima, njima na znanje: država Srbija je zemlja u kojoj se poštuju zakoni pa nikakvi govori, napadi i omalovažavanje svoje zemlje po inostranstvu ne mogu osloboditi odgovornosti za učinjeno. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Kolega Nogo, izvolite.

SRĐAN NOGO: Vezano za elementarne katastrofe i današnju prepodnevnu diskusiju koju sam imao sa ministrom Stefanovićem, želeo bih da se nadovežem, a tiče se upravo dešavanja u selu Rakita.

Odgovor koji ste vi dali, da moramo da imamo poverenja u sud, tužilaštvo, primenu zakona i da sami ne uzimamo stvari u svoje ruke, kako ste naveli, jeste nešto što nam govore već trideset godina sve vlasti, naročito poslednjih osamnaest godina – hajde da se uzdamo u tužilaštvo, hajde da se uzdamo u sud, znate, imaju neki zakoni. Ali zakoni se uporno ne primenjuju.

Zakoni se uporno ne sprovode u ovoj zemlji, i sud i tužilaštvo uporno ne rade svoj posao. Sud i tužilaštvo su neko ko prikriva i omogućava sve ovo što se nama dešava. Znači, to je Gordijev čvor i srce kriminala i korupcije. Političari, naravno, imaju interes da održavaju takvo stanje u tužilaštvu i u sudu jer znaju da ni oni sutra neće podleći pod odgovornost. To mora da se preseče. Tako da je ta nužna odbrana koja preostaje građanima, nažalost, izgleda nešto što nas čeka kao realnost zato što vi političari, odnosno mi političari, pre svega izvršna vlast nema hrabrosti da preduzme ono što treba i mora da se preduzme da bi se primenjivao zakon u ovoj zemlji. Vi ste danas dobro konstatovali da se često dešavalo i da se donose zakoni sa ciljem da se nešto što je protivzakonito može sprovesti, tako da smo u debelom problemu.

Hteo bih da se osvrnem na još jednu stvar. Dobio sam malopre jedno pismo, koje nam je uputila majka Milovana Ivića. Vezano je za jedan drugi zakon koji je na dnevnom redu. Postoji osnovana sumnja da je početkom maja Milovana Ivića usmrtila policija prekomernom upotrebom sile. Daću vam te materijale i molim vas da pogledate i te fotografije, koje su vrlo potresne, i obdukcioni nalaz. Imam sada samo crno-bele, gospodine ministre. Ja ću Tužilaštvo u Novom Sadu više pritisnuti vezano za taj slučaj, da se to sve ispita, ali mogla bi unutrašnja kontrola MUP-a da se pozabavi postupanjem 4.5.2018. godine, Novi Sad je u pitanju.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Nije mi poznat slučaj, ali svakako pošaljite Tužilaštvu i Sektoru unutrašnje kontrole policije. Neka se sve ispita. To jeste princip za koji se zalažemo.

Ono što jeste problematično, to je što ste vi i vaša stranka, kojoj sada pripadate, upravo u grupaciji ljudi, kao što ste sami rekli, koji su donosili zakone koji su im omogućavali protivzakonito delovanje, pre svega u privatizaciji kompanija u Srbiji, firmi, uništavanju naše privredne supstance. To urade na način da kasnije budu nekažnjeni. Donosili su zakone... Ne kažem vi lično, ali svejedno, danas Dveri pripadaju grupaciji stranaka sa Draganom Đilasom, Vukom Jeremićem, Borkom Stefanovićem, Dušanom Petrovićem, svim onim ljudima koji su u privrednom smislu uništili, razorili naše društvo. Mi smo imali situaciju da smo gubili na sat desetine radnih mesta; 400.000 ljudi je ostalo bez

ikakve šanse da radi u ovoj zemlji. Dakle, ti ljudi su ostali bez ičega. Ali ono što je najgore jeste to što je donet takav zakon da ste vi kroz privatizaciju mogli da uđete u postupak privatizacije firme, da ne ispunite privatizacionu obavezu, da tu firmu raščerečite, rasprodajte, radnike otpustite, a onda je jedina posledica bilo raskidanje ugovora o privatizaciji. Onda se državi vraća olupina od firme koja je bila inicijalno, radnici na ulici, a oni što su to formalno kupili negde u belom svetu, i – nikom ništa. Pojeo vuk magarca, što kaže narod.

Problem je upravo što sada pripadate grupaciji sa tim ljudima. I jeste da su to ljudi koji su donosili zakone da bi kasnije bili zakonski nekažnjivi za delovanje koje su imali. Ne znam šta me više brine, to ili evrofanatizam gospodina Obradovića; to su mi sad dve stvari koje me bune najviše.

(Srđan Nogo: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, nemate pravo na repliku zato što je spominjana ili poslanička grupa ili vaša politička stranka. Vi niste...

(Srđan Nogo: Imam pravo na repliku.)

Nemate. Upravo vam objašnjavam.

(Srđan Nogo: Pogrešno me je protumačio.)

Ne, ministar vas je odlično protumačio. Vi niste ni predsednik poslaničke grupe ni njegov zamenik, pa samim tim nemate pravo na repliku.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč?

Po Poslovniku, narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Arsiću, ne mogu formalnopravno da osporim to što se ovaj amandman našao u skupštinskoj proceduri.

Ne znam da li ste obratili pažnju, gospodine ministre, i tražim da i vi takođe reagujete, jer ova družina zapadnjačka, koja prodaje i izdaje Srbiju po nalogu njihovih zapadnih mentora, nije tu, verovatno su sve oči uprte u tog Zelenovića i šta on sada priča po Savetu Evrope... Moram da vam kažem, evo, tu je i koleginica Radeta, mi smo šest ili sedam godina bile poslanici u Parlamentarnoj skupštini Saveta Evrope. Svako ko tamo dođe i povede sa sobom neku grupu ljudi i ima mogućnost da blati svoju državu, budite sigurni da to radi po instrukcijama nekoga ko stoji iza njega. Vi vrlo dobro znate da se u ovom slučaju, na jasan signal pojedinih zapadnih zemalja i mentora Zelenovića, Dilasa, Jeremića i ostalih, to radi u cilju destabilizacije Srbije.

Ovaj njihov amandman, kolega Arsiću, zato se javljam po članu 107, na najgrublji način vređa dostojanstvo ove države, zato što oni najpre brisanjem ovog stava 2. ne daju mogućnost da svako ima pravo na zaštitu od posledica katastrofe, a drugo, uvode jedan veoma opasan termin. Oni traže da se posle reči „lokalnih“ doda i reč „regionalnih“. Šta to zapravo znači? Pa to se odlično

uklapa u ovu priču Sulejmana Ugljanina i njegovog koalicionog partnera, još uvek vašeg partnera u Vladi, Rasima Ljajića, da Sandžak treba da dobije svoju državu, što Ugljanin zagovara. Podsetiću vas, kolege poslanici Srpske napredne stranke, i vas, ministre Stefanoviću, da su to veoma ozbiljne i opasne izjave. On je rekao – kada bi Sandžak, koji je Srbija okupirala 1912. godine, bio država, priznala bi sutra Kosovo.

Zato bih vas zamolila, gospodine Stefanoviću, jer vi imate mogućnost i vremena po ovom amandmanu – a, kažem, opet ovi koji su i sa Ljajićem i sa Ugljaninom u raznim koalicijama od 2000. godine nisu prisutni u sali – da nam protumačite ovaj amandman i ovo njihovo insistiranje na nekoj regionalnosti, jer to je veoma, veoma ozbiljno i opasno za Srbiju.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jovanović.

Meni je zaista žao, ali ne mogu ja ovde da prekršim Poslovnik. O nečemu, da li je u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom, odlučuje Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo.

(Narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović dobacuje.)

Uvredljivo? Pa sad, zaista, u našem pravnom sistemu ja ne vidim regione. Znam za one ekonomske, ali...

(Aleksandar Martinović: Poslovnik.)

Izvolite, kolega Martinoviću, po Poslovniku.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ukazujem na povredu člana 27.

Srpska napredna stranka je upravo juče prva ovde u Narodnoj skupštini ukazala na to da je izjava Sulejmana Ugljanina o Sandžaku kao nekakvoj budućoj republici, o teritoriji koju je Srbija okupirala 1912. godine, o Srbiji kao fašističkoj nemani...

Mi smo tu izjavu juče prvi osudili. Smatramo je ratnohušakačkom, smatramo je neprihvatljivom, anticivilizacijskom i, naravno, pre svega netačnom, zato što bi čak i ljudi poput Sulejmana Ugljanina trebalo da znaju da ne može da bude fašistička država u kojoj se održavaju demokratski izbori. Država Srbija je finansirala izbore za nacionalne savete nacionalnih manjina. Država Srbija je samim donošenjem Zakona o nacionalnim savetima nacionalnih manjina pokazala da je demokratska država. Kamo lepe sreće da takva praksa postoji u pojedinim državama u regionu gde Srbi žive pod veoma teškim okolnostima, što je, nadam se, vama veoma dobro poznato.

Tako da mislim da nemate potrebe da imputirate Srpskoj naprednoj stranci bilo šta vezano za izjavu Sulejmana Ugljanina. Na kraju krajeva, i predsednik Republike Aleksandar Vučić je rekao da je to jedna izjava jednog neodgovornog političara i da apsolutno nikome neće biti dozvoljeno, pa ni Sulejmanu Ugljaninu, bez obzira na to što je pripadnik određene nacionalne odnosno verske grupacije, odnosno manjine, da cepa bilo koji deo teritorije Republike Srbije. Ono što je politika Srpske napredne stranke, to je sažeto i

sublimirano u izjavi Aleksandra Vučića da će on za nekoliko dana da otvori radove na izgradnji puta Novi Pazar – Tutin. Dakle, to je ono što je potrebno tom...

(Srđan Nogo: Vreme!)

To ste naučili od Boška Obradovića? Kad ne znate šta drugo, onda – vreme.

Završavam, gospodine Nogo. Vidim da ste mnogo nervozni, ne znam zašto, zato što vam nije tu koordinator ili zato što vam nema ovih poslanika „žutih“.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Martinoviću.)

Završavam. Dakle, otvaramo radove na izgradnji puta Novi Pazar – Tutin. To je politika SNS-a, dakle novi putevi, nove saobraćajnice, nove investicije, nova radna mesta, bolji život i za Srbe i za Bošnjake. To je politika koja je održiva i koja ima podršku građana Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Otprilike je isti odgovor kao i kolegici Jovanović. Da li želite da se Skupština izjasni? (Ne.) Zahvaljujem.

Po Poslovniku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 27. stav 1.

U poslednjih nekoliko dana, svaki put kada čujem „vreme“ ili „vreme je“, prosto se naježim, odmah mi padne na pamet ova koalicija „Vakat je“, koja će, izgleda, ići u zajedničku postizbornu koaliciju sa Sulejmanom Ugljaninom. I opet se zapitam, danas sam to javno pitala, za šta je to vreme, za šta je to vakat. Zato molim kolege poslanike, a i vas, predsedavajući, nemojte više to koristiti, gledamo mi svi u sat i vidimo kada treba da završimo.

(Predsedavajući: Ja samo kažem privodite kraju. Ne spominjem tu odrednicu, samo kažem privodite kraju.)

Evo, znači, ispravno. Gospodin Martinović je rekao istinu. Da, tačno je da je on, čak on lično, prvi pomenuo juče ovo što je Sulejman Ugljanin izneo u Novom Pazaru na tom njihovom zajedničkom skupu sa koalicijom „Vakat je“. Naravno, ništa nije sporno u onome što je rekao. Jeste strašno što nam se to dešava, što postoje građani Srbije poput tog Ugljanina, koji je čak bio i deo vlasti, koji govori o fašističkoj Srbiji. Ne znam kako je mogao biti deo vlasti u takvoj Srbiji. Verovatno bi opet, kada bi ga pozvali u vlast, zaboravio na to što je rekao neki dan.

Ali zaista bismo voleli, gospodine Martinoviću, da budete određeni. Rekli ste šta je rekao gospodin Vučić, čuli smo to, ali nekako se od juče do danas situacija promenila. Sada je došlo, umalo ne rekoh „vreme“, došlo to doba da se pravi ta koalicija Bošnjačkog nacionalnog vijeća i pitanje na koje mi pokušavamo danas da dobijemo odgovor – ako Rasim Ljajić i ta „Vakat je“ grupacija ode u koaliciju sa Sulejmanom Ugljaninom, za kojeg je država Srbija fašistička tvorevina, da li ćete vi iz skupštinske većine tražiti od predsednika

Vlade da smeni Rasima Ljajića? I da li mislite da neko ko podržava tezu da je Srbija fašistička država može biti potpredsednik ili ministar u Vladi Republike Srbije? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

(Vjerica Radeta: Ne želim da se izjasni.)

Ne želite, u redu.

Izvolite, gospodine Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Predsednik Republike Aleksandar Vučić je pre svega rekao da je spreman da brani i one ministre u Vladi Srbije koji njega lično nikada nisu branili, ni onda kada su mu ovde pominjali i brata i oca i druge članove porodice, i sina, ali da je on spreman da brani integritet svakog ministra, pa i ministra Rasima Ljajića, zato što nema saznanja, kao što saznanja nema ni ministar unutrašnjih poslova, da je Rasim Ljajić vođa, kako ste vi to naveli, nekakvog narko-kartela u Srbiji.

Što se tiče eventualne koalicije Rasima Ljajića i Sulejmana Ugljanina u Bošnjačkom nacionalnom vijeću, kako ga oni nazivaju, prosto želim da podsetim i vas i građane Srbije na ono što su ingerencije nacionalnih saveta. Dakle, nacionalni saveti ne vode spoljnu politiku ove države, nacionalni saveti nemaju pravo da se bave granicama Republike Srbije, nacionalni saveti nemaju pravo da rade ništa od onoga što je Sulejman Ugljanin rekao. Naravno da svi osuđujemo potpuno nebuloznu izjavu da je Srbija fašistička država.

Nacionalni savet, ko god da ga napravi u Novom Pazaru, moraće da radi u skladu sa zakonima Republike Srbije, odnosno moraće da se bavi onim pitanjima koja su Zakonom o nacionalnim savetima nacionalnih manjina stavljena u nadležnost tih tela. Pa sad, neka pravi koaliciju ko sa kim hoće, to je pravo onih koji su učestvovali na izborima.

Ali da neko cepa deo teritorije Republike Srbije, da Srbiju i srpski narod naziva fašističkim, da preti da će da otcepi bilo koji deo teritorije Republike Srbije – država Srbija to neće dozvoliti nikome, ni Sulejmanu Ugljaninu, niti bilo kome drugom. Tu su, ja mislim, politika i stav Srpske napredne stranke potpuno jasni. Dakle, suverenitet, teritorijalni integritet Republike Srbije branićemo na svakom delu njene teritorije, uključujući naravno i onu oblast koju Bošnjaci nazivaju Sandžak, mi je nazivamo Raškom ili Raško-polimskom oblašću, formalnopravno to je Raški upravni okrug. U svakom slučaju, dakle, nema cepanja Srbije, nema deljenja njene teritorije, a Bošnjački nacionalni savet moraće da radi u skladu sa pozitivnim propisima Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Po Poslovniku reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 107. U ovom što je gospodin Martinović rekao nešto sam zaista doživela kao uvredu, bogami, ne samo Narodne skupštine nego i više od toga.

Što se tiče stava da će vladajuća koalicija, odnosno da će vlast braniti suverenitet i integritet države Srbije, u tome imate apsolutnu podršku Srpske radikalne stranke. Uvek ćemo braniti svoju državu i državni suverenitet i njen integritet, tu nije ništa sporno.

Postoje propisi koji regulišu delovanje i ingerencije, odnosno nadležnosti nacionalnih veća, ali, nekako, baš je uvredljivo da vi mislite da Rasim Ljajić može da pravi koaliciju s kim god hoće. Naravno, može svako da pravi koaliciju s kim god hoće, ali da pravi sa mesta potpredsednika Vlade koaliciju sa Sulejmanom Ugljaninom, koji je državu Srbiju nazvao fašističkom... Naravno, neće Srbija postati fašistička zato što ju je Sulejman Ugljanin tako nazvao i neće on ugroziti integritet države tom izjavom, ali jednostavno je neumesno, u najmanju ruku, da neko ko je član Vlade, potpredsednik Vlade, bude u koaliciji s nekim ko kaže da je država Srbija fašistička tvorevina. To je apsolutno nedopustivo, bez obzira na ustavno garantovana prava da svako može i da misli i da govori itd. Ne sporimo to. Ali ako je neko deo vlasti, deo Vlade, on ipak mora da vodi računa. Znači onu narodnu: „S kim si, onakav si“, svi će reći – ako ovaj Rasim podržava Sulju Ugljanina, znači i on je isti kao on. Vi iz vlasti, vi iz vladajuće koalicije, morate da budete ti koji će preseći i reći – Rasime, ili ćeš van te koalicije ili ćeš van Vlade. Jednostavno, jedno i drugo ne ide skupa. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Mijatoviću, po kom osnovu?

(Milorad Mijatović: Replika.)

Pošto je bila povreda Poslovnika, ne možete da dobijete pravo na repliku.

Povreda Poslovnika, kolega Mijatović.

Izvolite.

MIŁORAD MIJATOVIĆ: Znači, dva dana odgovaramo na laži, neistine, podmetanja...

(Predsedavajući: Samo kažite koji je član.)

Član 106, povezano sa članom 108.

Iznositi laži, stalno govoriti, imputirati nešto, da će nešto uraditi Socijaldemokratska partija Srbije, koja je partija na nivou države Srbije, stalno naglašavam, državotvorna partija, koja nije direktno učestvovala u izborima, a pretpostavljati šta će biti, kako će biti, dozvolićete da je to na nivou nekih vradžbina i ne znam čega, čemu je ova stranka inače sklona.

Prema tome, mi smo vrlo jasno rekli da smo osudili izjavu Sulejmana Ugljanina. To je uradio Rasim Ljajić, to smo uradili i mi ovde u Skupštini i, budite uvereni, stojimo iza tih reči i stajaćemo uvek, za razliku od nekih drugih koji menjaju svoje stavove.

Druga stvar koju želim da naglasim, mi govorimo o politici, mi nećemo da se vraćamo u prošlost, mi govorimo o politici gde se sada nalazi Srbija. Mi želimo mir, mi želimo da Sandžak ili Raška oblast napreduje, da ti ljudi osete Srbiju, Srbija je njihova zemlja i to stalno naglašavamo. Srbija je zemlja i Srba i Bošnjaka i svih, i upravo to želimo, i u okviru ove koalicije to i radimo. Nećete nas tu zaustaviti. Radujemo se što će konačno krenuti da se radi put Novi Pazar –Tutin. Ja vam odmah moram reći, mi smo partija koja je na nivou države Srbije i nemojte nas samo vezivati za taj deo.

A šta ćete vi dalje raditi, mislim na ovu stranku koja je s moje desne strane, to mene u ovom trenutku ne zanima. Zaista ne mogu više na ova pitanja degutantna da odgovaram.

PREDSEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Povređen je član 27.

Politika Srpske napredne stranke je sloga između Srba i muslimana, odnosno Srba i Bošnjaka. Mislim da nema političara na političkoj sceni Srbije u poslednjih nekoliko decenija koji je uložio više energije da se postigne sloga i razumevanje između Srba i Bošnjaka od Aleksandra Vučića. Tu ne mislim samo na one Bošnjake koji žive u Srbiji, mislim i na Bošnjake iz Bosne i Hercegovine. I, žrtvujući život odlaskom u Srebrenicu, Aleksandar Vučić je to na najbolji mogući način potvrdio.

Ja mogu da razumem vas kao opozicionu stranku, vi na ovaj problem gledate iz jednog ugla; mi gledamo iz ugla nekoga ko snosi najveću odgovornost za vođenje državne politike. Kao što želimo trajnu slogu i mir sa Bošnjacima, isto tako želimo trajnu slogu i mir sa Mađarima. Mislim da i sa Mađarima imamo, kao nacionalnom manjinom, pa i sa Mađarskom kao njihovom matičnom državom, najbolje moguće odnose u poslednjih nekoliko decenija. Mislim da je to važno za državu Srbiju, da ima dobre odnose sa svojim susedima, posebno sa državama čiji su pripadnici u velikoj meri zastupljeni kao pripadnici nacionalnih manjina u Republici Srbiji.

Želim samo da vas podsetim na još jednu stvar, Sulejman Ugljanin je i dosad bio na čelu Bošnjačkog nacionalnog saveta. Doduše, iako on tvrdi da je ove izbore dobio, on sada ima manje članova Saveta nego što je imao ranije. Ranije je mogao potpuno sam da vlada Bošnjačkim nacionalnim savetom, sada mu već treba koalicioni partner. Mislim da već to govori o tome da se političko raspoloženje u tom delu Srbije menja, u smislu da narod koji tamo živi počinje dobro da razume politiku Aleksandra Vučića i Srpske napredne stranke, a to je mir, stabilnost i, ono što nam je nadasve potrebno svima, i Srbima i Bošnjacima i Mađarima, to je ekonomski razvoj, to su nova radna mesta, to je bolji životni standard, to je jedna normalna i pristojna država koju će svi njeni građani, bili

oni Srbi ili pripadnici nacionalnih manjina, da doživljavaju kao svoju zemlju i svoju otadžbinu.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.) Zahvaljujem.

Završavamo sa današnjim radom i nastavljamo sutra u 10 časova.

(Sednica je prekinuta u 18.15 časova.)